

پیشنگی روژی کوردەواری له شەرحی بوخاری

دانهەر
سەلا حسێن شیخ سەدەس

ئامادەکردنی بو چاپ
بشیر حسێن سەدەس
جیگری داواکاری گشتی

له سالی ١٩٥٢ داندراوه

به‌رگی نویه‌م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پرشنگى رۆژى كوردەۋارى لە شەرحى بوخارى

دانهەر
مەلا حسين شېخ سەدى

ئامادەكردنى بۇ چاپ
بشیر حسین سەدى
جىگرى داۋاكارى گشتى

لە سالى ۱۹۵۲ داندراۋە

بەرگى نۆپەم

ناوای کتیب : پرشنگی روژی کوردەواری لە شەرحی بوخاری

ئەلمادەکردنی بۆ چاپ : بشیر حەسەن سەدی.

بەرگی : نۆیم

سالی چاپ : ١٤٢٣ ک - ٢٠٠٢ ز

کۆمپووتەر : نووسینگەى تەفیر.

ئەرکی چاپ : نووسینگەى **التفیسیر**.

چاپ کردنى : نۆفیسیتی هەولیر .

ژمارەى سپاردن : ٢٣٨ لە سالی ٢٠٠١ .

بهرده‌ستبان هشت به‌رگم لی چاپ کردوه له کۆی ده به‌رگ.

۳- دیوانی فانی-هه‌لبه‌سته‌کانی که نازناوی له نه‌دهب (فانی) بووه له سالی ۱۹۸۴ له چاپخانه‌ی (روشنیری) له هه‌ولیر به‌چاپم گه‌یاند پاش کۆکردنه‌وی هه‌لبه‌سته‌کانی که به کوردی و فارسی به له چهند کاغەزی پرش و بلاو و به‌یاز و له دامەنی هەندێ پەرتووکان نووسیبوووه، به‌لام به‌داخوه له‌وکاته‌ی (صالح زکی بگ) متصرفی هه‌ولیر بسووه له سالی ۱۹۴۰، به‌شی زۆری هه‌لبه‌سته‌کانی له ده‌فته‌ریک نووسیووه، لیتی وه‌رگرتبوو بۆ خویندنه‌وه نه‌ی‌داوه‌ته‌وه به‌سه‌ردا گوێزراوه‌ته‌وه له هه‌ولیر بۆ شوێنێکی تر، لی‌رده‌ا به‌شی زۆری هه‌لبه‌سته‌کانی بزر بوون.

۴- (ترجمه‌می قه‌صیده‌ی بوردییه): نه‌وه‌شیان ترجمه‌می قه‌صیده‌ی بوردییه له عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردی له‌سه‌ر هه‌مان کیش و سه‌روا که دانره‌که به عه‌ره‌بی (شیخ محمدی بوصیری) مصری بووه. هه‌تا نیستا به سه‌رکه‌وتووترین ترجمه‌می نه‌م قه‌صیده‌یه داده‌نێ بۆ سه‌ر زمانی کوردی.

به‌م شێوه‌یه هه‌تا نیستا (۱۶) پەرتووكم له دانراوه‌کانی به چاپ گه‌یاندوه... هه‌شتا دانراوی تریشی هه‌یه وه‌کو نه‌مانه‌ی خواره‌وه که هه‌شتا به‌چاپ نه‌گه‌یه‌نراون:

۱- حقائق الحیام: ترجمه‌مه و شروقه‌کردنی چوارینه‌کانی خه‌یامه له فارسیه‌وه بۆ عه‌ره‌بی.
۲- شهرحی ذات الشفا: نه‌م پەرتووکه‌ش شروقه‌کردنی (ذات الشفا)یه که به عه‌ره‌بی دانراوه له-سیره‌ت و سه‌ربرده و ژبانی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌مان (محمد) درودی خوی له‌سه‌ر بێ، بۆ سه‌ر زمانی کوردی.

۳- شه‌ریعه‌تی نیسلام له چوار مه‌زه‌هب/ دانراوتکه به کوردی یه‌ك به‌رگه.

۴- شه‌رحی جامع الصغیر، به‌کوردی سێ به‌رگه.

۵- می‌ژووێ ژبانی هه‌ندێ له خواجه‌کانی نه‌قشبه‌ندی.

۶- شه‌رحی چوارینه‌کانی باباته‌هیری هه‌مه‌دانی به کوردی شێوه‌ی سۆرانی له لۆپی‌یه‌وه.

۷- شه‌رحی له‌مه‌عات له فارسی بۆ عه‌ره‌بی که دانراوی شیخ فخرالدین عه‌تاره.

۸- (نه‌ظمی ته‌ه‌ذیب المنطق) که دانراوی (سه‌عدی ته‌فتازانی)یه.

۹- شه‌رحی له‌وائح له فارسی بۆ عه‌ره‌بی.

۱۰- مه‌نظومه‌ی ته‌وحیدیه‌ی فریدالدین عه‌تار، ترجمه‌کردنی له فارسی بۆ عه‌ره‌بی.

۱۱- المنظوم فی العقود، به‌عه‌ره‌بی له فقه‌ی شافیه‌ی.

۱۲- پەرتوکی (به‌لاغه‌ت) به عه‌ره‌بی.

۱۴- منهج الحقیقه له تصوف به عه‌ره‌بی.

١٤- رازەکانی قورئان (أسرار القرآن) بە کوردی.

١٥- شەهادات الأجانب، بە عەرەبی.

مامۆستاکانی:

ئەو مامۆستا بەڕێزانەی مەلا حسینی فانی لای ئەوانی خوێندوووە ئەمانە بوون:

١- مامۆستا مەلا ابراهیمی بێشەیی.

٢- مامۆستا مەلا عبدالله ی جەلی زاده.

٣- مامۆستا مەلا صادق نیمامی مزگەوتی جامی لە کۆیە.

٤- مامۆستا مەلا ئەسەد أفندی أریلی.

٥- مامۆستا مەلا ئەحمەدی سەکتان.

٦- مەلا ئەبوبکر عمر أفندی که بە مەلا أفندی ناسراوە خوێندویه و اجازه ی مەلایەتیشی

لای ئەو وەرگرتوووە..

هیوادارم لە داهااتووێکی نزیک ئەو دەست نووسانەی که ماون ئەوانیش بە چاپ بگەیەنم بۆ

خزمەتی ئایینی ئیسلام و ئەدەبی کوردی..

٢٠٠١/١٢/١

فهرمودهی خودا

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾

۱۰۶۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ؛ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ..

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له نەبوهورەیرە رضی اللہ عنہ گوئی: پێغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ) دوو جوملهی خۆشهویستی خودای زۆر زۆر بەمەرحەمەت و میهرەبانێی، دوو جوملهی سووکن لەسەر زمان و گرانن روژی قیامەت له تەرازووی چاکە و خراپە. و تاکەمی ئەمەیه (تەنزیهی خودا دەکەم-یەعنی خودا پاک پادەگرم- له سماتی حدوث و هەموو نەقصێک له نیشانه کانی تازەبوونەوه و دروست کراویدا و هەموو کەمی یەک.. وه تەقدیسی خودای عظیم الشان دەکەم له هەموو شتی نالایق (خودای گەوره بەپێرۆز و گەوره رادەگرم له هەموو شتی که لهو نەوه شیتەوه)

سورەتی (نساء)

۱۰۷۰: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْرَأْ عَلَيَّ، قُلْتُ: أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ قَالَ: أَمْسِكْ، فَإِذَا غِيَاةُ ثَدْرٍ فَأَنْزَلْنَاهُ فَنَقُصُّهُ عَلَيْكَ

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له عبداللە ی کوری مەسعود رضی اللہ عنہ گوئی: پێغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: قورئانم بۆ بچوینە هەتا گوێ بەدمی. گوتم: نایا من قورئان بۆ تۆ بچوینم، که هەر بۆ تۆیش قورئان ناردراوەتە خواری؟ فرموی: پێم خۆشه له غەیری خۆم گویم لی یی. منیش سورەتی (نساء)م بۆ خویندەوه، هەتا گەیشتمە ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾: نایا چلۆن دەبی ئەحوالی عالەم وەکوو لەهەر ئومەتیەک و نەتەویەکی هێنامان پێغه مبه رەکیان بەشاهید لەسەریان، وه تۆیشمان هێنا بەشاهید لەسەر ئەمانە ی که ئومەتی تۆن.. لەناکاو دیتم فرمێسک له دووچاوی پێرۆزی هەلژرا خواری. فرموی: بەسە مەخوینە. (ش): گریانێ پێغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم یاخۆ لەبەر غەمناکی لەسەر درێغی کردن و قصوری

گوناهکاران بووه یاخۆ له‌بەر ئەوە بووه که له ئایه‌ته‌که هاتوووه باس کراوه، له ناخۆشیه‌کانی گه‌وره‌گه‌وره. یاخۆ گریانێ که‌یف خۆشی بووه، چونکی خودای گه‌وره ئومه‌ت و نه‌ته‌وی نه‌وی گێرا به شاهیله‌سه‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر.. هه‌روه‌کو شاعیری عه‌ره‌بی گویتی:

طَفَحَ السَّورُ عَلَيَّ حَتَّى أَنَّهُ مِنْ عَظِيمِ مَا قَدْ سَرَّنِي أَبْكَانِي

واتا: هه‌نده که‌یف خۆش بووم، له‌بەر زیده که‌یف خۆشیم گریانم هات.

فه‌رموده‌ی خودا

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾

١٠٧١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى فَقَدْ كَذَبَ..

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بووه‌ره‌یه‌که، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: هه‌ر که‌سێک بڵێ من باش‌ترم له یونس کو‌ری مه‌تا سه‌لامی خ‌وای لی‌یی، به‌راستی در‌و‌ی کرد‌وه.

(ش): واتا لایق نی‌یه بۆ که‌سێک ئەم قه‌سه‌یه بکا.

پێنجه‌وانه نی‌یه له‌گه‌ڵ هه‌دیسی ((أنا سيد ولد آدم)) که شتیکی رۆن کرد‌وته‌وه له شوینی به‌چا‌که‌زانی و نا‌گادار‌کرد‌نه‌وی ئومه‌ت به‌ حه‌قیقه‌تی حال. چون‌که مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ لێره ت‌وا‌زعی خ‌و‌ی و نه‌ه‌یشتنی وه‌می نه‌و که‌سانه‌یش بووه که فکریان بۆ که‌می مه‌رتبه‌ی یونس چ‌وو‌یی له‌بەر نایه‌تی ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾. بۆ‌ی زیاده له پێغه‌مبه‌ران له‌چ‌ه‌ند جی‌گای‌تر مه‌د‌ح‌ی یونس کرد‌وه.

سوره‌تی (مائدة)

﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾

١٠٧٢: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا.. فَتَرَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له نه‌نه‌سی کو‌ری مالک ﷺ گو‌تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوانیکی ئەمه‌نده به‌ ته‌ن‌سیری خو‌ینه‌وه، قه‌ت خو‌تبه‌و دوانی وا نه‌ب‌یست‌رابوو، فه‌رم‌و‌ی: ئەوی من ده‌زام ته‌گه‌ر ئی‌ته‌ ب‌ی‌زانن

بهراستی کسم پئ ده کهن و زور ده گرین.. نینجا نه صحابی پیغه مبهه له بهر ته نگیری ناموزگاریه کان پوویی خویان داپوشی وه دهستیان به گریان کرد. پاشان پیاوئیک که عبدالله ی کوری حوذافه بوو (شکی نه وه ی لی ده کرا کوری باوکی نه بئ) گوتی: نه ی پیغه مبهه ی خودا باوکی من کئیه؟ فهرمووی: حوذافییه، پاشان چهند که سیکی تر چهند پرسپاریکی بئ مه قصه دیان لی کرد. پیغه مبهه ﷺ له بهر میهره بانی به حالی موسولمانان، نه وه ک واجباتی شهرعیان له سهر زیاده بئ، هه زه ته ی عومهر عاجزیه که ی لی هه ست پئ کرد، پئی فهرموو: ((رَضِیْنَا بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِیْنًا وَبِمُحَمَّدٍ رَّسُولًا عَانِدًا بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ الْفِتَنِ)) واتا رازین به وه ی که یه زدان خودامان بئ وه نیسلامه تی ناییمان بئ وه محمد پیغه مبهه رمان بئ وه خومان ده پاریزین به خودا له خراپه ی فیتنه و به دکاری.. نینجا نه م نایه ته ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّلَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾ هاته خوارئ، یه عنی: نه ی نه صحاب، سونال له پیغه مبهه مه که نه لهو شتانه ی نه گهر بوتان به دیار بحرئ نیوه بخته نه زیهت له بهر زوربونی ته کالیفی شهرعیه.

سوره تی انعام

له فهرموده ی خودای گه ووره

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾

۱۰۷۳: عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعُوذُ بِوَجْهِكَ، أَعُوذُ بِوَجْهِكَ، هَذَا أَهْوَنُ أَوْ أَيْسَرُ.. قَالَ لَمَّا تَرَأْتِ: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ﴾.

(ته رجهمه)

ده گتر نه وه له جابری کوری عبدالله ی نه نصاری ﷺ گوتی: وه کوو هاته خوارئ نایه تی ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ واتا: خودا ته وانایه که بنیتر ته سهرتان عهزابیک له لای سهره وه تان. پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: به زاتی تو خوم ده پاریزم له م عهزابه، ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یه عنی یاخو عهزابیک بنیتر ته سهرتان له لای خواره وه تان، دیسان پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: (أَعُوذُ بِوَجْهِكَ) واتا به زاتی تو خوم ده پاریزم له م عهزابه یش، ﴿أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدْخِلْكُمْ فِيْ بَعْضِ بَأْسٍ بَعْضٍ﴾ دیسان فهرمووی: (أَعُوذُ بِوَجْهِكَ)، پاشان پیغه مبهه ﷺ نه م فتنه ی عهزابدانی یه کتریتان له دونیا ناسانتره له عهزابی خودای گه ووره.

(ش): ده گتر پتته وه نیحامی نه حمده له هه دیسی نویه ی کوری که عب له نایه ته ﴿هُنَّ أَرْبَعُ

وَكُلُّهُنَّ وَاقِعٌ لَا مُحَالَةً ﴿۱﴾ واتا: نهم همدیسه چوار كلمه یه كه همر یه كیتك واتهی عه زاینك ده گمهنه به ته حقیق و به راستی ده بی هم موویان بیته جی. له همدیسی نه همد زاندره كه نهم نایه ته ناگدار كردنه به سنی نادیار (غیب) له زه ماننی پیغه مبه ریش نه هاتوته جی، بویی له همدیسیکی تریش ریش فرمودیه تی: ((أَمَّا إِنَّمَا كَائِنَةُ وَلَمْ يَأْتِ تَأْوِيلُهَا بَعْدَ)). به لام له شه ری گه ویدی جیهانی وه له تهریخی ۱۳۳۲ هه زار و سئ سهد و سی و دویسی هیجری رووی دا. تا زه ماننی نوو سینی نهم دیرانه كه سالی ۱۹۵۲ هه زار و نوسهد و په نجاو دووی میلادی یه، وه سالی ۱۳۷۲ هه زار و سئ سهد و حفتاو دووی هیجریه، نهم چوار عه زابه هاته جی. بهم تهرزه له پاش تیکه له یه کتری بوونی روژمه لات و روژشاواو سه روو خواروو، به هوی نامیرو ناله ته کانی سواربون وه کوو تیاره (فروکه) و به هوی پاپوره کانی ده ریا و ژیر ده ریا (غواصه) وه بهو قونبولانه ی ده شرینه وه له ژیر عارد (نه لغام)، به جوړیک گرفتار بوون بهم عه زابانه، كه خوینی به ده نی نینسان له زور جیگای دنیا له روژاندنایه.. مه عنای همدیسی (أَمَّا إِنَّمَا: الخ) یه عنی ناگداریه نهم چوار عه زابانه راست و سابیتن، به لام هیشتا نه هاتوته جی.

فهرموده ی خودا

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾

۱۰۷۴: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا أَحَدٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمَذْحُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ مَذَحَ نَفْسَهُ.

(تهرجه مه)

ده گتر نه وه له عبدالله ی کوری مه سعود ﷺ له ته فسیری نهم نایه ته گوتیتی: هیچ كه سیك له خودا به غیره ترو به حمیه تتر نی یه، بویی گونا هه کانی به ناشکرا و به دزی گتر وه به حرام و قهده غه کراو، چونکی همرچی گونا هه نیشی چروکه، پیغه مبه ریش ریش فرمودیه تی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْأُمُورَ الْعَالِيَةَ وَيَكْرَهُ سَفَافَهَا)) واتا خودای گه وره صفاتی بهرزه به شهرفی لا خوشه ویسته وه رقی له صفاتی چروک ده بیته وه، وه خودای گه وره هیچ شتیکیشی له مه دحی خوی لا خوشه ویست تتر نی یه، یه عنی زور پی خوشه خه لکی سوپاس و ستایشی بکه ن، بویی خوشی مه دح و ستایشی خوی کردووه، له كه لامی مه جیدی خوی له قورنان كه ده لسی ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾، ﴿سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، ﴿تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾، و غیری نه مانه یش.

(ش): خودا كه پی خوشه عالم مه دحی بکا بو كه لك وه رگرتنی خه لکی یه، نه گهر نا گه وری خودای گه وره چونکی بلندتره به ذاتی نه قهده سی خوی له كه لك وه رگرتن به هیچ شتیکی عالم بی نیازه له عالم كه مه دحی بکه ن.

سوره تى (تهويه)

فهرموده‌ی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾

(عسى) له‌لایمن خودا به معنای وجوبه، (ابن کثیر) گویتی هاتنه خواره‌وی نهم نایه‌ته شه‌گهرچی ده‌رحق به چند که سانی دیارکراوه، به‌لام مبه‌ست عامه له هه‌موو گونا‌هکارانی نوم‌تی نی‌سلام.

۱۰۷۶. عَنْ سَمَرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَانِي اللَّيْلَةُ آتِيَانِ فَأَتَعْتَانِي فَأَتَهَيَّنَا بِي إِلَى مَدِينَةٍ مَبْنِيَّةٍ بَلْبَن ذَهَبٍ وَلَبِنِ فَضَّةٍ فَتَلْقَانَا رَجُلًا شَطْرَ مَنْ خَلَقَهُمْ كَأَحْسَنَ مَا أَلْتِ رَأَى وَشَطْرَ كَأَقْبَحَ مَا أَلْتِ رَأَى، قَالَا لَهُمْ اذْهَبُوا فَقَعُوا فِي ذَلِكَ النَّهْرِ، فَوَقَعُوا فِيهِ ثُمَّ رَجَعُوا إِلَيْنَا قَدْ ذَهَبَ ذَلِكَ السُّوءُ عَنْهُمْ، فَصَارُوا فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ قَالَا لِي: هَذِهِ جَنَّةٌ عَذْنٌ وَهَذَاكَ مِثْلُكَ، قَالَا: أَمَّا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَانُوا شَطْرَ مِنْهُمْ حَسَنٌ وَشَطْرَ مِنْهُمْ قَبِيحٌ، فَإِنَّهُمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا تَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُمْ.

(ته‌رحمه‌مه)

ده‌گپ‌نه‌وه له سه‌مه‌ری کوری جه‌نده‌ب ﷺ گو‌تی: پی‌نغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: نی‌مشه‌و له خه‌ونی خۆم دیتم دوو که‌س هاتنه لام، منیان به‌خیره‌ئینا له‌خه‌و، پاشان بۆ شار‌نکیان بر‌دم قه‌سه‌ره‌کانی هه‌موو دروست کرابوو به‌خشتیک له‌ زیو و خشتیک له‌ زیو، پاشان چ‌ه‌ند که‌سانیکمان تووشبوون نی‌وه‌ی نه‌ندامیان وه‌کوو شیرین ترینی نه‌و شتانه بوو که ده‌یانینی، نی‌وه‌ی تریشیان وه‌کوو ناشیرین ترینی نه‌و شتانه بوو که ده‌یانینی، نه‌و دوو که‌سه پی‌یان گو‌تن: بچۆنه نیتو نه‌و رووباره، ئینجا چوونه نیتو رووباره‌که، پاشان بۆ لای ئیمه‌ گه‌رانه‌وه هیچ ناشیرینیان نه‌مابوو، وه‌ک له‌سه‌ر چاکترین صور‌ه‌تان بوون، پی‌یان گو‌تم: نهم شاره (جنه‌العدن)ه، نه‌وتیه‌ش قونا‌غی تویه، وه نهم قه‌ومه‌ی که لایه‌کی‌یان جوان بو لایه‌کیشیان ناشیرین بوو، نه‌و نی‌ماندارانه‌ن که کاری باش و به‌دیان تیکه‌ل یه‌کتری کردوه، به‌م ته‌رزه کاری چاکشیان کردوه و گونا‌ه‌شیان کردونه؛ خودای گه‌وره به‌چاکه‌ی خۆی لی‌یان خۆش بوو، فکر ده‌چی نه‌مانه نه‌هلی نه‌عراف بن به‌قه‌رنه‌ی وه‌کوو یه‌ک بوونی چاکه‌و خراپه‌یان.

له ته فیسری ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾

۱۰۷۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَلْفَيْكَ أَلْفَيْكَ عَلَيْكَ، وَقَالَ: يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا يَغِيظُهَا نَفَقَةٌ سَحَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ مَا أَلْفَقَ مِنْهُ خَلْقَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِنَّهُ لَمْ يَعْصِ مَا فِي يَدِهِ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَيَدِهِ الْمِيزَانُ يَخْفِضُ وَيَرْفَعُ.

(تدرجه مه)

ده گيرنمه له نه بوهوره پيغه مبره ښه گوټي: پيغه مبره ښه فرموي: خودای گموره فرمويه تي: تو له خواپه رستي مال سرف بکه، منيش له جدزای شو مال به تو ده به خشم. فرموي خزنه کاني خودای گموره پره له به خشين کمي ناکا همركات له هلرزان دايه به شوو به رزو، فرموي: نيوه پيم بلين سهرتاي نيچادي ناسمان و عارد وه نه وي که سرفي کرووه له سهر شم عالمه شو به مه خلوقاتي خوي به خشيوه هيچ شتيکي کم نه کردوه له خزنه کاني شو. ته ختي سه لته نه بت و ده سلات داري شو له سهر ناو بوو له پيش ناسمان و عمد، يعنی هيچ نه شيای تو نه بوو عه رش و ناو نه بې، ترازوي عه دلش هر به ده ست خوي تي، نوي ده کا هر که سيک هه وه سي لي بې، وه هر که سيک ش حمز بکا بلندي ده کا. دهر ياره ي رزقيش هر که سيک بي يه وي زوري پي ده دا له همنده کانيش کم ده کا، نيتر هر به م تهرزه له هه مو نه حوالتيک.

فهرموده خودای گموره

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى﴾

۱۰۷۶: عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَمْلِكُ لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ قَالَ ثُمَّ قَرَأَ ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾.

(تدرجه مه)

ده گيرنمه له نه بو موسى عبدالله کوري قهيسي نه شعهری خودا لي خوش بې، گوټي: پيغه مبره ښه فرموي: به راستي و به ته حقيق خودای گموره موله تي سته مکار و زالم ده دا، همتا له ناکاو ده گري قوتار نابي له چنگي، نه گهر کافر بي همتا هه تايه نه گهر مسلمانيش بي همتا ماوه ي جنايت و تاوانه کاني، پاشان شم نايه ته ي خوینده وه: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ يعنی: به م تهرزه يه گر تني به خيوکهری تو، وه کوو ديهاته کاني زالم بگري بي گومان گر تني به خيوکهری تو به نازاره و سهخته..

فهرموده‌ی خودا

﴿إِلَّا مَنْ اسْتَرْقَ السَّمْعَ...الآیة﴾

۱۰۷۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَضَى اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ صَرَبَتِ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنَحِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ كَالسَّلْسَلَةِ عَلَى صَفْوَانٍ، فَإِذَا (فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا): لِلَّذِي قَالَ: (الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ)، فَيَسْمَعُهَا مُسْتَرْقُوا السَّمْعَ وَمُسْتَرْقُوا السَّمْعَ هَكَذَا وَاحِدٌ فَوْقَ آخَرَ.. فَرُبَّمَا أَدْرَكَ الشَّهَابُ الْمُسْتَمِعَ قَبْلَ أَنْ يَرْمِيَ بِهَا إِلَى صَاحِبِهِ فَيُحْرِقُهُ، وَرُبَّمَا لَمْ يَذَرِكُهُ حَتَّى يَرْمِيَ بِهَا إِلَى الَّذِي يَلِيهِ، إِلَى الَّذِي هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ، حَتَّى يُلْقَوْهَا إِلَى الْأَرْضِ، فَتُلْقَى عَلَى فَمِ السَّاحِرِ فَيَكْذِبُ مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ فَيُصَدِّقُ، فَيَقُولُونَ: أَلَمْ يُخْبِرْنَا يَوْمَ كَذَا وَكَذَا يَكُونُ كَذَا وَكَذَا؟ فَوَجَدْنَاهُ حَقًّا لِلْكَلِمَةِ الَّتِي سَمِعْتُمْ مِنَ السَّمَاءِ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له ئەبوهەرەیره[ؓ] گوتی: پێغه‌مبەر^ﷺ فهرمووی: خودای گەرە حوکی فهرموو به په‌یدابوونی کارێک له کاران له ناسمان. مه‌لانیکه (فریشته) به ته‌واوی گوێ‌دایه‌تی و مل که‌چن، باله‌کانیان لێک ده‌دن، له‌بەر فهرموده‌که‌ی خودا که ده‌ییت به‌ ده‌نگی زنجیریکی بکه‌وتیه‌ سه‌ر به‌ردیکی ره‌ق و لووس، له‌ هه‌یه‌یت و ترسان، پاشان وه‌کوو ترسه‌که‌یان له‌سه‌ر دل لاچوو، به‌ مه‌لانیکه‌کانی نزیک ده‌لێن وه‌کوو جویرانیل و میکانیل و نه‌وانی‌تر: په‌روه‌ده‌که‌ری ئیوه‌ چی فهرموو؟ پێ‌یان ده‌لێن: فهرمانیکی راستی فهرموو، هه‌ر نه‌و بلنده به‌ شه‌ئنی خزی له‌ صه‌فه‌ته‌کانی عالم و گه‌وره‌یه‌. پاشان نه‌و شه‌یتانانه‌ی که‌ هه‌وراز چوینه، بۆ دزینی قسه‌ی ناسمانی فهرموده‌که‌ی خودا ده‌پێن. که‌ نه‌و شه‌یتانانه‌ش به‌ که‌له‌که‌، به‌م ته‌رزه‌ یه‌که‌ له‌سه‌ر یه‌که‌تر هه‌وراز چوینه، ئنجا زۆر وادی بێ‌یسه‌ی ناگری ته‌ووش ده‌بی، له‌پێش پێ‌راگه‌یاندنی ته‌بلیغی فهرموده‌که‌ی خودا به‌ ره‌فه‌یه‌که‌ی بنه‌وه‌ی ده‌ی سوتین، واشده‌بی بێ‌یسه‌ی ناگری ته‌وش نایه‌ هه‌تا فهرموده‌که‌ی خودای گه‌وره‌ به‌ ره‌فه‌یه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نی به‌وی که‌ ده‌بنه‌ خزی، نه‌ویش ده‌گه‌یه‌نی به‌وی که‌ له‌ بن خزی، ئیتر هه‌ر به‌م ته‌رزه‌ کلمه‌ی خودای گه‌وره‌ دێته‌ خوارێ هه‌تا ده‌گاته‌ عارد، له‌پاشان نه‌خه‌ریته‌ ده‌می جادووکه‌رێک و نه‌سته‌ره‌ناسیک (مونه‌جیم) پاشان جادووکه‌ره‌که‌ سه‌د درۆ نه‌خاته‌ سه‌ر که‌لیمه‌ راسته‌که‌ی ناسمانی، ئنجا به‌ واسته‌ی کلمه‌ راسته‌که‌ نه‌و درۆیه‌کانی ته‌صدیق ده‌کری. ئنجا نه‌وانه‌ی گوێ‌یان له‌ ساحیره‌که‌ گرتوه‌و ده‌لێن: نه‌دی فلان پۆژ فلان جادووکه‌ر خه‌به‌ری به‌ ئیته‌ نه‌دا، فلان نیش وا ده‌بی، نه‌وا قسه‌ی جادووکه‌ر به‌راستی هاته‌ جێ وه‌ قسه‌که‌ی راست بوو له‌بەر کلمه‌ راسته‌که‌ی ناسمانی.

(ش): هه‌روه‌کوو له‌ سووره‌ی (جحر) فهرمووی: ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ

رَجِيمٍ (۱۷) إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿﴾ یه معنی نیتمه ناسمانان پاراست نه همموو شهیتانی ده رکراو مه گدر شهیتانیک که بۆ دزینی قسه له مه لانیکه نه بی، نهویش تووشی ناگریکی ناشکرا ده بی دهی سوتینی ئنجا یا له پیش ته بلیغ به ره فیه که ی بنه وه. له صوره ته قسه ی ناسمانی ناگاته عارد، یاخۆ له پاش ته بلیغ دهی سوتینی له صوره ته قسه که ده گاته عارد. له پیش له دایک بوونی به رزترینی عالم محمد ﷺ کاهن و جادوگر زۆر بوو، به لام له پاش له دایک بوونی نهو، له بهر سه رنه که وتنی شهیتانه کان بۆ ناسمان به ته وای ده رگه ی کاهینانی (کهانه) کلیل درا، به ده لیلی نایه ته پیروژه کانی قورنان و هه دیسه پیروژه کانی پیغه مبه زمان محمد ﷺ.

سوره ی (نه حل)

﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ﴾

۱۰۷۸: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو أَعْوَدُ بَكَ مِنَ الْبُخْلِ وَالْكَسَلِ وَأَرْدَلِ الْعُمْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَةِ الدَّجَالِ وَفِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ.
(ته رجه مه)

ده گێرنه وه له نه نه س ﷺ گوئی: پیغه مبه زمان ﷺ له بهر خودا پاراوه ده یگوت: خۆم ده پارێزم به تۆ خودایا له به جێ نه گه یاندنی حقوقی مال، وه له سستی و ته مبه لی، وه له ناخۆشترینی ژیانان که ته معنی نه وه د سالییه، وه له عه زابی نیتو قه بر، وه له قسه ی ده جال، وه له تا قی کردنه وه کانی زه مانی ژیان و کاتی مردن له روح کیشان.

له سوره ی (اسراء)

فه رموده ی خودای گه ووره

﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾

۱۰۷۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهَلْ تَذَرُونَ مِمَّ ذَلِكَ، يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصْرَ، وَتَذَوُّو الشَّمْسُ فَيُلْغُ النَّاسَ مِنَ الْعَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ.. فَيَأْتُونَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَلَيْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، أَشْفَعُ

ئەلادى ئادەم رۆزى قىيامەت، ئەزى دەزانن لە بەرچى وایە؟ يەئنى سەبەبى گەرەبى مەرچى يە؟ سەبەبەكەى ئەمەيە: خودای گەرە مەخلوقاتى پىشوو پاشوو ھەمووى كۆدەكاتەو لە عارديكى فرەوان و راست، ئەوئى كە دەعوەتى عالەم دەكات دەنگى خۆى دەخاتە گۆتت ھەموو كەسك دەبىنى، رۆزىش نەيك دەبى لە ئەھلى مەحشەر(لە ھەدىسى راستى سلمان ھەم گەرمايى بىست سالى پى دەدرتتەو بەقەدەر دوو كەوانان لە كاسەى سەرى مەخلوقات دوورە. لە ھەدىسى ابن مېارەكەش دەلئى گەرمايى ئەو رۆزە زىان بە ئىماندار ناگەيەنئ). غەم و سەختى يەك تووشى خەلك دەبى تا قەت و تەھەمولىان نامىنى، خۆيەخۆي دەلئىن: ئەزى نايىش چىتان تووش بوو؟ ئەزى تەماشاناگەن؟ نايان كى تەكايەكتان بۆ دەكالا بەختوكەرى خۆتان؟ لە خەلكى ھەندىك بە ھەندىكان دەلئىت: بەتەواوى پەنا بېنە بەر ئادەم، تەشەبوسى پى بگەن. دىنە لای ئادەم سەلامى خۆى لىئى، دەلئىن: تۆ باوكى ھەموو مەرقايەتى و ئىنسانى، خودای گەرە بەدەستى قودرەتى خۆى تۆى دروست كەردو، رووحى خستتە بەر جەسەد و جەستەى تۆ، وە فەرمانى بە مەلانىكە كەرد سەجەدە و كەرنووشيان بۆ بەرئ. تەكايەكتان بۆ بگە لای پەرورەدەكەرى خۆت، ئەدى تۆ نايىنى ئىمە لە چ ناخۆشى يەكى گران دايەن؟ ئەدى تۆ تەماشاناگەى چىمان تووشبوو. ئادەم دەلئى: بەراستى بەختوكەرى مەن رەقى وای بوويتەو نەم پىش ئىستا ئەم تەرەزە رەقى بوويتەو، نە لەپاش ئىستاش ئەم تەرەزە رەقى دەبیتەو، نەھىشى لە مەن كە ئەم دارە نەخۆم سەرىتچى و موخالەفەش كەرد. نەفسى خۆم، نەفسى خۆم، نەفسى خۆم، سەن جار دووبارەى كەردەو، يەئنى ھەر نەفسى خۆم بەراستى مۇستەھقە تەكاي بۆ بگە. بچۆنە لای غەبرى مەن، بچۆنە لای نوح..

ئىجا دەچە لای نوح، دەلئىن: ئەى نوح، تۆ يەكەم پىغەمبەرىكى كە ناردراوى بۆ ئەھلى عارەد و خودای گەرە لە كەتابى خۆى تۆى ناوېردووە بە بەندەيەكى ئەھلى شوكر و سوپاس كەردن، تەكلمان بۆ بگە لای پەرورەدەكەرى خۆت، ئەدى تۆ نايىنى ئىمە لە چى ئەحوال دايەن؟ نوح دەلئى: بەراستى بەختوكەرى مەن توپەبوونىكى وا توپە بوو لە نەلەپىشتەر ئەم توپەبوونە توپەبوو نە لەمە پاشىش ئەم توپەبوونە دەىگە. بۆ مەنىش يەك دوعا ھەبوو، ئەو دوعايەش لە بەھىلاكدانى قەومى خۆم سەرف كەرد. يەئنى دەترسم ھىچ دوعاى تەرم قەبول نەكا، بچۆنە لای غەبرى مەن، بچۆنە لای ئىبراھىم..

ئىجا ئەچە لای ئىبراھىم، دەلئىن: ئەى ئىبراھىم، تۆ پىغەمبەرى خودای و خۆشەويستى ئەويشى(خليل الله) لە ئەھلى عارەد، تەكلمان بۆ بگە لای پەرورەدەكەرى خۆت، ئەدى تۆ نايىنى ئىمە لە چى ئەحوال دايەن. ئىبراھىم دەلئى: بەراستى بەختوكەرى مەن ئىمە رەقى وای بویتەو، نە لەمە پىش ئەم رەقى بوويتەو نە لەمە پاشىش ئەم رەقى دەبیتەو، مەنىش سەن

درۆم کردووه، یه‌کی‌یان گوتم: (إني سقيم)، دووهم گوتم: (بل فعلة كبرهم)، سێ‌یه‌م گوتم: (ساره خوشگمه)، ئنجا نه‌فسی خۆم به‌راستی موسته‌ه‌قی ت‌کایه، نه‌فسی خۆم، نه‌فسی خۆم. قسه‌کانی ئیبراهیم (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی) به‌راستی درۆ نه‌بوون، به‌ل‌کو ته‌ع‌ری‌زی بوون، به‌لام نه‌وه‌ی دیاره به‌درۆ ده‌چوو، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی خۆم پ‌ت‌ویستم به‌ شه‌فاعه‌ت هه‌یه بۆ خۆم. له‌به‌ر ترس و هه‌یه‌یه‌تی رۆژی قیامه‌ت، به‌ صیغه‌ی درۆ وای ته‌عب‌یر کرد هه‌تا له‌ یه‌قه‌ی ب‌بنه‌وه. ب‌و‌یشت پ‌ت‌ی گوتم: ب‌چ‌ونه لای غه‌یری من، ب‌چ‌ونه لای موسی...

ئنجا ده‌چنه لای موسی، ده‌ل‌ت‌ن: نه‌ی موسی، تۆ نار‌د‌را‌وی خودای، ت‌و‌یش له‌ خه‌ل‌کی‌تر گه‌وره‌تر کردووه به‌ سه‌به‌ب پ‌ت‌غه‌مبه‌رایه‌تی و قسه‌کردنت له‌گه‌ڵ خودای گه‌وره، ت‌کا‌ما‌ن بۆ ب‌که لای به‌خ‌یو‌که‌ری خ‌ۆت، نه‌دی تۆ نا‌بی‌نی ئی‌مه له‌ چی نه‌حوال دا‌ینه؟ ده‌ل‌ت‌ن: به‌ی‌ن گو‌ما‌ن خودای گه‌وره ئی‌م‌رۆ به‌ تو‌وره‌بو‌ن‌ت‌کی وا خ‌ۆی نو‌اند‌ووه نه‌ له‌مه‌پ‌یشت به‌م تو‌وره‌بو‌ونه خ‌ۆی ن‌ی‌شا‌ند‌اوه نه‌ له‌مه‌پ‌اش‌یش خ‌ۆی پ‌ی‌شا‌ند‌ه‌دا. وه من‌یش به‌ی‌ن فەرمان یه‌ک‌ت‌یم کوشت‌ووه، نه‌فسی خۆم، نه‌فسی خۆم، ب‌چ‌و‌نه لای غه‌یری من، ب‌چ‌و‌نه لای عیسی.

ئنجا ده‌چنه لای عیسی ده‌ل‌ت‌ن: نه‌ی عیسی، تۆ پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خودای و قسه‌یه‌کی خودای، یه‌ع‌نی په‌یدا‌بو‌ونت له‌ فەرمان‌ت‌کی خودا بوو، به‌ی‌ن واس‌ته‌یه‌کی عاده‌تی له‌ ک‌و‌بو‌ونه‌وه‌ی ژن و می‌رد ت‌ۆی گه‌یا‌نده مه‌ری‌م وه رو‌ح‌ت‌کی دراوه پ‌ا‌ل خودای وه قسه‌ت له‌گه‌ڵ خه‌ل‌ک کردووه. له‌نی‌و لان‌ک به‌ سا‌وا‌یی، ت‌کا‌ما‌ن بۆ ب‌که لای په‌روه‌رده‌که‌ری خ‌ۆت، نه‌دی نا‌بی‌نی ئی‌مه له‌چی نه‌حوال‌ت‌ک دا‌ین؟ عیسی ده‌ل‌ت‌ن: به‌ی‌ن شک په‌روه‌رده‌که‌ری من به‌ گه‌وره‌یی خ‌ۆی ر‌ق‌ت‌کی وای بو‌وی‌ته‌وه ئی‌م‌رۆ نه‌ له‌مه‌پ‌یشت نه‌م ر‌قه‌ی بو‌وی‌ته‌وه نه‌ له‌مه‌پ‌اش‌یش نه‌م ر‌قه‌ی ده‌بی‌ته‌وه، با‌سی هی‌چ گونا‌ه‌یت‌ک نا‌کا، نه‌فسی خۆم، نه‌فسی خۆم، نه‌فسی خۆم، ب‌چ‌و‌نه لای غه‌یری من، ب‌چ‌و‌نه لای عه‌مد...

ئنجا ده‌چنه لای عه‌مد وه ده‌ل‌ت‌ن: نه‌ی عه‌مد، تۆ نار‌د‌را‌وی خودای له‌پاش هه‌موو پ‌ت‌غه‌مبه‌ران ها‌تی گر‌ی‌مان (بال‌غرض) نه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌و‌یش گونا‌ه‌یت‌ک له‌تۆ پرو‌ی دا‌ب‌ت‌ن یه‌ نه‌صی قور‌نان خودا له‌ گونا‌هی پ‌ت‌شوو پ‌اش‌و‌ی ت‌ۆی بو‌رد‌ووه، ت‌کا‌ی‌ت‌ک‌ما‌ن بۆ ب‌که لای به‌خ‌یو‌که‌ری خ‌ۆت، نه‌دی نا‌بی‌نی ئی‌مه له‌ چی نه‌حوال‌ت‌کی ناخ‌و‌شین.

ئنجا هه‌ل‌ده‌ستم ده‌چم بۆ ژ‌ی‌ر عه‌رش‌ی خودای گه‌وره، نه‌که‌ومه سو‌ج‌ده بۆ په‌روه‌رده‌که‌ری خۆم، پ‌اشان خودای گه‌وره له‌ سو‌پ‌اس و مه‌د‌ح و ست‌ایش ده‌ر‌گه‌یه‌کی وام بۆ ده‌کا‌ته‌وه له‌ پ‌یشت من بۆ هی‌چ که‌سی‌کی نه‌کرد‌وته‌وه، پ‌اشان ده‌گو‌تر‌ت‌ن: نه‌ی عه‌مد، سه‌رت ب‌ل‌ند ب‌که، پ‌ی‌ت ده‌در‌ئ، ت‌کا ب‌که شه‌فاعه‌ت و پار‌انه‌وه‌ت قب‌و‌ل ک‌راوه. سه‌رم ب‌ل‌ند ده‌که‌مه‌وه، نه‌ل‌ت‌یم: ئومه‌تی خۆم نه‌ی خودایا، ئومه‌تی خۆم نه‌ی خودایا، ئنجا دو‌وب‌اره ده‌گو‌تر‌ت‌ن: نه‌ی عه‌مد، له‌ ئومه‌تی خ‌ۆت هه‌ر‌که‌سی ح‌سا‌بی له‌سه‌ر نی‌یه له‌ده‌رواز‌ی باب‌ الا‌ی‌من داخ‌لی

بههشتیان بکه، وه له ده‌رگه‌کانی تریش نه‌مانه شریکی خه‌ل‌کانن... پاشان پیغه‌مبه‌ره‌ی فەرمووی: قه‌سم به‌و زاته‌ی که نه‌فسی منی به‌ده‌سته، به‌ینی هه‌ردوو لاده‌یه‌ک له دوو ده‌ریه‌کانی به‌هشت وه‌کو به‌ینی مه‌ککه‌و سه‌نعا‌یه که شاری هیمه‌ریه‌کان بووه. یا وه‌کو به‌ینی مه‌ککه‌و بو‌صرایه له‌شام.. شک له راویه‌ی شاهیدی نه‌م هه‌دیسه‌ی پی‌روژه‌ش نایه‌تی پی‌روژه ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا﴾ یه‌عنی: رۆژی قیامه‌ت به‌خێوکه‌ری تو نه‌ی محمد مه‌رتبه‌و مه‌قامه‌ت پێ ده‌به‌خشی که مه‌قامی شه‌فاعه‌تی گه‌وره‌یه هه‌موو که‌س سوپاس و ستایشی تو ده‌کا.

سوره‌ی (که‌هف)

فه‌رمووده‌ی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وُزْنًا﴾

١٠٨٠: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُؤْتَى بِالرَّجُلِ الْعَظِيمِ السَّمِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحُ بَعُوضَةٍ وَقَالَ أَقْرَعُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وُزْنًا﴾.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بو‌هه‌ره‌یه‌هه‌ گوتی: پیغه‌مبه‌ره‌ی فەرمووی: ده‌یه‌نێ رۆژی قیامه‌ت پیاوی گه‌وره‌و قه‌له‌و به‌قه‌ده‌ری دونیایی، ناکه‌شی له ته‌رازووی خه‌یر لای خودای گه‌وره‌ی لایه‌تی پێشوله‌یه‌ک. فەرمووشی بگوته‌نه‌وه نه‌گه‌ر هه‌ز ده‌کن ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وُزْنًا﴾ مه‌عنا‌ی نایه‌ت نیشاره‌یه وه‌بال أخسر الأعمال- له هل ننبه‌کم بالأخسرین أعمالا- ره‌ت بوو یه‌عنی أخسر الأعمال واته‌ خراپه‌رینی کاران، نینکاری نایه‌ته‌کان و گه‌یشه‌نی په‌روه‌رده‌که‌ری خۆیان کرد، نینجا کرده‌وی باشیان له دونیا به‌تال و بێ‌پادا‌شته. ننجایه‌جیا‌تی چاکه‌ی دونیا‌یان به‌قه‌ده‌ر لایه‌تی پێشوله‌یه‌ک پادا‌شت و سه‌وا‌بیان پێ ناده‌م (چونکی ته‌رازووی بۆ کافران دانانه‌ی، بۆ نه‌شقیای نیماندار داده‌نێ، چونکه‌ خه‌یر و شه‌ه‌ری تێکه‌له‌).

سوره تى (مەريەم)
فەرموودەى خوداى گەورە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 ۱۰۸۱: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيَنَادِي مُنَادٌ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، ثُمَّ يَنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، فَيَذْبَحُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ.. ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ﴾ وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا ﴿وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

(تەرجەمە)

دەگىرنەوە لە ئەبوسەعیدى خودرى ﷺ گوتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: مردن دىتە سەر شەكلى بەرانیكى ئەمەلە (یەنى سەبى و پەش، بەلام پەشانی كەمتر بێ)، دەهێنرى بۆ نىو مەخلوقات، بانگدەرىك بانگ دەكا: ئەى ئەهلى بەهەشت. ئەهلى بەهەشتیش مىلى بۆ درىژ دەكەن و سەر بێند دەكەن و تەماشای دەكەن بەترسەو. ئىنجا پىیان دەلێ: ئەم بەرانە دەناسن؟ وەلامى دەدەنەو: بەلێ، ئەم بەرانە مردنە. وە هەمووشیان دەیناسن بەپى ناسىنى خودای گەورە. پاشان بانگدەكا: ئەى ئەهلى ناگر، بەترسەو تەماشای دەكەن، پاشا، پىیان دەلێ: ئەم بەرانە دەناسن؟ ئەوانیش دەلێن: بەلێ، ئەمە مردنە، وە هەمووشیان دەیناسن، چونكى خودا پى ناسیون. ئىنجا لە بەینى ئەهلى بەهەشت و ئەهلى ناگر دەكوژرتەو (لەلایەن جەبرەئیلەو) پاشان دەلێ: ئەى ئەهلى بەهەشت جىگاتان هەتاهەتایە وە پى پرانەو بەهەشتە، وە ئەى ئەهلى ناگر جىگاتان هەتاهەتایە وە پى پرانەو ناگرە، چونكى مردن نەما.. پاشان پىغەمبەر ﷺ بەشاهید لەسەر فەرموودەى خۆى ئەم نایەتەى خوێندەو: ﴿وَأَنذِرْهُمْ...﴾ یەنى: ئەى محمد، خەبەر بە هەموو خەلك بەدە روژى غەموو حەسرەت كە روژى قیامەتە وەكوو ئەهلى بەهەشت ئەهلى ناگر لێك جوداكرانەو هەتاهەتایە هەر كۆمەلێك لە جىگای خۆى دامەزرا، وە ئەم كافرانە لە دنیا لە غەفلەت دانەو پى ناگان لە ئەحوالى روژى قیامەت، ئىمان و باوەرىش نایتن بە قەتەى.

سوره تى (نور)

فهرموده‌ی خودای گه‌وره

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ

شَهَادَاتٍ﴾

۱۰۸۲: عَنْ عُثَيْمِرٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ أُنْزِلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ فِيكَ وَفِي صَاحِبَتِكَ، فَأَمَرَهُمَا بِالْمُلاعَنَةِ، ثُمَّ قَالَ: فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَنْحَمَ أَدْعَجَ الْغَيْتَيْنِ عَظِيمَ الْأَلْتَيْنِ خَذَلَجَ السَّاقَيْنِ فَلَا أَحْسِبُ عُثَيْمِرًا إِلَّا قَدْ صَدَّقَ عَلَيْهَا، وَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَحْيَمِرَ كَأَنَّهُ وَحَرَّةٌ فَلَا أَحْسِبُ عُثَيْمِرًا إِلَّا قَدْ كَذَبَ عَلَيْهَا.. فَجَاءَتْ بِهِ عَلَى الثَّغْتِ الَّذِي نَعَسَتْ مِنْ تَصْدِيقِ عُثَيْمِرٍ.

(تەرجەمە)

دە‌گێڕنە‌وه له سه‌هه‌لی کۆری سه‌عدی ساعدی نه‌نصاری ﷺ گوتی: عویمیری کۆری حارسی عه‌جلانی چووه‌ لای عاصی کۆری عوده‌ی عه‌جلانی (سه‌رۆکی به‌نی عه‌جلان بوو)، پێی گوت: نه‌گه‌ر یه‌کێک پیاویکی له‌گه‌ڵ ژنی خۆی دیت، نایا ئێوه‌ پیاوه‌که‌ نه‌کوژن؟ یاخود چی حوکمیکی ده‌رحه‌ق ده‌که‌ن. هه‌ز ده‌که‌م بۆ من به‌ پێغه‌مبه‌ر بلی‌ی عه‌رزێ بکه‌ی. عاصمیش بۆ لای پێغه‌مبه‌ر چوو، قسه‌که‌ی پێی گوت، پێغه‌مبه‌رش ﷺ له‌ پرسیاره‌که‌ی عاصم پووی پێرۆزی گرژ کرد، له‌ترسی بلا‌بوونه‌وه‌ی نه‌م قسه‌ چلکته‌ له‌نیو عاله‌می نیسلا‌می، چونکی به‌ عه‌بییکی گه‌وره‌ی زانی.. عاصمیش که‌ نه‌م گرژیه‌ی هه‌ست پێی کرد له‌ پێغه‌مبه‌رش ﷺ، قسه‌ی نه‌کرد. پاشان عویمیر به‌ عاصمی گوت: پێغه‌مبه‌رش ﷺ چی فهرموو؟ گوتی: پێغه‌مبه‌رش ﷺ چونکه‌ پرسیاره‌که‌ی پێی ناشیرن بوو هیچ وه‌لامی نه‌داوه‌.. عویمیر گوتی: والله‌ واز له‌م قسه‌یه‌ نایم هه‌تا پرسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌که‌م.. ئنجا عویمیر چووه‌ لای پێی گوت: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، پیاوی: له‌گه‌ڵ ژنی خۆی پیاویکی دیت زینای له‌گه‌ڵ ده‌کرد، نایا نه‌گه‌ر خاوه‌ن ژن زیناکه‌ره‌که‌ بکوژی ئێوه‌ به‌ تۆ له‌و (قصاص) ده‌ی کوژن‌وه‌؟ یاخو هه‌رجی ده‌رحه‌قی ده‌کری بۆمان دیار به‌ه‌روون. پێغه‌مبه‌رش ﷺ فهرمووی: ده‌رحه‌ق به‌ تۆ و به‌ ژنی تۆ خودا قورئانی نارده‌ خواری. ئنجا فهرمانی پێی کردن به‌ مولا‌عه‌نه‌-مولا‌عه‌نه‌ بکه‌ن-، له‌پاش مولا‌عه‌نه‌ عویمیر لای وابوو به‌ لعان ته‌لاق ناکه‌وی، به‌ سه‌راحه‌تیش راست و راست ته‌لاقی دا له‌پاش فهرمانی پێغه‌مبه‌ر به‌ ته‌لاق دانی.

(ش) لای نیمامی شافیعی ﷺ و سه‌حنون له‌ مالکیه‌کانه‌، لای نه‌م دوانه‌ به‌ لی‌بوونه‌وه‌ی می‌رد له‌ لی‌عان ژن و می‌رد لیک جودا ده‌بنه‌وه‌، یه‌عنی جودا‌بوونه‌وه‌یان ده‌بی. لای نیمامی

حده فی لیک جودابونوه نابی به فرمانی حاکم واته قازی نه بی، چونکی لای شافیعی جودابونوهی (فسخ)ه، لای حنه فیش جودابونوهی ته لاقه، لای نیامی نه حه دیش نه دو قسه به گتیراوه ته وه.. گوتراویشه جودابونوهی ژن و میتر به خستنی ته لاق له لای میتر نه بی نابی. فایده ی (لعان) نه جاتی میترده له حده قه زف- واته جوین دان- نه جاتی ژنیشه له حه ددی (زنا).

پاشان پیغه مبه ر ۱۰۸۳ فهرمووی: نیوه ته ماشا بکن، نه گهر نه م ژنه مندالیککی بوو رهش بوو، گلینککی چاوشی زور رهش بوو، هه ردو لا سمتی گه وره بوو، دوو لولاقی نه ستر و گه وره بوو، گومان نابه م ده رهق به عویر الا مه گهر قسه که ی راسته له سر زینای ژنه که.. وه نه گهر مندالیککی بوو سۆر بوو وه کو قومقموک پنک پنکی هه بوو، گومان نابه مه عویر، نیلا مه گهر نیفترای به ژنه که ی دا کردووه (یعنی مناله که له خوتی چونکه عویر سورکه بوو). پاشان ژنه که مندالیککی بوو، له سر نه و صفه تی که عویر ته صدیق بکری، نیتر منداله که هه ر نسبت وه بال دایکی درا، نسبت وه بال هیچ باوکیک نه درا..

له مه وا زاندره که پینک چوون (مشابهه) جسی باوهره (موعته به ره)، به لام به بی حوکم پی کردن. نه ما نه گهر نسبت له بهینی علایق به مساوات (په یوهندی به یه کسان) وه کوو دوو پیوا جماع بکن له طهریک (پاک بوونه ویه کی ژن) پینک چوون موعته به ریشه حوکمی پی ده کری، نه گهر پینک چوونه که له لایه ن پسرپۆر بی یه عنی له لایه ن (قایف) بی (تنجا لیک جودابونوهی هه تاهه تابه به مولاعنه بوو به نه مرینکی مه شروع، نه گهر هیچ قهرینه ی به هیزتر نه بی به ته شبیه ی پسرپۆر.

له م حه دیسه شازده حوکمی شرعی وه رگیراوه، هه روه کو له عینی هه موویان مه وجودن له جلدی (۹) لاپهره (۵۶).

فهرموده ی خودا

﴿وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ﴾

۱۰۸۳: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: النِّبَّةُ أَوْ حَدٌّ لِي ظَهْرُكَ؟ فَتَزَلَّ جَبْرِيْلُ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ﴾ فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ ﴿مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ أَنَّ أَحَدَكُمْ كَاذِبٌ، فَهَلْ مِنْكُمْ تَائِبٌ، أَنْبِرُوهَا فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْثَلُ الْعَيْنَيْنِ سَابِغِ الْأَيْتَيْنِ خَدْلَجِ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِيكَ ابْنِ سَخْمَاءَ.. فَجَاءَتْ بِهِ كَذْلِكَ، فَقَالَ: لَوْلَا مَا مَضَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ لَكَانَ لِي وَلَهَا شَأْنٌ.

ده گيرنه وه له كورې عباس ﷺ گوتی: هیلالی كورې نومه یه واقفی نه نصاری كه یه كینك بوو لهو سځ كه سانه ی كه له غه زای ته بوك پاش كه وتبون وه تزه یان لی قبول كرا، له خدمت پیغه مبهړ ﷺ نسبته ی زینای وه بال خوله ی كچی عاصمی ژنی خوی دا، له گهل شریکی كورې سه مخانه ی حبه بشیه، كه باوكیشی نیوی عه بده بوو كورې معتب... پیغه مبهړ ﷺ فرمووی: یاخو به شاهید قسه ی خوت بسه لمینه و اسبات بكه، یاخو له جیاتی شم جوینه (قذف) به حه ددی شرعی هشتا دارت له پشتی ده درئ... پاشان هیلال گوتی: نه ی پیغه مبهړی خودا! یه كینك پیاوینك له سر ژنی خوی بیینی، نایا ده چی ده گهری شاهیدان بدوزینه وه؟ پیغه مبهړ ﷺ دووباره فرمووی وه زیفه ت یاخو حه دده یا اسباته... هیلال گوتی: به حه قی شو زاته ی كه توی به پیغه مبهراتی نارووه به حه ق من راستم له قسه ی خوم وه خودای گهره ش بئ شك نایه تینکی وا ده نیریه خوارئ كه تهریه ی پشتی من بكا له داری حه... ننجا جبریل هاته خوارئ شم نایه ته ی بئ سر پیغه مبهړ ﷺ هینا خوارئ ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ هتا نایه تی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾... ننجا پیغه مبهړ ﷺ همنارویه شوین هیلال و ژنه كی. هیلال چوار شاهیدی یه كانی لعانی نه دا ده كرد، پیغه مبهړ ﷺ ده فهرموو: مو حه ق وه به راستی خودا ده زانی یه كینكان درؤ ده كن، ننجا نه ری هره یه كینكان گه راپوه بئ بسو لای خودای گهره؟ پاشان ژنه كی راپوه ستا چوار جار شاهیدی دا كه میړدی من به درؤ نسبته ی زینای وه بال من دا، لا شاهیدی پینجهم راپان گرت پپان گوت: شم شاهیدی پینجهم سه به بی نازارو عه زابی گهره یه، نه گهر تۆ درؤزن بی... ژنه كه راپوه ستا له شاهیدی پینجهم، هتا وا تی گه یشتین گه راپوه په شیمان بۆوه له (لعان)، پاشان گوتی: نابرووی قهومی خوم نابهم هتا دونیا ماوه. شاهیدی پینجهمیشی به چی گه یاند. پاشان پیغه مبهړ ﷺ فرمووی: ته ماشا بكه نه گهر منالینکی هینا بئ كل چارپه ش بوو، سته كانی گهره بوو، لولا قه كانی نه ستور و گهره بوون، شم له شریکی كورې سه مخانه یه. پاشان وه كوو مناله كه بوو شم صغه تانه شی تیدا بوو، ننجا پیغه مبهړ ﷺ فرمووی: نه گهر حوكمی نایه ته ی قورشان نه بوایه كه به مولاعنه واز ده هیندرئ، ده بوایه حه ددینکی وا له سر شم نافره ته چی به چی بكم بۆ هه موو نه وانسه دیان دیت و گوتیان لی ده بوو ببایه په ند و عیره ت.

(ش) شیخی شهرقاوی ده فرموئ: (ممنوع نی یه) واته له وانیه وایی-گوماندار كړدنی شریکی كورې سه مخاء به نافره تی هیلال و به نافره تی عومه یری عه جلانی له حه دیسی پیش شم په ت بوو، بۆی قورتبی گوتیتی شم نایه ته ی (لعان) دوو جار هاتوه ته خاری (یه عنی ده حه ق به هه دروویان).

سورهی (فرقان)

فهرمودهی خودای گه وره

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿الَّذِينَ يُخْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾

۱۰۸۴: عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَيْفَ يُخْشَرُ

الْكَافِرُ عَلَىٰ وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَىٰ أَنْ يُمَشِّيهَ عَلَىٰ وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

(ترجمه مه)

ده گیترنمه له نه نه سی کوری مالک پیاوینک پرسى گوتى: نهى پیغه مبهرى خودا! چلؤن کافر له ده دشتی مه حشهر روژی قیامت له سهر رووی خوی ده ورا؟ پیغه مبهرى ﷺ فهرمووی: نهو زاتی که له دنیا له سهر دوو قاجی رویناند، نایا ناتوانی که له سهر رووی بهیروینتی پوژی قیامت. یه عنی ده توانی چونکی پویندن به پهیدا کردن و نیجادی خودایه، قاج له کار لی کردن بی موداخله یه نه گهر نا کرم و مار و گیاندارانی بی قاج نه بویه په کیان بکهوی. بهم عه زابه شیان له بهر نه مهیه چونکی به عاریان زانیوه سهر له عارد دانیت له دنیا به خودا کرپنوش و سه جده بیهن، تنجا عه زابه کیان ده گونجی له گمل کرده و بیان.

سورهی (قصص)

سورهی (سه جده)

فهرمودهی خودا

﴿فَلَا تَغْلَمْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾

مه عنای نایهت: یه عنی هیچ که سیک نازانی له نه سبابی فهره و خوشی به دزی چ نیعمه تیکی سهیر بو نه وان دانراوه (یه عنی نه مه لانکه ی نزیک خراو نه پیغه مبهره کانی ناردراو (مرسل) نازان، له فزی موصولیه (نفس) نه کره یه که وا هه لکه وتوه له سیاقی نه فی بو عمومه، واته هه رچند به نه فی نه دا کراوه مه بهستی گشتی یه.

۱۰۸۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ اللَّهُ

عَزَّوَجَلَّ: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ دُخْرًا بَلَّهَ مَا أَطْلَعْتُمْ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَلَا تَغْلَمْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

(ترجمه مه)

ده گيڙنموه له نه بهوره يره ﷺ پيغه مبهري ﷺ فەر مووی: خدای گه وړه فەر مووی: سازمداوه
بۆ بهنده کانی باشی خۆم له نه سبابی که یف خوشی و خوشیه کان شتیکی وا که نه هیچ چاویک
دیویه تی وه نه هیچ گوتی که یف بیستوویه تی وه نه به سهر هیچ دلنیکدا تی به پویه، وه به زه خیره
بۆم دانابن، نیتوه چلۆن ناگادار ده بن له سهر نهو خوشی به هه لگراوانه ی که من بۆ بهنده کانی
باشم داناه. یه عنی دپوره نیتوه بزنان چونکی جیگای له هیچ عه قلیک نابیتسه وه.. پاشان نه م
نایه ته پپروژه شی خوینده وه به شاهیدی له سهر فەر مووده ی خۆی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ...﴾.
(بَلَه) به فته ی با و سکونی لام و فته ی ها به معنا (دع و اترک) اسم فعله (بَلَه) فاعل
حه قیقی بۆ اطلاع خدای گه وړه یه، یه عنی واز بیتنه که نیتوه خه به ردار بکرتن به ته فاصیلی
خوشی به کانی به هه شت له لایه ن خدای گه وړه وه بۆ بهنده چاکه کانی، چونکه له عه قلی نیتوه
جیگای نابن.. هاتویشه (بَلَه) به معنا (کیف) بۆین معنامان به چلۆن لیداه.

فەر مووده ی خدای گه وړه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾

۱۰۸۶: عَنْ سَوْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنْهُ قَدْ أُذِنَ أَنْ تَخْرُجْنَ
لِحَاجَتِكُنَّ يَغْنِي الْبَرَّازُ.

(ترجمه مه)

ده گيڙنموه له هه زره تی عانشه (خوای لی رازی بن) گوتی: له پاش هاتنه خواره و دی نایه تی
(حجاب)، وانا خو داپوشین، سه وده ی کچی زه معه ی دایکی نیمانداران له پاش نویوی عیسا بۆ
پیشاو (قضا حاجت) چوه ده ری، هه زره تی عومه ر چاوی پښ کهوت، پښی گوت: نه ی سه وده
به هه قی خدا چونکی تۆ ژنیکی دريژ و به له ش گه وړه ی، بز نابی و دیاری، ته ماشا بکه
چلۆن ده چی به ده ری.. هه زره تی سه وده گه راوه بۆ خزمه ت پيغه مبهري چو، پيغه مبهريش ﷺ له
خانوی من زادی نیتواری ده خوارد، نیتسانیتکی به گۆشتی به ده سته و بوو. سه وده پښی گوت:
من بۆ سهر پیشاو چوومه ده ری، عومه ریش نه م قسانه ی به من گوت، وه عانیسه گوتی: له و
کاته وه چی بۆ هات، گۆشته که شی هه ر به ده سته وه بوو وه چی ته و او بوو، پرووی له سه وده کسرد
به راستی کار و حال وه هایه نيزن دراوه بۆ نیتوه (یه عنی ژنه پاکه کانی پيغه مبهري) که بچنه
ده ری بۆ به جی گه یانندی حاجت و پیتیستی خۆتان.

(ش) لیږده له م هه دیسه وا زاندره مه به ست و مراد له حجابی پیتیست له نایه تی حجاب

داپوشینی جهستو پیستیه به جلك، نهك شاردنه‌وی نه‌شخاصه. بهم تهرزه له خانوو نینه ده‌ری، به‌لام حه‌زرتی عومهر ﷺ وا تن‌گه‌یشتوو له‌بهر نیه‌تسامی به دایکه‌کانی نیمانداران داپوشینی جهستو شاردنه‌وی نه‌شخاص هه‌ردوویان مه‌به‌ستن له‌نایه‌تی (حجاب)، چونکه رابورا له‌باسی ده‌ستنویژ جاریکی تریش له‌پیش هاتنه‌خواره‌وی نایه‌تی (حجاب) حه‌زرتی عومهر حه‌زرتی سه‌وده‌ی له‌ده‌رچوون قه‌ده‌غه کرد. به‌لام بهم حه‌دیه‌سه به‌دیارکه‌وت که حجابی پیوست له‌نایه‌ت ته‌نیا داپوشینی جهستو جه‌سه‌دی نافره‌ته.

هاتنه‌خواره‌وی نایه‌تی حجاب یه‌کیکه له‌و پازده جیگایه‌ی که ره‌نی حه‌زرتی عومهر له‌گه‌ل وه‌حی یه‌کدگیر بووه: شیخی شه‌رقای له‌لاپه‌ره (۱۹۶) و لاپه‌ره‌ی (۱۹۷) به‌باشی له‌جلدی (۳) به‌یانی هه‌ر پازده‌ی فه‌رموو، رازی‌بوونی خوداو مه‌رحمه‌تی خودا له‌نیمو له‌ویش بی... آمین.

۱۰۸۷: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا مَنَعَكَ أَنْ تَأْذَنِي عَمَّكَ، ائْذَنِي لَهُ فَإِنَّهُ عَمَّكَ، تَرَبَّتْ يَمِينُكَ.
(ته‌رحمه‌ه)

ده‌گیرنه‌وه له‌حه‌زرتی عائیشه (خوای لی‌رازی بی) گوتی: نه‌فله‌حی برای نه‌قوعه‌یسی نه‌شعه‌ری بۆ لای من نی‌زی خواسته‌وه، منیش گوتم: نی‌زن ناده‌م هه‌تا منیش نی‌زن له‌پیغه‌مبه‌ر وه‌رنه‌گرم، چونکه نایه‌تی حجاب (خۆداپوشین) هات‌بووه خواری، وه نه‌فله‌حیش که برای نه‌بو قوعه‌یسه شیر به‌من نه‌داوه به‌لکی ژنی نه‌بو قوعه‌یس شیر به‌من داوه و باوکی شیریی، نی‌نجا پیغه‌مبه‌ر ته‌شریفی هاته‌لام، منیش باسی نی‌زن خواسته‌وه‌ی نه‌فله‌ح و مه‌نعی خۆم بۆ نه‌و باس کرد هه‌تا پرسى نه‌و نی‌زن دانه‌به‌تۆ نه‌که‌م، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: بۆچی نی‌زنت نه‌دا مامت بیته‌لات؟ پیم گوت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌م پیاوه شیر به‌من نه‌داوه، به‌لکی ژنی نه‌بو قوعه‌یس شیر به‌من داوه. فه‌رموی: نی‌زنی بده‌چونکی نه‌مه‌مامی شیر تۆیه. ده‌ستی راست موحتاج بی.

(ش): نی‌تر عائشه له‌پاش نه‌مه‌ده‌ی فه‌رموو: به‌حه‌رام بزانت به‌سه‌به‌ب شیر، هه‌رچی که به‌حه‌رامی ده‌زانت به‌سه‌به‌ب نه‌سه‌ب.

۱۰۸۸: عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: قُولُوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەۋە لە كەعبى كۆرى عىجرە، گوتى: **وَهُ كَو نايەتى** ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ھاتە خوارەو، لەلايەن كەعب و بشرى كۆرى سەعد پىن گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا! نىمە دەزانى سەلام كردن لە تۆ، چونكى لە (التحيات) تۆ فىرت كردىن، دەلەين (السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)، خوداش بە (صلاة وسلام) نەمرى بەنىمە فەرموو، نىجا سەلاوات چلۆن لى ىدەين؟ فەرموو: بلەين: ئەى خودايا پەحمەت پرىشە سەر محمد و ئەوانەى لەگەڵ محمد، ھەروەكو دات پزاندوتە سەر ئەتباعى نىبراھىم بەراستى ھەرتۆ ئەھلى سوپاس و ستايش و گەورەى.

يەعنى ئەى خودايا لەلايەن تۆو پىشتەر پەحمەت پزاندوتە سەر نىبراھىم، پچات لى دەكەين پەحمەتیش دابىزىيە سەر محمد، چونكە ئەوى بۆ (فاضل) واتە پىساوى بەرپىز دىتەجى بۆ (أفضل) واتە بۆ پىساوى بەرپىزتر باشتەر دىتە جى. بە (طریق الأولى) پەحمەت دابىزىيە سەر محمد.

لە رىوايەتەكىش ھاتوو (كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ) بۆين زانندارە بۆ سەر محمد بە طريق الأولى.

فەرموودەى خودای گەورە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾

يەعنى: ئەى ئەوانەى نىمانتان ھىناو، وەكو ئەولادەكانى يەعقوب مەبن: كە بەقسەى سووك و نالايق دلى موسايان نازار دا، نىجا خودای گەورەش لە قسەكانى ئەوان موساى تەبرىە كرد.

١٠٨٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيًّا.

(تەرجەمە)

دەگىرنەۋە لە ئەبوھورەيرە رضي الله عنه گوتى: پىغەمبەر ﷺ فەرموو: موساى پىساوينكى بەشەرم و بەخەيا بوو.

ھەدىسى پەيوەندى بەمە ھەيە لە باسى غوسل پەت بوو.

سوره تی (السیا)

فهرمودهی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾

۱۰۹: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا صَبَاحَا! فَاجْتَمَعْتَ إِلَيَّ قَرِيشٌ قَالُوا: مَا لَكَ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْقَدُورَ يُصْبِحُكُمْ أَوْ يُمْسِيكُمْ، أَمَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ.

(ترجمه مه)

ده گیتړنډه له عبداللہی کوری عباس ؑ گوتی: رَوِّتْکَ پیغه مېرېکې له مه ککه چووه سر (صفا) به ناوازتکی بهرز و بلند فەرمووی: (یا صباحا) که کلمه ییکی وایه بۆ هاوارکړنه بۆ قهومیك دوژمن به سړی دا دابن له کاتی بهیانی، وه به کورتی ده گوتړی (هاواره، هاواره)، قوریش له سړی کویونونه، گوتیان: چیت لی قهوماوه؟ بۆچی هاوار ده کی؟ فەرمووی: نیوه پیم بلین نه گهر من خه بهرتان پین بدم دوژمن سبهینه یا نیواره به سرتان داده دن پیم باوهر ده کمن؟ گوتیان: به لی، فەرمووی: دهنه من خه به رده رم به نیوه به عه زابی سه ختی پوژی قیامت:

(ش) نه بوله هب گوتی خه ساره مهندي! هر بۆ نه مېش نيمه ت کز کرده وه؟! خودای گوره ش به رده له سر نه بوله هب سوره تی ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ... الخ﴾ هه نارده خواری.

سوره ی زمر

فهرمودهی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾

ده گیتړنډه له کوری عباس گوتی: کومه لیک له کافران هاتنه خزمه ت پیغه مېرېکې، وه حشیش یه کیک بوو له وان، پینیان گوت: نم بانگ کړدنه ی تۆ بۆ نایینی نیسلام باشه نه گهر خودا له گونا هه کانی پیشوومان خوش بین نم نایه ته هاته خواری. ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ﴾ یه معنی: نه ی به ننده کانی من که به گونا هان زولمیان له خو یان کړدووه، ناشومید مېن له ربه معنی خودا، چونکی خودا له هه موو گونا هه گوره و بچوک خوش ده ی به تۆ به یا بین تۆ به.

فهرموده‌ی خودا

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

یه‌عنی: کافره‌کان خودایان نه‌ناسیوه به ناسینیکی راست و لی‌وه‌شاهه به گه‌وره‌یی خودا، وه هدر جهوت چینه‌کانی (طبقات) ی عارد له‌ژیر فهرمانی خودایه رۆژی قیامت.
 ۱۰۹۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ.
 (ته‌رجه‌مه)

ده‌گپ‌نه‌وه له نه‌بوهوره‌یره ﷺ گوتی: بیستم له پیغه‌مبه‌ره ﷺ فهرمووی: خودای گه‌وره پۆژی قیامت به ته‌وانایی خۆی نهم عارده‌ی دونیا وهرده‌گریته لای خۆی وه ناسمانیش ده‌پیتجیتسه‌وه به ته‌واوی خۆی، پاشان ده‌فهرمووی: منم پاشاو کاری‌لی‌گهر له ههموو شتیک به دروست کردن و له‌ناوبردن (ایجاد و افنا) له‌کوین پاشایه‌کانی عارد (نایه‌ت فهرموده‌ی خودا: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ فوو ده‌گریته نه‌و شاخه‌ی تایبهدت به‌پۆژی دوا‌یی، جاری پیتشو له فوو‌کردنی یه‌که‌م جاره، ههرچی له ناسمانان و عارد هه‌یه ههمووی ده‌میری (چهند مه‌لانیکی‌ی نزیک خراو نه‌بن، پاشان نه‌وانیش ههر ده‌مرن)، چونکه ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ واته: ههرکه‌سیک مردن چیتسه.

۱۰۹۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَ الثُّفَيْتَيْنِ أَرْبَعُونَ وَيَلِي كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْإِنْسَانِ إِلَّا عَجَبَ ذَنْبِهِ فِيهِ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ.
 (ته‌رجه‌مه)

ده‌گپ‌نه‌وه له نه‌بوهوره‌یره ﷺ گوتی: پیغه‌مبه‌ره ﷺ فهرمووی: به‌ینی هه‌ردوو فوو‌ه‌کانی صور چله (ننجا یا له‌ساله، یا له‌مانگ، یا له‌پۆژ، له‌حه‌دیث دیارنه‌کراوه) وه ههموو به‌شیکیش له‌جه‌سته‌ی مرۆف ده‌رزی ئیسقانی‌ک نه‌بی. هه‌نده‌ی دانه غه‌رداله‌یتک له‌کلینجه که دواترینی ئیسقانه‌کانی پشته‌بو لای خواره‌وه له‌به‌ینی هه‌ردوو لا سمتی به‌عه‌ره‌یی پستی ده‌گوتری (عجب الذنب یا عجم الذنب) له‌و ئیسقانه‌ی بچوکه له‌پاش دووباره‌پیک وه نانه‌وه‌ی نه‌ندامه‌کانی پیتشو پیکه‌وه ده‌نریتسه‌وه (ده‌بیتسه‌وه نه‌و که‌سه‌ی که له‌کاتی مردن هه‌به‌وه).

سوره‌تی (جاثیه)

فهرمودهی خودای گه‌وره

﴿وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾

۱۰۹۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ غَزَوَ جَلُّ: يُؤَذِّنُنِي ابْنُ آدَمَ يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ بِيَدِي الْأَمْرُ أَقْلَبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ.

(تەرجەمه)

ده‌گێڕنەوه له ئەبوه‌ورهیره رضی اللہ عنہ گوتی: پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: خودای گه‌وره فهرموویتی: کوری نادەم نازارم دەدا، جێنێو بە زەمانە دەدا (یەعنی وەکو تووشی ناخۆشی‌یک بێ دە‌لێ زەمانە‌یتکی ناخۆش و خراپە، حالیش وایە منم زەمانە، چونکی من پەیدام کردووه. کاروبار هەمووی لەخۆشی و ناخۆشی بە‌ده‌ست منە، شەو دە‌که‌مه‌ ڕۆژ، ڕۆژ دە‌که‌مه‌ شەو) (ئنجبا وە‌کو جێنێو بە زەمانە بدا گۆیا جێنێوی بە من داوه، چونکی من پەیدام کردووه کە بێتە شوێن و کات بۆ جێگای کاروبار و ڕووداو) (حوادث).

(ش): ابن کثیر گوتیتی: ئەو کەسانە‌ی گێڕاویانە لفظی (دەر) بە‌ناویکی خودا بە وەرگرتن لەم هە‌دیسه بە‌غە‌لەت چوینە.

فهرمودهی خودا

﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾

۱۰۹۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَّغَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّجُمُ فَأَخَذَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ، فَقَالَ لَهُ: مَهْ! قَالَتْ: هَذَا مَقْلَمُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ وَأَقْطَعَ مِنْ قَطْعِكَ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَذَلِكَ.. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَفَرَعُوا إِنْ شِئْتُمْ ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، وَ فِي رِوَايَةٍ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفَرَعُوا إِنْ شِئْتُمْ ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾.

(تەرجەمه)

ده‌گێڕنەوه له ئەبوه‌ورهیره رضی اللہ عنہ گوتی: پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: خودای گه‌وره گه‌ردوونی پەیدا کرد، پاشان وە‌کو لی‌تۆوه له پەیدا‌کردنی عە‌لم (یەعنی وە‌کوو حوکمی فهرموو بە تە‌وا‌بوونی، چونکی هیچ خە‌ریک کە‌ریک خوا خە‌ریک نا‌کا لە‌کار‌تک هە‌تا ایجاب ب‌کا (واتا پێ‌ویست بێ) لە‌کار‌تک ب‌بی. ئنجبا دە‌ست بە‌کار‌تکی تر ب‌کا. بە‌ل‌کی لە‌یەک چاو‌کوتان تە‌وانایە سە‌ده‌زار دوسە‌ده‌زار کار ب‌کا خ‌زمایە‌تی و قە‌رابە‌ت هە‌لستا دامە‌نی کە‌لە‌کە‌ی گه‌وره‌یی خودای

میهره بانی گرت چونکه خودای گهوره فرموی: دامه نم بهرده، بۆچی دامه نم ده گری؟ قهرابه ت گوتی: نهم شوین و مقامه شوینی نهو که سهیه خوی بهتو بیاریزی له عه زابی برینی خزمایه تی (واتا ده موی نهوانی په یوه ندی خزمایه تی ده برن خزشیان بهتو بیاریزن تو رجا یان قبول نه کی). خودای گهوره فرموی: نه ری تو رازی نابی همرکه سیکی پاریزگاری مافی تو بکا منیش پاریزگاری مافی نهوی بکم، وه همرکه سیکیش پاریزگاری مافی تو نه کا منیش لوتف و خوشه ویستی خومی لی بیرم؟ گوتی: با نهی خودایا، خودای گهوره فرموی: نهوا داواکاری تو به جن گه یاند. پاشان نه بوهورهیره فرموی: نه گهر حز ده کمن بخویننه وه ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ... الخ﴾. یه عنی لایقه نه گهر کاروباری حکومت بکووته ده ست نیوه خراپه بکمن له عارد، مافی خزمایه تی برن نهی منافقه کان؟ له ریوایه یتکی تریش هاتوه همر له نه بوهورهیره گوتی: پیغه مبه ر﴿فرموی: بخویننه وه نه گهر حز ده کمن﴾ ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ... الخ﴾.

فرموده‌ی خودای گهوره

﴿وَقُولْ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾

۱۰۹۵: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُلْقَى فِي النَّارِ ﴿وَقُولْ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ حَتَّى يَضَعَ قَدَمَهُ فَتَقُولُ قَطُّ قَطُّ.

(تدرجمه)

ده گپ نه وه له نه نه سی کو ری مالک ﷺ گوتی: پیغه مبه ر﴿فرموی: نه هلی ناگر ده خرینه ناو ناگر، ناگریش به زمان دی ده لی: من پر نه بوومه جیگام هیه، نه ری قهت له م زیاد ده کی، هه تا خودای گهوره قاچی خوی له نیو ناگر داده نی (نه مه کینه یه ته له صل که چ کردنی ناگر گویا ناگره که زه لیل ده کا بهم تدرزه نه یخاته ژیر قاچی خوی به زه بوونی) نه لی: بهس بهس پر بووم، جیگای که سی ترم تیا نابن.

۱۰۹۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوْثِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضَعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ؟ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحِمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مِنْ أَشْأِءِ مَنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِمَّا أَنْتِ عَذَابِي أَعَذَّبُ بِكَ مَنْ أَشْأِءِ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا مَلُؤَهَا، فَأَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِي حَتَّى يَضَعَ رَجُلٌ فَتَقُولُ: قَطُّ قَطُّ، فَهَذَا لَكَ تَمْتَلِي وَيُزَوَّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَلَا يَظْلِمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ خَلْقِهِ أَحَدًا.. وَأَمَّا الْجَنَّةُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُنْشِئُ لَهَا خَلْقًا.

(ترجمه مه)

ده گيتړنموه له نېبوهوره يره ﷺ گوتی: پيغه مېهر ﷺ فرموي: بههشت و ناگر کيشه يان بوو، به زمانې حال يا به زمانې مه قال، ننجا ناگر گوتی: من هه لېژارد راووم بؤ نوانه ی خوځيان به گهوره ده زانن و نوانه ستم ده کن... بههشتيش گوتی: بؤچی زه بوننه کان و بئ هيزه کانی بئ نرخ له پيش چاوی خه لکی نه بئ نايينه نيو من... خودای گهوره به بههشتی فرموي: تو ديارده (مظهر)ی ممرحه مت و مېهره بانی منی (نهک ره حمه تی من، چونکه مېهره بانی صفة تيکی هه تاهه تايی به له خودا جودا ناييته وه)، به تو ممرحه مه تی خؤم ده کم به همرکه سينک حمز بکم له بنده کانی خؤم... به ناگريشی فرموي: به راستی تو همر عه زابی، به تو عه زاب ده دم همرکه سينک حمز بکم له بنده کانی خؤم... وه بؤ همرکه مېکيشيان له همر دويان شايانی نه وه نه که پر بن. ننجا ناگر پر نابئ هه تا خودای گهوره قساچی خؤی له نيوداده نئ شو کاته سئ جار ده لئ بهس بهس بهس، يعنی پر بووم، ننجا وه کو پريو (له بهر نه وه ی زؤر هه وه سی لی به ستمکاران بخوا)، ناگر کؤده بېته وه سهر به کتری و هه نديکی ده چيته نيو هه نديکی. خوداش ستم ناکا، بهم تهرزه چينه دروستکراوئک (مه خلوق) پيدا بکا و به بئ گونا ه بيان خاته نيو ناگر (يعنی بؤ دوو زه ه هچ که سی تر دروست ناکرئ به قاچی خؤی پري ده کا) به لام بؤ بههشت چينه دروستکراوئک پيدا ده کا که هچ خيريشی يان نه کردوه هه تا پر ده بئ. (ش) چونکه عه زاب بؤ گونا هکاره، به لام پا داشت هه نه وه ستاوه له سهر کاری باش...

سوره تي (والنجم)

فرموده ی خودای گهوره

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾

۱۰۹۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ، فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ تَعَالَى أَقَامِرُكَ فَلْيَتَصَدَّقْ.

(ترجمه مه)

ده گيتړنموه له نېبوهوره يره ﷺ گوتی: پيغه مېهر ﷺ فرموي: همرکه سينک به غه يری خودا سوئند بخوا وه کوو کافره کان واده کمن بلئ سوئند به لات و عوزا، که دوو بوت بسون، له بؤ به گهوره زانن، به عه مدی کافر ده بی... ننجا بؤ لا بردنی کفره کی با بلئ: لا اله الا الله، به لام نه گهر به نه زانی يا به له بيرچوون وا بلئ، پيويسته ديسان بؤ گه راندننه وه ی مه بهستی خؤی له سه هو له بيرچوون وه بؤ گيتړانه وه ی زمان وه بال به کاره يتانی که ليمه يه که نه ویش که ليمه ی

خو بهیك زانینه، بَلَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وه نه گهر كه سینکیش به ره فیه که ی خوی بلی و دره قومار بکهین، با خیریک بکا هتا بیته که فاره ی قسه که ی، چونکه همر خیریک ده بیته که فاره بۆ گوناھ.

(ش): پی جواندنی قومار و بهراورد کردنی له گهل سویند به لات و عوزا له بهر شه وهیه چونکی ههر دو یان کاری زه مانی پیش په یدابوونی نیسلامه.

سوره ی (الرحمن)

فهرمووده ی خودای گه ووره

﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ، قَبَائِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾

یه معنی: هه یه بی له دوو به هه شتی باس کراو له نایه تی ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ دوو به هه شتی تریش غه یری دوو به هه شتی پیشوو، تریکتربوون له عهرش بی شه یه یه کیک له یه کیک باشت بی، یه معنی به بی (تفضیل)، ننجا به کامی نیعمه ته کانی به ختیوکه ری خۆتان نسه تی درۆ ده دن نه ی انسان و نه جه ..

ریوایه تی کردووه حاکم له جابر رضی الله عنه گوئی: پیغه مبه رضی الله عنه سووره تی (الرحمن) ی خویند به ته وای، پاشان فهرمووی: چلۆنه ده تان بینم قسه ناکهن، هیچ وه لایمیک ناده نه وه، به راستی (جن) له نیتوه باشتن ده رباره ی وه لایم دانوه، نه م خویندووته وه نه م نایه تی ﴿قَبَائِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ هیچ جاریک نیلا مه گهر گوتوبانه (لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمِكَ رَبَّنَا تُكَذَّبُ فَلَا الْحَمْدُ) واتا نه ی خودای گه ووره، هیچ له یه که نیعمه ته کانی تۆ به درۆ نازانین، وه سوپاس و ستایش ههر بۆ تۆیه.

١٠٩٨: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: جَنَّتَانِ مِنْ فَضَّةٍ آتَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَجَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ آتَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَيَّ رَبَّهُمْ إِلَّا رِذَاءَ الْكِبَرِ عَلَيَّ وَجْهٍ فِي جَنَّةٍ عَذْنٍ.

(تهرجه مه)

ده گیز نه وه له عبداللهی کوری قه یس که نه بو موسای شه شعری به رضی الله عنه گوئی: پیغه مبه رضی الله عنه فهرمووی: له به هه شت دوو باغی گه ووره هه یه له زیون قاپ و قاچاغیان و ههرچی له نیتوباندا هه یه هه موویان له زیون، دوو باغی تریش هه یه له زیرن، قاپ و پیوستی یه کان، ههرچی له نیتوباندا هه یه، هه موویان له زیرن... نیشته جی له بهینی خه لکانی به هه شته کان و ته ماشای خودای به ختیوکه ری خۆیان جیا که ره وه یه که و فاصلیک په رده ی عه زه مه ت و جه لال و گه و ره یی

نەبى لەسەر زاتى ئەقەدەسى خۆى لە جنه العدن (يەنى ھەركاتىك لەسەر شىۋەى بەخشىن و چاكەكردن بە نىماندارانى تەواو، ھاتنەخوارەو ەكانى خودا بۆيان بىتتە دى دىتنى خودا بەبى پەيوەند و جىبابونەو ەچۆنايەتى و چەندىيەتى دىتەدى...

(ئەى خودايا لە زيان لى كەوتوئان نەكەى، لە دىتنى خۆئان بەش بەدى، لە گەل ەمەو نىمانداران، آمىن.)

(ش): ئەم دوو بە ەشتەكانى لە زىو بۆ (اصحاب اليمين) ە، دوو بە ەشتەكانى لە زىرىش بۆ نزيك خراو ەكانن لە خودا (مقربين)، بەلام راست تر بۆ ەر لە خودا ترىك ئەم چوار بە ەشتە ەمە، چونكى فەرموويەتى ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾، پاشانىش دەفەرمووى: ﴿وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٌ﴾ يەنى غەيرى دوو بە ەشتى پىشوو چەند نافەرەتى چا و فەرەوان و شىرىن كە مەردەكانى خۆيان زۆر خۆش دەوى لە نىو خىو ەتان كە لە يەك پارچە دانە دورى كلۆر (مخوف) دروست كراون.

١٠٩٩: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةً مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ عَرْضُهَا سِتُّونَ مِيلًا فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ الْآخِرِينَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ ... وقد تقدم باقي الحديث آنفاً.

(تەرجەمە)

دەگىرنەو ە لە ەداللە ى كورى قەيسى كە نازناوى (كونيەى) ئەبو موسى نەشەرى بوو، گوتى: پىنغەمبەر ﷺ فەرمووى: بەراستى ەمە لەبە ەشت خىو ەتى دروست كراو لە يەك دانە دورى كلۆر پانايى لە ەمەو لايەك شەست مەلە (ەر مەلەكەش چوار ەزار شەقاو ە، لە قولەنچىكە واتە گۆشەيەك خىزان و عانىلەيەكى ەمە لە خۆريان، ەيچ كامەيكىيان ئەوانى تر نابىنن لەبەر دورى ماو ە (مساو ە) وە مۆمىن و باو ەدارانى بە ەشت، ەركەسىك دەگەرى لە خىزان و عانىلەى خۆى، كە تايبەتە بە خۆشەيەكانى ئەو... ئەو ەى كە ساو ە لە پىش ئىرە باس كرا.

(ش): خەكىمى تەرمى گوتىتى لە تەفسىرى (حور مقصورات فى الحيام) گىرداو ەتەو ە لە ەردەشەو ە ەورىك بارانى رە ەمت دەبارىنى، لە ەر پشكىك لەم بارانە خۆرىك دروست دەبى، پاشان لەسەر ەر خۆرىك خىو ەتىك ەلدەدرى، لەسەر لىوى رووبارانى فەرەوانى ەر خىو ەتىك چل مەلە. ەيچ دەركەشى نە ەتا خۆشەويستى خودا (ولى) كە پىاو ە بە ەشتەكەيە دەچن بۆ خىو ەتەكە، ئنجا دەركەيەك دەبىتەو ە ەتا بزانى چاوى ەيچ دروستكراوتك لە نىسان و نەجنە و مەلانىكە بەم نافەرەتەو بەم جىگايە نەكەوتو ە... ﴿اللَّهُمَّ ارزُقْنَا بِفَضْلِكَ لَا بَعْلَمْنَا﴾.

سوره‌تی (الجمعة)

فهرموده‌ی خدا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ، وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾

تفسیری نعم نایه‌ته به کوردی، خودای گه‌وره زاتیکه محمدی همنارد به رابهر و مورشیدی دین و دونیا له قه‌ومی نه‌زان و جاهلی زه‌مانی خوی بز ری نیشاندانیان وه بز قه‌ومی نه‌زانی پاش زه‌مانی خوی له غه‌یری عه‌ره‌ب که عه‌جه‌من یا له هه‌موو قه‌ومیک.

(تفسیری نه‌سه‌فی)

۱۱۰۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ أَوْ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ، وَضَعَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ ثُمَّ قَالَ: وَآخِرِينَ... الخ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گپ‌نمه له نه‌به‌وره‌یره عليه السلام گوتی: ئیمه دانیشتبووین له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ سوره‌تی (الجمعة) ی بز هاته خوار ی وه‌کو خویندی‌یه‌وه ﴿وَآخِرِينَ... الخ﴾، پی‌ی گوترا: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! له (آخرین) کین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لامی نه‌داوه هه‌تا سی جار لی‌ی پرسیار کرد، سه‌لمانی فارسیش له مه‌جلس بوو، ده‌ستی پیروزی له‌سه‌ر سه‌لمان دانا، پاشان فهرمووی: نه‌گه‌ر نیمان له‌لای کۆمه‌له نه‌ستیره‌ی پیروو بی ده‌ی گهنی چهند پیاوێک له قه‌ومی نه‌م زاته که نه‌هلی فارسن.

(ش): قورتبی گوتیتی: نه‌م هه‌دیه‌سه پیروژه یه‌کینکه له نه‌دیله‌ی (به‌لگه‌کانی) راستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه به‌ته‌واوی هاته‌جی که چهند پیای گه‌وره گه‌وره وه‌کو نه‌بوجه‌نیفه‌و محمدی غه‌زال ی نه‌بایه‌زیدی به‌سطامی و غه‌یری نه‌مانه‌یش له‌خاکی فارس بووینه، بزین جه‌لاله‌دینی ده‌وانی به فارسی گوتیتی:

شمس علم از أفقی چرخ‌ی ع‌رب شد طالع
استوا یافت ولی در وسطی ملک‌ی عجم
یافت در روم زوال از اثری کثرتی ع‌رف
جرم بی نور و ضیا ماند درین داری آلم
آمن آن‌روز یک‌سر بنهد سر بغروب
ظلمتی جهل بگیرد هم‌ه‌روی عالم

سوره تى (المنافقين)

فهرموده‌ی خودای گه‌وره

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾

۱۱۰۲: عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدُ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گیت‌پنوه له زهیدی کوری ئه‌رقه‌م ﷺ گوتی: له غه‌زای ته‌بوک گویم لی‌سو عبدالله ی کوری نوبه‌ی کوری سه‌لولی منافق ده‌گوت: هیچ چاکه‌یه‌ک به موهاجره‌کانی نه‌صحاب مه‌که‌ن، به‌لکی بلاوه‌ده‌که‌ن له ده‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه نه‌گهر له‌م غه‌زایه‌ بيشگه‌رئینه‌وه مه‌دینه، بيشک گه‌وره‌و لی‌وه‌شاوه‌کان زه‌لیله‌کان ده‌رده‌که‌ن له مه‌دینه، مه‌به‌ست و مه‌قصودی نه‌مه‌بوو منافقه‌کان نه‌صحابی مهاجر (کوچ کردوو) ده‌رده‌که‌ن، منیش قسه‌ی عبدالله منافقم بۆ مامم سه‌عدی کوری عباد ده‌گیت‌راوه، هه‌زهره‌تی عومه‌ریش قسه‌که‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ گیت‌راوه، ئنجا بانگی منی کرد، منیش قسه‌کانم بۆ به‌رپیزی گیت‌رایه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش نارديه‌ شوین عبدالله ی کوری نوبه‌ی و هه‌واله‌کانی، سویندیان خوارد نه‌م قسه‌یان نه‌کردوو، پیغه‌مبه‌ر قسه‌کانی نه‌وانی به‌راست زانی و قسه‌که‌ی منیشی به‌درۆ زانی، زۆر غه‌مناک بووم، به‌راده‌یه‌کی وا قه‌ت تووشی غه‌می وا گه‌وره‌ نه‌هاتووم، له‌خانووی خۆم به‌ کز و په‌ریشانی و دلته‌نگی دانیشتم.. له‌سه‌ر نه‌م غه‌مناکی‌یه‌ی خۆم مامیشم سه‌ره‌نشستی ده‌کردم پی‌ی گوتم: هه‌ر نه‌مه‌نده‌ت ده‌ویست که پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی تۆ به‌درۆ بزانی. (یه‌عنی ئاخ‌ له‌خۆت نه‌گه‌رای هه‌تا قسه‌شت به‌درۆ زاندا).

ئنجا خودای گه‌وره‌ نه‌م نایه‌ته‌ی نارده‌ خوارئ فهرمووی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ...﴾، ئنجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نایه‌تی بۆ خویندمه‌وه فهرمووی به‌راستی خودای گه‌وره‌ راستی قسه‌کانی تووی به‌دیار خست نه‌ی زه‌ید.. پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ نارديه‌ شوین عبدالله و هه‌واله‌کانی منافق که داوای لی‌بوردنیان بۆ بکا، سه‌ریان هه‌ژاند و پرویان له قسه‌کانی پیغه‌مبه‌ر وه‌گیت‌را و نه‌هاتن. هه‌زهره‌تی عومه‌ر گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا لێم گه‌پ‌ی بیکسوژم، فهرمووی: نابێ، ته‌بادا بلاویته‌وه‌ بلێن محمد نه‌صحاب و یاران‌ی خۆی ده‌کوژئ.

۱۱۰۳: عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَلِأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ وَأَبْنَاءِ أَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەۋە لە زەينەبى كورې نەرقەم ﷺ گوتى: گويم لە پىغەمبەر ﷺ بسو دەي فەرموو بە دوغاو پارانەۋە: نەي خودايە لە نەنصار خۆشەبە كە خەلكى مەدينەن، وە لە مندالەكانى نەنصار خۆشەبە، وانا كور و كچەكانيان، وە لە مندالى مندالى نەنصار خۆشەبە.

سورەتى (تەحریم)

فەرموودەي خودای گەورە

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾

۱۱۰۴: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ: لَا وَلَكِنِّي أَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، فَلَنْ أَعُودَ لَهُ وَقَدْ خَلَفْتُ لَا تُخْبِرِي بِذَلِكَ أَحَدًا، قَالَهُ لَمَّا قَالَتْ: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ إِنِّي أَجِدُ مَعَكَ رِيحَ مَغَافِيرَ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەۋە لە حەزەرەتى عائىشە ﷺ گوتى: پىغەمبەر ﷺ ھەنگونى دەخواردەۋە لای زەينەبى كچى جەش، دەوامىشى دەکرد لە دانىشتنى لای ئەو، من و حەفصەش موافەقەتان كرد كە پىغەمبەر ﷺ بىتە لای ھەر كامىكمان پىي بلىين: مەغافىرت خواردوۋە؟ (مەغافىر جەمە بۆ موغفور لە دارى عرفت پەيدا دەي، شىرىنە بەلام بۆنى ناخۆشە)، بىتنى مەغافىرت لى دى. پىغەمبەرىش ﷺ ھاتە لای ھەر يەكىكمان، قسەكەي وەكو پىي گوترا، فەرموۋى: نا. بەلام ھەنگوین لای زەينەبى كچى جەش دەخۆمەۋە، كەوايە جارىكى تر بۆ خواردنەۋەي ناگەرىمەۋە بەراستى سوتىندىشم خوارد لەسەر نەخواردنەۋەي ھەنگوین، تۆيش قسە لای ھىچ كەسەيكت نەكەي.

(ش) غىرەت نواندنى عائىشە لەسەر زەينەب چونكە عائشە سەرۆكى كۆمەلەيكت بسو لە خىزانەكانى پىغەمبەر، زەينەبىش سەرۆكى كۆمەلەيكتى تر بسو، وەكو لە باسى ھبە بە درىزى باس كرا، بەلام لە كىتەبەكانى تەفسىر وەكو صاوى و حەواشى جەلالەين و غەيرى ئەوانىش سەبەبى ھاتنەخواردەۋەي سوورەي تەحرىمان گىراۋە بە ناپەزايى دەربرىنى عائشەو حەفصە چونكە پىغەمبەر ﷺ لە نۆبەتى حەفصە چووبوۋە لای ماريە. ئىنجا لەوانەيە ئەسباب (ھۆيەكانى) ناپەزايىيان زۆر بى، چونكى بۆ ناپەزايى دەربرىنى ئافەرەتان دەرەحق بە پىساوان ئەسباب بىنژمارە.

سوره نبي (النون)

فهرموده‌ی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿عُثْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾

۱۱۰۵: عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ الْخُزَاعِيِّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ، أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عُثْلٍ جَوَاطٍ مُسْتَكْبِرٍ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له حارثی کوری وهبی خوزاعی ھە گوتی: پێغه مبه‌رﷺ فهرمووی: ناگادار بن خەبەرتان پێ دەدەم بە ئەهلی بەهەشت، ھەرکەسیکی بێ ھێزی زەبونی ریزلی نەگراوه له لایەن خەلک، نەگەر لەبەر ئەوێ بگاتە چاکەیک لای خودا سوێندیەک بخوا کە خودا نەم چاکەیی پێ ببەخشێ خودا چاکەکی لەگەڵ دەکا سوێندەکی ناخا.

ناگادار بن، خەبەرتان پێ دەدەم بە ئەهلی ناگر، ھەر پرووگرژ و دل ڕەق و ناحەزیکە، قەلەو و بەدەعیەییە لە ڕۆیشتن، خۆ بەگەورەزانە لەھەمو ئەحوالی خۆی.

الجواظ: الكثير اللحم الممثال في المشي.

۱۱۰۶: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَكْشِفُ رَبُّنَا عَنْ سَاقِهِ، فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، وَيَبْقَى كُلُّ مَنْ كَانَ يَسْجُدُ فِي الدُّنْيَا رِيَاءً وَسُمْعَةً، فَيَذْهَبُ لِيَسْجُدَ فَيَعُودَ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدَةً.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له ئەبوسەعیدﷺ پێغه مبه‌رﷺ فهرمووی: خودای گەورە خۆی لە حساب و جەزای عەالم ھەڵ دەکا (وەکو فهرمووتی: ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ﴾) ئنجاسەجەدی بۆ دەبەن پیاوو ژن لە ئەهلی ئیمان. دەمێنن ئەو کەسە سەجەدی بە (ریاء) بۆ بردووە لە دونیا ھەتا بە پیاوی باش بناسرێ لەناو خەلکی. ئەویش دەچن سەجەدە بپا پشەتەکی یەک تەختە ڕەق دەبی. پێی ناگرێ دایبیتەوه سەجەدە بپا (أعاذنا الله من الرياء) واتا خوا بمان پارێزێ لە خواپەرستی بەریا و ساخە.

سوره تی (النازعات)

فهرمودهی خودای گه وره

﴿أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (أي الساعة)

۱۱۰۷: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بُعِثْتُ وَالْمَاءَةُ كَهَاتَيْنِ، قَالَ يَصْبِغُهُ هَكَذَا بِالْوُسْطَى وَالْيَمْنَى تَلِي الْإِبْهَامَ.
(ترجمه مه)

ده گيرنه وه له سه هلی کوری سه عدی ساعدی ﷺ له مه قامی ته فسیری ﴿أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾: گوتی: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: من ناردراوم به پیغه مبه رایه تی من و قیامت وه کوو نهم دوو نه نگوسته مه. به نه نگهستی شه هاده و ناوه ند نیشاره ی فهرموو (یه عنی ده براره ی نه هاتنی هیچ پیغه مبه ریکی تر له بهینی من و قیامت که بیته جودا که ره وه به راوردو موقاره نه مان وه کو به راووری نهم دوو نه نگوستانه یه، به لام خودا نه بی که شیش نازانی کی دی).

سوره تی (عبس)

فهرمودهی خودای گه وره

﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾

۱۱۰۸: عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثَلُ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ حَافِظٌ لَهُ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَةِ، وَمَثَلُ الَّذِي يَقْرَأُ وَهُوَ يَتَعَاهَدُهُ وَهُوَ عَلَيْهِ شَدِيدٌ فَلَهُ أَجْرَانِ.

(ترجمه مه)

ده گيرنه وه له چه زره تی عایشه خوا لی رازی بن گوتی: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: وینه و صفه تی نه و که سه ی قورشان له بهر ده خوینتی و زور شاره زایه له خویندنی قورشان، وه کو مه لانی که ی پروژن له نووسینه وه ی نوسخان له له ووح و له بهر وه هاتنیان بو لای خه لکی بو ته بلیغ و گه یاندنی نه حکامه کانی خودایی، له هیچ کامیکیان نه زیمت و ناخوشی نی یه. وه وینه و میسالی نه و که سه ی قورثانی ره وان نی یه و به زه حمت ده خوینتی، نه گهرچی ناگه نه مه رته به و پایه ی نه وانه ی ماهرو شاره زان له خویندنی قورشان، به لام بو نه وانیش دوو پاداشت همیه: یه کیک پاداشتی تیلاره و خویندنی قورشان، دووهم پاداشتی نه زیمت دیتنه که.

فهرمووده‌ی خودای گه‌وره

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

یه‌عنی نهو رۆژه‌ی خه‌لک هه‌لده‌ستن له‌نیو قه‌بران دینه‌ی ده‌ری بۆ نه‌مری به‌خێوکه‌ری

مه‌خلوقات و حساب و جه‌زا.

۱۱۰۹: عَنْ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) حَتَّى يَغِيبَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَى أَصَافِ أَذُنِهِ.
(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له عه‌بدالله ی کۆری عومەر رضی اللہ عنہ گوتی: به‌راستی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمووی: عه‌لم هه‌لده‌ستنه‌وه له قه‌بران بۆ به‌جێ‌گه‌یانده‌نی فه‌رمانی خودا له حساب و جه‌زایان-جیرم و خودی خۆریش یان هه‌نده‌ی ماوه‌ی میلیک لی به‌نزیک ده‌که‌وێ، گه‌رمایی بیست سالیشی پێ ده‌دریته‌وه-هه‌تا هه‌یه یه‌کیک له‌وان بز ده‌بێ له‌نیو تکه‌ی ئاره‌قه‌ی خۆی هه‌تا ناوه‌ندی گۆیان.

(ش): قازی نه‌بویه‌ کۆری ابن العریسی گوتیتی: هه‌رکه‌سیک ئاره‌قه‌ی خۆی له‌خۆی جودا نابیته‌وه که‌ غه‌یری خۆی پێ گرفتار بێ، له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی عاده‌تی دونیایه‌ چونکی نه‌گه‌ر جه‌ماعه‌تیک و کۆمه‌له‌ خه‌لکیک له‌سه‌ر عاردیکی راست رابوه‌ستن، ئاو هه‌موویان وه‌ک یه‌ک ده‌گریته‌وه به‌بێ ته‌فاوت، به‌لام له‌ قیامه‌ت شه‌خصیک له‌نیو ئاره‌قه‌ی خۆی نزیکه‌ بختکی، جیرانی ته‌نیشته‌ خۆشی ناگای له‌هیچ نه‌یه، نه‌مه‌ له‌م تواناو قودره‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر عاده‌تی دنیا ئیه‌ پێویسته‌ باوه‌ر و نیعمانی پێ بینی.

سوره‌تی ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾

واته‌ سوره‌تی (انشقاق)

فهرمووده‌ی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾

۱۱۱۰: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسَبُ إِلَّا هَلَكَ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له‌ هه‌زه‌رتی عائشه‌ خۆای لی‌دازی بێ، گوتی: پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمووی: هیچ

که سیک نی یه حسابی له گه ل بکړی، نیلا مه گهر به هیلک چوو... شنجنا نه وهی که ماوه له ه دیسه له کتابی علم ږهت بوو.

بهم تهرزه حه زره تی عانشه پی پی فهرموو: نهی پیغه مبه ری خودا! نه دی خودا نهی فهرموو ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا، وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مُسْرُورًا﴾؟ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: بۆ نه وانی ده ته راستن (نه هلی یین) حساب نی یه پی بزانن چاکی چه نده و خراپه ی چه نده. پاشان خودای گه وره پاداشتی خواپه رستی یه کانی پی ده داو له گونا هه کانی شی خوش ده بی و نه جاتی ده بی له عه زاب، وه ده چیتته به هشت... اللهم أرزقنا باحسانك) خودایه به چاکی خۆت له گه لمان بکی.

ته فسیری سوره تی (الشمس)

فهرمووهی خودای گه وره

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِذَا الْبَیْثَ أَشْقَاهَا﴾

۱۱۱۱: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ زَمْعَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا الْبَیْثَ أَشْقَاهَا) رَجُلٌ غَزِيْرٌ غَارِمٌ مَنِيْعٌ فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ.. وَذَكَرَ النِّسَاءُ فَقَالَ: يَغْمِدُ أَحَدَكُمْ فَيَجْلِدُ امْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ، فَلَعَلَّهُ يَصْطَاجِعُهَا مِنْ آخِرِ يَوْمِهِ.. ثُمَّ وَعَظَهُمْ فِي ضَحِكِهِمْ مِنَ الصُّرْطَةِ وَقَالَ: لِمَ يَضْحَكُ أَحَدُكُمْ مِمَّا يَفْعَلُ؟! مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ عَمَّ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ.

(ته رجه مه)

ده گيړنه وه له عبدالله ی کوری زه معه: دایکی نیتوی قورهینه بوو، خوشکی نومی سه له مه دی دایکی نیمانداران بوو، گوتی: گویم لی بوو پیغه مبه رﷺ له نه نوعی ناموژگاریه ک خوتبه دی ده خویند، په کمه بانی ووشتری صالح پیغه مبه ر و کوژه ری ووشتره که ی کرد، بهم تهرزه فهرمووی ﴿إِذَا الْبَیْثَ أَشْقَاهَا﴾ یه عنی وه کوو چوو به دره فاترترینی هوزه که یان بۆ کوشتنی ووشتره که پیایکی به عیزه ت و سه خت بوو. جه بار و ږه قه کار بوو، گيړه شیتین و پیس بوو، به هیز و مه حکم بوو له نیتو قهومی خوی، ده رباری هیز و گه وره یی له نیتو قهومی خوی وه کو نه بوزه معه بوو (که به کافری مرد له مه ککه).

پاشان ده رباری نافره تانیس هه ندی ناموژگاری کرد به و تهرزه فهرمووی: یه کیکتان ده یو بی له پاش رق بوونه وه له ژنه که ی خوی، لی ی دده و وه کوو لی دانی گه وره له کویله که ی خوی، پاشان هه ر له ناخری هه مان روژ له گه لی دریژ ده بی و له گه لی جوت ده بی (یه عنی وا مه کن، چونکه به شتی وا رک لی بوونه وه و لیک دورکه و تنه وه په یدا ده بی).

له پاشان دهرباره ی پښکهنین به ترکه نندن ناموژگاری کرد فهرمووی: بۆچی په کیکتان پښده کهنی به که سیکي بایکي بیخیاری خوی لی پرو ددها...
له گپړانه ویه کی تر فهرمووی: کوژره که ی ووشتری صالح که قه داری کورې سالف بوو وه کوو نه بو زه مبعی مامی زویهیری کورې عه ووام و ابو.

سوره تی (اقرأ)

یان سوره تی (قلم)

باسی سهره تی ده ست پښکردنی وه چی (سروش)

له حه زره تی عانیسه ده گپړنه وه به ته وای له به شی پیتشو له کتابی علم رت بوو، لیږه له بهر دوویه کرده نه مان نویسی.

فهرموده ی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَتَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ﴾

یه عنی: نه گهر نه بوجه هل تویه نه کا له نه زیهت دانی پیغه مبه رﷺ، به گه وری خۆم، واته

سویند به گه وری خۆم، ناوچه وانی ده گرم.

۱۱۱۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَوْ فَعَلَهُ لَأَخَذَهُ الْمَلَائِكَةُ، قَالَ حِينَ قَالَ أَبُو جَهْلٍ: لَئِنْ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ لِأَطَّانٍ عَلَى عُنُقِهِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:

(ته رجه مه)

ده گپړنه وه له عبدالله ی کورې حه زره تی عه باس ﷺ گوئی: نه بوجه هل گوئی: نه گهر محمد بدیتایه نویژ ده کا لای که عبه، به قاچی خۆم پیم له ملی دنا... پاشان هم قسه گه یشته پیغه مبه رﷺ، فهرمووی: نه گهر نه مه ی بکر دایه گرفتاری چهنکی مه لانه که ده بوو.

سوره تی (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ)

یان سوره تی (کوثر)

۱۱۱۳: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَيْتُ عَلَى نَهْرٍ حَافَتَاهُ قَبَابُ اللَّوْلُوِّ مُجَوَّفٌ فَقُلْتُ مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ قَالَ هَذَا الْكَوْثَرُ.

(ته رجه مه)

ده گپړنه وه له نه نه س ﷺ گوئی: وه کوو پیغه مبه رﷺ سهرخا بۆ ناسان، فهرمووی: هاتنه

سەر ڕووبارێك له ههر دوولای ڕووباره كه چهند گونبهتی یاقوتی سپی كلۆر هه‌بوو، منیش به جبریل گوت: ئه‌مه چی‌یه؟ گوتی: ئه‌مه ئه‌و كه‌وسه‌ریه كه خودای تۆ به تۆی داوه.. پاشان جبریل دهستی درێژ‌كرده نیوی له‌مسكی پوختی كه‌سكوون هه‌ندئ قورئ قورئ هه‌تا ده‌ری.

١١١٤: عَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ قِيلَ لِي فَقُلْتُ، قَالَ لَمَّا سُئِلَ عَنِ الْمُعَوَّذِينَ.

(تەرجەمه)

ده‌گێڕنه‌وه له نوبه‌ی كورئ كه‌عب گوتی: به پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌م گوت ﷺ: ئه‌رئ هه‌ردوو (قل أعوذ) قورئان نین؟ فەرمووی: ئه‌م سوورته له‌لایه‌ن خوداوه به‌زمانی جبریل به‌من گوتراوه. چلۆنیش به‌من گوتراوه، منیش وایان ده‌خوینم.. نوبه‌ی گوتی: كه‌وايه ئێمه‌ش وه‌كوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یان خوینین.

(ش): له‌م هه‌دیه‌سه پێرژه به‌دیار كه‌وت عبدالله‌ی كورئ مه‌سه‌ود ﷺ كه (مه‌عوذتین) ی نه‌گێراوه به قورئان به‌لكی له قورئانێك بیدیتبایه‌ ره‌شی ده‌كرده‌وه، باطله، واتا ئه‌م كاره ته‌واو نی‌یه.

چونكه ئیمامی نه‌وه‌ویش به‌ استناد وه‌سه‌ر رێبایه‌تی راست له‌ كتیبه‌ نا‌رداره‌كانی هه‌دیس له‌ شه‌رحی به‌هه‌ذه‌ب گوتیتی. له‌سه‌ر رای هه‌موو ئومه‌تی ئیسلام (مه‌عوذتین) و (فاتحه) له قورئان وه‌ هه‌ركه‌سیك ئینكاری ئه‌م قسه‌یه بكا كافر ده‌بی.

قازی ئه‌بویه‌كری باقلانی بۆ ئیبنی مه‌سه‌ود وای لێك داوه‌ته‌وه: ئیبنی مه‌سه‌ود انكاری بوونی ئه‌م دوو سوورته (قل أعوذ برب الناس) له‌گه‌ڵ (قل أعوذ برب الفلق) كه قورئان ئینكاری نه‌مه‌ی نه‌كردوه، به‌لكو نه‌یویستوه له‌قورئان بنوسرێن، چونكی ده‌ی دیت هه‌ر وه‌حیه‌ك هاتبایه‌ خوارئ، هه‌تا پێغه‌مبه‌ر فەرمانی به‌ نووسینی نه‌كردبایه‌ نه‌یاده‌نووسی. ئینجا له‌وانه‌یه ئاگای له‌م فەرمانه‌ی پێغه‌مبه‌ر نه‌بووبئ بۆئ له قورئان ره‌شی ده‌كردنه‌وه. پاشان له‌وانه‌شه‌ نزیکه له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌موو ئه‌صحاب له‌سه‌ر چه‌سپاندنیان كه ئه‌م دوو سوورته قورئان له‌قسه‌ی خۆی په‌شیمان بویتته‌وه.

خولاصه‌ی كه‌لام واته به‌كورتی، ئه‌گه‌رچی اختلافێك و نه‌گه‌یشتنه‌یه‌كتریه‌ك له‌م باره‌یه‌ ڕووی دا به‌لام ئه‌مه نه‌ما وه‌ ئینكاری بوونی ئه‌م دوو سوورته كه قورئان نه‌بی ئه‌مه‌یان كفره به‌لكو ئه‌م دوو سوورته قورئان.

باسى گەورەيى

(قورئان)

۱۱۱۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَهُ وَخِيَّ أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەمە لە ئەبوھورەيرە رضي الله عنه گوتى: پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھىچ پيغەمبەرىك نىيە لە پيغەمبەران ئيلا مەگەر پىي دراوھ كە خەلكى نەتوانن شتيكى وەكو ئەو بكن، وە ھەريەك بەگويرەي زەمانى خۆي، كە بەناچارى ھەركەس لەو زەمانەدا باوھري پىي دەھيتا بەديتنى موعجيزەكە (واتا ھەر پيغەمبەرىك بۆ ئەوھي داواكەي خۆي بەسەلميتن كە تايبەت بەو كسارەي كە لەزەمانى خۆي باوھ وەكو بوونە دار عەسا بە حەزيا، چونكى بەزۆري لەزەمانى موسى جادوو سىحر ھەبوو، ئىنجا موعجيزەيەكى پىدان موافقى سىحر بى، ئىنجا ناچارى كردن باوھري پىي بىتن، بەزۆري لەزەمانى عيسى سەلامى خواي لى بىي پزىشكاتى وە طبابەت بوو، ئنجا موعجيزەيەكى وا ھات بالاتر بوو لەو طوبەي كە ئەوان شانازيان پىتوھ دەكرد لەنىوان باوو مەرغوب بوو وەكو زىندووكردنەوھي مردوان. بەزۆري لە زەمانى پيغەمبەرى گەورەمان ﷺ بەلاغەت و رەوانى بوو لە قەسدا كە عەرەبەكان لە بەينى خويان شانازيان پىتوھ دەكرد، ئنجا بۆ داواي پەيام و رسالەتى خۆي بەقورئانى پىرۆز ھاتە مەيدان، كە ھەموو ئەوانەي كە زاناوون لە بەلاغەت بەرامبەرى دەستەوھستان راوھستان بەرامبەر ئەم قورئانەو ھەموويان نەيان توانى ئايەتتىكى وەكو ئەم قورئانە بىتننەوھ، بۆين فەرمووى: بەراستى ئەو موعجيزەي بەمەن دراوھ كە قورئانە وەحيىكە كە ئەويش قورئانە، خودا بۆي ناردووھ، ئىنجا ئومىدش دەكەن مەن لەوان زۆرتەم بە ژمارەي ئەو كەسانەي لەگەل مەن دەبەن رۆژى قىامەت (يەغنى ئومەتى مەن لەھەموويان زۆرتەم بىي چونكى بە دەوام و ھەمووكات ئەم قورئانە شتيكى وايە كەس ناتوانن شتيكى وەكو ئەو دابھيتن واتە موعجيزە باوھري نوو دەبىتتەوھ لەنىو خەلكى ھەموو زەمانىك، خۆ موعجىزاتى قورئانىش نابىتتەوھ، بىجگە لە بەلاغەتى تەماشاي ئاگاداركردنەوھكانى بكە بە شتى ناديار (أخبار الغيب) لە ھەر چاخىك تەئويل و مەعنای چەند ئايەتى بەديار دەكەوئ، لە كاروبارى وا كە ھىچ كەسيك بە دليدا تىنەپەرپوھ، كەچى ھەزار و سەسەد و ھەفتا و ئەمەندە سالتەيە لەپيش روودانى خەبەرى پىي داوھ. خەلكى ھەرچاخىكىش پاشى روودانى تىدەگا وە دەلن: لەمىزە قورئانى پىرۆز خەبەرى بەم رووداوانە داوھ، ئىمە نەمان دەزانى.

ههروه کوو هاتوو له سیره ی حله بی له جوزنی یه کم، له لاپهړه ی (۳۰۶) به خه بهردان له تله فزون و رادیو له نزیکی قیامت، پیغه مبهړځي فهرموویه تی: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُكَلِّمَ الرَّجُلَ شِرَاكَ نَعْلِهِ وَعَذْبَةُ سَوْطِهِ وَخَبْرُهُ فَيَحْذَرُهُ بِمَا فَعَلَهُ أَهْلُهُ))^(۱)

لیړه دا مه بهست نهو داره یه که دهنگی پښ بلند ده کړی له رادیو.
(شراک نعل): بهو قه یثانه ده لښ که قونده رهی پښ قهیم ده کړی، به لام لیړه مه بهست نهو داره یه که له تله فزون به میکروفون و سه ماعه ویه..

ده ننجا هتا لم ته رښخه (۱۳۷۲) نه گهر به چاوی خو مان تله فزون و رادیو مان نه دیتبولیه، چلون راستی مه عنای هم حه دیسه پیروژه مان لی به دیارده کهوت، که تنیا به اعتباری مه عنا له وهی حساب ده کړی نه که به له فظیش.

۱۱۱۶: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لِي: أَرْسَلْتُ، ثُمَّ قَالَ لِي: اقْرَأْ، فَقَرَأْتُ، قَالَ: كَذَلِكَ أُنْزِلَتْ، ثُمَّ قَالَ لِي اقْرَأْ يَا عُمَرُ، فَقَرَأْتُ فَقَالَ: كَذَلِكَ أُنْزِلَتْ، إِنَّ الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَعُوا مَا تَسْرُ مِنْهُ.

(تهرجه مه)

ده گيړنه وه له حه زره تی عومره ځي گوتی: بیستم هیشامی کوړی حه کیمی کوړی حزامی نه سه دی ځي له سووره ی فورقانی ده خویند، لهوکاته ی که پیغه مبهړځي له ژبانه بوو، گویم داین به چند حروفینکی وای ده خویند، بهو حرفانه پیغه مبهړځي به نیمه ی نه ده خویند. منیش نه مه ندم رق بزه نزیک بوو سواری سه رکی یم، پاشان به هر حالیک بوو خویم راگرت هتا سه لامی نویژی داوه، پاشان به توندی له سر نهو دوو گرده ی که له سر بوو کویم کرده وه، نه وه که له برده ستم رابکا گرم، گوتم: کی نه سووره ته ی وا به تو گوتوه؟ گوتی: پیغه مبهړځي، گوتم: دروذه که ی، پیغه مبهړځي بهم جوړه خویندنه وه ی به من نه گوتوه. ننجا به راکیشان برده هتا خرصت پیغه مبهړځي، پیتم گوت: نه مه قورثان ده خوینتی له سر غهیری نه حروفانه که تو به منت خویندوه، پیغه مبهړځي فهرمووی: به ریده، نه ی هیشام بخوینه، وه کو خویندی و پیغه مبهړځي گوتی داین فهرمووی: بهم ته رزه هاتوته خواری، پاشان فهرمووی: نه ی عومره تویش بخوینه، عومره ریش گوتی: خویندم، بهم جوړه خویندنه ی پیغه مبهړځي به منی گوتوبوو، فهرمووی: بهم ته رزه هاتوته خواری، چونکه به راستی نه قورثانه له سر حوت شیوه هاتوته خواری، ننجا به خوینتن به هر شیوه یه کی که باشی ده زانن و بوتان ناسانه له هر هر حوت عهذه: بهو داره به نه ده لښ که ته رازوی پښ بل ند ده کړی.

شیوهیه ..

نهم همدیس له باسی خصومت رته بوو لهوی فرموی (کلاکما محسن) له لاپهړه
(۳۱) له بهرگی ینګم همدیسی ژماره (۶۳۳).

۱۱۱۸: عَنْ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ: أَسْرُ إِلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْ جَبْرِيلَ كَانَ
يُعَارِضُنِي بِالْقُرْآنِ كُلَّ سَنَةٍ مَرَّةً، وَإِنَّهُ عَارِضُنِي الْعَامَ مَرَّتَيْنِ وَلَا أَرَاهُ إِلَّا حَضَرَ أَجْلِي.
(ترجمه)

ده گټړنډه له هزره تی فاطمه (خوای لی دازی بڼ) گوټی: پیغه مېر ښه دزی به منی
گوت: بهراستی جبریل هم مو سالتیک له په مېر زاندا ده هات جارتیک قورثانی له گډل من
ده خویند، نیمسال دوو جاری پڼ خویندم، گومان نابم نیلا مه گډر مردنم نریک بووه.
(ش): معنای موعارهزه له همدیس، موعارهزه موفاعه لیه له دوو لا، یه معنی جارتیک
جبریل دهی خویند پیغه مېر ښه گوی ده داین، جارتیکش پیغه مېر ښه ده خویند جبریل گوی
ده داین. نه مه یش له مانگی په مېر زان هم مو شهوتیک ده هاته خرمهت پیغه مېر ښه هتا
په مېر زان ته واو ده بوو، له پیش کونچ کردنی پیغه مېر ښه بو مه دینه و له پاش کونچ کردن، یه معنی
به بڼ به ستنه وه به پاش کونچ کردن، چونکه له پیش کونچ کردن رڼووی په مېر زان فرزنه کرابوو،
مه به ستیش له قورثان نهو میقداری که نازل کرابوو، چونکی تا په مېر زانی ناخیر له ژیانی
پیغه مېر ښه هم مووی نه هات بووه خواری. به لکی چهند نایه تیکی که مه یش له پاش په مېر زانی
ناخیر هاته خواری. حکمت له دوو باره بوونه وهی خویندنی قورثان بهم شیوه یه ی باس کرا
له به ینی پیغه مېر و جبریل، چه سپاندن و مانه وهی نهو جوړه خویندنه یه که له مه صحه فی
عوسمان نوو سراوه، چونکی له په مېر زانی ناخیر خویندنه کیان ته نیا له سر قیرانه تی مه صحه فی
عوسمان بوو که نیستا ولاته کانی موسولمان هم موویان له سر نهم جوړه قیرانه تی و خویندنه
له قورثانی پوړز.

۱۱۱۹: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا
لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ.

(ترجمه)

ده گټړنډه له نه بوسه عیدی خودری ښه گوټی: پیاوټیک گوی له پیاوټیک بوو هر (قل هو
الله أحد) ده خویند، نهوی گوی لی بوو هر خوی بوو، نهوی دهی خویند قنه تادهی کوری
نعمان بوو. له گډل نه بوسه عید له دایکوه برابر وو، نهوی گوتیشی دابووی خویندنی سوره تی

(اخلاص) ی به خوا به رستی به کی کم ده زانی، به پیغه مبهری گوت، پیغه مبهری ﷺ فهرمووی: سویند بهو زاته ی که روحی منی به دهسته، سوره تی (قل هو الله) به گویره ی مه عنایه کانی قورنان، به رامبه ره له گه ل سئ به کی قورنان.. چونکه مه عنایه کانی قورنان سئ به شه: به شتیکی نه حکامه، دووم سه برده و چیرۆک و حیکایه ته، سئ به م ته وحید و خوا به به ک زانینه که سوره ی (اخلاص) جو ره کانی خوا به به ک زانینی تیدا به، له گه ل هه بوونی دوو ناوی تایبه ت و (مختص) به زاتی خودای گه وره. که له هه یچ سوره تیکی تر نی به، به کی یان (أحد) ه که به اختصاص به لگه به له سه ره به کایه تی خودای گه وره که وه صف کرا وه به هه موو نه و صافی که مال، دووم (صمد) ه که نا وه بۆ زاتی پیویست بۆ جی به جی کردنی هه موو پیویستی به ک وه هه موو وه صفیکی خودای تیا کۆبوو بیته وه.

قهومیکیش گوتیا نه ده رباره ی پاداشت به رانه ره له گه ل پاداشتی خویندنی ۳/۱ سئ به کی قورنان، نه مه ش له به خشینی خودای گه وره دوور نی به.

۱۱۲۰: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: أَيْعَجزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ تِلْكَ الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةٍ؟ فَشَقُّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ وَقَالُوا: إِنَّا يُطِيقُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ تِلْكَ الْقُرْآنَ.

(تهرجه مه)

ده گێر نه وه له نه بوسه عیدی ﷺ فهرمووی: نه ری عاجز ده بی به کیتکان که بخوینن سئ به کیتی قورنان له شه وێک؟ نه صهابیش پی یان زه حه ت بوو، پی یان گوت: کامه مان نه توانی نه مه نده بخوینن له شه وێک نه ی پیغه مبهری خودا؟! فهرمووی: سوره ی (قل هو الله أحد) که دوو وشه (کلمه ی) نه حه د و صمه د نه گریته وه تایبه ته به زاتی هه ره پیرۆزی خودای گه وره وه به بی نه و شان هه له سوره ته کانی تری قورنان سئ به کیتی قورنان ه.

۱۱۲۱: عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ، قَالَ أَقْرَأَ ابْنَ حُضَيْرٍ أَقْرَأَ يَا ابْنَ حُضَيْرٍ، قَالَ: وَتَذَرِي مَا ذَاكَ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: تِلْكَ الْمَلَائِكَةُ دَنَّتْ لِصَوْتِكَ، وَلَوْ قَرَأْتَ لَأَصْبَحَتْ يَنْظُرُ النَّاسُ إِلَيْهَا لَا تَتَوَارَى مِنْهُمْ.

(تهرجه مه)

ده گێر نه وه له نوسهیدی کۆری حوضهیر ﷺ گوتی: شه وێک سووره ی (بقره) یا سوره ی (کهف) ده خویند، نه سه به کیشی لای خۆی به سترابۆوه، له نا کاو دیتی نه سه به کێ که وته جوولا نه وه، نه ویش له خویندنی قورنان را وه ستا نه سه به کێش را وه ستا نه جوولا، دیسان خویندی

نەسپەكەى كەوتەو، جۈۋلانەو، يەحىي كورپىشى لەنزىك نەسپەكە بوو، ترسا بگەوتتە ژېر دەست و پىنى نەسپەكە.. وەكو كورەكەى راكىشا، تەماشاي ناسمانى كرد چاوى بە ھەورپىكى سىپى كەوت چەند چارپىكى تيا ديار بوو، بەلام ھەوراز رۆيى لەپىش چاوى بزر بوو، كەوتە سبەينە نەم قسەى بۆ پىغەمبەر ﷺ كرد، پىغەمبەر دووجار فەرمووى نەى كورپى حوزمىر بھوتتە نەى كورپى حوزمىر بھوتتە، يەعنى كاشكى ھەر بت خوتىندايە. خوتىندى قورنانت نەبراىوايە، پىنى گوت: نەى پىغەمبەرى خودا ترسام لە كورەكەم يەحيا، نەو كە وولانغەكە پىي لى بىنى، چونكە لى نى نىك بوو، منىش سەرم بلند كرد بۆلاى كورەكەم چوم بۆ ناسمان سەرم ھەلپى، پەلەھەورپىك دىت، چەند جەستەيەكى لەشپووى رۆناكىم دىت (نەجسامى نوورانى) وەكو قندىلان تيا ديار بوو. پاشان بلند بوو لەپىش چاوم بزر بوو، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: دەرزانى نەمە چى بوو؟ گوتم: نا، فەرمووى: نەمە مەلانىكە بون، لەبەر دەرنگى خوتىندى قورنان لەتۆ بەنزىك كەوتبون، نەگەر ھەر دەوامت بگردايە لەخوتىندەكەت نەدەرپىشت، ھەتا خەلكى تەماشايان دەرکردن خويان نەدەشاردەو.

۱۱۲۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَتْلُوهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ فَسَمِعَهُ جَارٌ لَهُ فَقَالَ لَيْتَنِي أَوْتَيْتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يَهْلِكُهُ لِي الْحَقُّ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَيْتَنِي أُوتَيْتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ.

(تەرجمە)

دەگىرنەو لە نەبوھورەيرە ﷺ گوتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھەسوودى (يەعنى داواکردنى وەرگرتن وەكو خەلكانى تر) دروست نى يە ھەسوودى تەنيا لە دوو شت نەبى: يەكەن يان پياويك خودا قورشانى فىرکردبى، نىجا لەكاتەكانى شەو لە سەعاتەكانى رۆژ بىخوتىنى، نىجا جىرانىشى گوىيان لى بىنى، بلنى: خۆزىا منىش وەكو نەم پياوھ خودا نەم چاكەشى لەگەل من بگردايە، نىجا منىش وەكو نەو قورنام بھوتىندايە، دووھم: پياويك خودا مالىكى پىن دابى نىجا ھەرفى بكا لە كاروبارى چاكە، پياويكى تىرش بلنى: كاشكى بەمنىش بگردايە وەكو نەم مالى كە بە نەو پياوھ دراوھ، منىش بۆ خۆم وەكو نەو لەرپىگای خودا سەرفم بگردايە. (ش): گوتراوھ لەم ھەدىسە پىرۆزەدا ھەيە تايبەت كردنى جۆرنك لە ھەسوودى، نەگەر چى ھەسوودى بەتەواوى ھەرامە چونكە بەرژەوھەندىەكى (مەصلەحت) نايىنى تىدايە ھەروەكو نەبو تەمام گوتىتى: (وما حاسدٌ في المَكْرُماتِ بحاسد).

۱۱۲۳: عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له هەزرەتی عوسمان رضی اللہ عنہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: باشترینی ئێوە کەسە یە کە قورئان فێر ببێت یا قورئانی فێری خەڵکی کردبێت، یە کێک لەم دوو صفەتە ی تێدایە بە مەرجێک لە ئێوەدا نەبێت ئەمە ئێوە تانە.

۱۱۲۴: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَفْضَلَكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له هەزرەتی عوسمان رضی اللہ عنہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: بەراستی گەورەترینی ئێوە کەسە یە کە قورئان فێر بووبێت وە فێری خەڵکی کردبێت، یە عەنی هەمە کەسێک فێری قورئان و بووبێت و خەڵکی فێر کردبێت هەندیکە لە باشترینی ئێوە، چونکی لەدوای (ان) منی تەبەعیە مەقدەرە، شێخی شەرقاوی وای فرمووه، لەبەر ئەم هەدیسە پێرۆزە (شوری) فێرکردنی قورئانی بەسەند تر کردووه له جهاد و شهر له گەل کافران که فرزی کیفاییه.

۱۱۲۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِمَّا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له عەبدالله ی کوری عومەر رضی اللہ عنہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: بەراستی صفەتی ئەو کەسە ی خۆی گرتبێت بە خۆتێندنی قورئان، وە کوو ماخۆ و شەرتێکی بە سەرتایەو یە بە عەقال (کە پەتکێکە لە ملی ووشەر دەکەن) ئەگەر پارێزگاری بکا لە ژێر فرمانی خاوەنە کە ی دەوام دەکا وە ئەگەر بەرەلای بکا و نەشی بەستێتەوه دەروا...

ئەمە تاییبەتە بەو کەسە ی قورئانی لەبەر بێت، یە عەنی ئەگەر دایم دەوری نەکاتەوه لەبیری دەچێتەوه... ئەگەر دەوامیش بکا لەسەر دەورکردنەوه ی بۆی دەبێتە مāl له دونیاو قیامەت.

۱۱۲۶: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِسْمَا لَا حَدِيْهِمْ أَنْ يَقُولَ نَسِيتُ آيَةَ كَيْتٍ وَكَيْتٍ، بَلْ نَسِيتُ، وَاسْتَذْكُرُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ

(ترجمه)

ده گیترنهوه له عبدالله ی کوری مه سعوود ﷺ پیغه مبهرد ﷺ فهرمووی: شتیکی بهده بۆ یه کیکیان که بلی فلان نایهتی ووهاو وهام له بیر چوو، (چونکی وا ده گیهنی درتقی کردوه له قورنان خوتندن) بهلکی بلی له بیرم براوه له لایهن خودا، چونکه نه مه سملاندنه به تهواوی گهورهی خودا، وه داوای به بیرخستنهوهی قورنان بکهن له خۆتان، چونکی قورشان بۆ راکردن له نیو سنگتان سهخت تره له ووشر (چونکی قورنان قسهی مرۆف نییه، قسهی خالقی گهورهی کردگاره و بهتموانایه، له بهینی خوداو بهندهی خۆی مونساهبهی نییه چونکی مرۆف تازه دروست کراوی خودایه، بهلام خودا قه دیمه و نه به دیه، ئنجا خودای گهوره که نه چاکه گهورهی له گهل خه لکی کرد پیوسته بۆ له بیرنه کردنی زۆر اعتنای پێ بکری.

۱۱۲۷: عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقُلِهَا.

(ترجمه)

ده گیترنهوه له نهبو موسی عبداللهی کوری قهسی نه شعهری ﷺ، پیغه مبهرد ﷺ فهرمووی: ناگادار بن له قورنان له بهرکردن و خوتندنی دووباره و سێ باره، سویندم بهو زاتهی روحی منی به دهسته، بێ شک قورنان سهخت تره بۆ نه جات له نیو دلان له ووشر له بهندی خۆی.

۱۱۲۸: عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: يَا أَبَا مُوسَى، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ.

(ترجمه)

ده گیترنهوه له نهبو موسی نه شعهری ﷺ، پیغه مبهرد ﷺ پێی گوت: نهی نهبو موسی به راستی ناوازیکی خۆشت پێ دراوه وه کو ناوازی خۆشی داود. (له فطی (آل) زیاد کراوه چونکه نه زانراوه له کهس و کاری داود یه کیک دهنگی خۆش بووبی).

۱۱۲۹: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْقَنِي بِهِ، فَلَقِيْتَهُ بَغْدُ، فَقَالَ: كَيْفَ تَصُومُ؟ قَالَ: كُلَّ يَوْمٍ. قَالَ: وَكَيْفَ تَحِيْمُ؟ قَالَ: كُلَّ لَيْلَةٍ، قَالَ: صُمْ فِي كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةً وَاقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ شَهْرٍ، قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي

الْجُمُعَةِ، قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: أَفْطِرُ يَوْمَيْنِ وَصُمْ يَوْمًا، قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: صُمْ أَفْضَلَ الصَّوْمِ صَوْمَ دَاوُدَ؛ صِيَامَ يَوْمٍ وَإِفْطَارَ يَوْمٍ، وَافْرَأْ فِي كُلِّ سَبْعٍ لَيْلًا مَرَّةً..

(تەرجەمە)

دەگێڕنەوه لە عبدالله ی کۆری عەمری کۆری عاص گوتی: باوکم ژنیکی و جاغ زادهو باشی لی ماره کردم، هەر جاره باوکم لە نەحوالی بوو کە کە دەپرسی، جارێک لی پرسی، گوتی: میردە کەت چلۆنە؟ گوتی: پیاویکی باشە، پێی لە نوێنی نیتە نەناو وە دەستی خۆشی نەخستۆتە نێو لیباسی نیتە، لەو کاتەوه کە هاتومەتە لای (یەعنی لە گەلم جووت نابێ). عەمریش لەترسی گوناخکاربوونی کۆرە کە بە سەبەب سەرچی نەکردنی بوو کە کە، چووه خزمەت پیتە مەبرکە قەسە بوو کە کە پێ گوت، فەرمووی: عبدالله ی کۆرت بیتە لام.. عبدالله گوتی: منیش لەپاشان چووم خزمەتی، پیتە مەبرکە فەرمووی: چلۆن بەرۆژوو دەبی؟ عبدالله گوتی: هەموو رۆژێک.. فەرمووی: ئەدی ختمی قورئان چلۆن دەکە؟ پیتە گوت: هەموو شەوێک.. پیتە مەبرکە فەرمووی: هەر مانگێک سێ رۆژ بەرۆژوو بە، لە هەر مانگیش یەک خەقی قورئان بکە.. پیتە گوت: تاقەتی زیاترم هەیە، فەرمووی: لە سێ رۆژ یەک رۆژی بەرۆژوو بە، بەم تەرە دوو رۆژ پێ مەبە رۆژێک پێ بە. پیتە گوت: تاقەتی زیاترم هەیە، فەرمووی: بە گەورەترین رۆژوو بەرۆژوو بە، رۆژی داود کە رۆژێک بەرۆژوو دەبوو رۆژێکی پێ نە دەبوو، لە هەر هەفتە یەکیش یەک ختم بکە (نە ی کاشکی روخستە کە پیتە مەبر قبول دەکرد، چونکە بە تەمەن گەورە بوو بێ تاقەت بوو، ۷/۱ هەفتە یەک قورئان بەرۆژ لای هەندێ نەهلی خانووی ئەوێ کە دەویست بە شەو بخوێنێ بەرۆژ دە بخوێنێ بۆ خاتری دەورە کانی شەو لە سەر سووک بێ، دەر ساری رۆژووش بۆ ئەوێ هێزێکی بە بەر بیتەوه وادەبوو رۆژانەکی زۆر بەرۆژوو نە دەبوو، بەلام هەمووی دەژمارد، پاشان چەند رۆژێکی شکاندبووی هەمووی دەگرتەوه، نەوه کو شتیکی وای لە دەست بچێ، لە سەر ئەو شت لە پیتە مەبر جیا بۆوه (درودی خۆی لە سەر بێ).

۱۱۳۰: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يَخْرُجُ لَيْكُمُ قَوْمٌ تَحْقِرُونَ صَلَاتَكُمْ مَعَ صَلَاتِهِمْ وَصِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ وَعَمَلَكُمْ مَعَ عَمَلِهِمْ، وَيَقْرَعُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرِّمِيَةِ يَنْظُرُ فِي التَّصَلِّ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَنْظُرُ فِي الْقِدْحِ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَنْظُرُ فِي الرِّيشِ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَتَمَارَى فِي الْفُرْقِ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەنە لە نەبوسە عىدى خودرى ﷺ گوتى: گوتم لى ئو پىنغە مېر ﷺ فەرموى: قەومىك پەيدا دەپن لە نىتو، نوئى خۆتان بە گۆيرەى نوئى شەوان بە كەم دەزانن، پۆزوى خۆستان بە گۆيرەى پۆزوى شەوان بە كەم دەزانن، وە كارە چاكەكانى ترى خۆتان بە گۆيرەى كارە چاكەكانى شەوان بە كەم دەزانن، وە قورئاننىش دەخوتنن بەلام لە گەروويان تىن پەپەئى بۆ نىتو دليان و دەروويان، لە دىنى نىسلام دەردەچن وە كوو دەردچونى تىر بە تىزى و لووسى لە جەستەى نىچىر، بەم تەرزە تىراندازە كە تەماشى بكا هېچ بەشيك لە كەلاكى نىچىرە كە بەسەرى تىرە كەوە نىيە، وە تەماشى باسكە تىرە كەشى بكا شەوئىش هېچى پىنە نەبىن، وە تەماشى پەرى تىرە كەش بكا شەوئىش هېچى پىنە نەبىن، وە گومانىكىش ببا لە قونكى تىرە كەى قەلشاو بۆ گىربونى لەسەر داوى كەوان (چونكە عادەتە قونكى تىرە دەقەلىشن بەقەدەر جىگەى داوى كەوان تا لەكاتى راکىشانى تىر لەسەر داو نەجوئى) كە نايىا بەهېچ بەشيك لە جەستەى نىچىرە كە بەقونكى قەلشاوى تىرە كەوە يەيان نا.

(ش): مەبەست لەدىن ئەگەر دىنى نىسلام بىن حەدىس هەل دەگرى ئەم قەومە كافر بن، ئەگەر مەبەستىش لەدىن بە گۆي كردنى نىمام بىن. نايىتە بەلگە (حوجەت) بە كافر بونيان بەراى زانايانى نىسلام، خەوارج لەسەر پىنەز كردنى خۆشى يان كۆمەلەكن لەسەر نىسلام. دروستىشان كردووە، ژنيان لى مەرەبكرى يان ژنيان لى بخوارزى وە خواردنى دەست كوژيان وە قبوولى شاھىد يان، پرسىاريان لە حەزەرتى عەلى كرد، شەرى ئەم كۆمەلە كافر؟ گوتى: لەكوفە هەلاتوون، گوتيان: ئەدى منافقن، گوتى: منافق يادى خودا ناكەن، كەم تەبىن، ئەمانە نىتووە سەبەنە يادى خودا دەكەن، گوتيان ئەدى ئەمانە چىن، گوتى ئەمانە قەومىكن فتنە يەكيان تووش بوو كەر و كۆير بوونە.

۱۱۳۱: عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَالْأَثَرِجَةِ طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ، وَالْمُؤْمِنُ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَالْثَمَرَةِ طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَلَا رِيحَ لَهَا، وَمَثَلُ الْمُتَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَالرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُتَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَالْحَنْظَلَةِ طَعْمُهَا مُرٌّ أَوْ خَبِيثٌ وَرِيحُهَا مُرٌّ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەنە لە نەبوموسى شەعەرى ﷺ پىنغە مېر ﷺ فەرموى: صفەتى ئەو نىماندارەى كە قورئان بخوئىن و كارىشى پىن بكا، وە كو صفەتى ترنج وایە تامەكەى خۆشەو بىتیشى خۆشە وە ئەو نىماندارەى كە قورئان بە دەوام ناخوئىن و كارىش بە ئەحكامەكانى دەكا وەكو خورما وایە

تامه‌که‌ی خۆشه‌و هیچ بێنی نی‌یه. صفه‌تی منافقیش که قورنان ده‌خوێنێ وه‌کو ره‌بجانه‌ وایه
 بێنه‌که‌ی خۆشه‌ و تامی تاله. صفه‌تی منافقیکیش قورنان ناخوێنی وه‌کو گوژاله‌که‌ تامه‌که‌ی
 تاله یا فەرمووی پیسه. هیچ بێنیشی نیه. یا فەرمووی: بێنیشی تاله.

۱۱۳۲: عَنْ جُنْدَبٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقرءوا القرآن ما اختلفت عليه
 قلوبكم فإذا اختلفتم فقوموا عنه.

(تەرجەمه)

ده‌گێڕنوه له جوندوبی کوری عبدالله ﷺ له پێغه‌مبه‌رﷺ فەرمووی: قورنان بخوێنن هه‌تا
 دلتان له‌سه‌ر قورنان خوێندن کۆیه و موشتاقی خوێندن، پاشان وه‌کو دلتان بلامووه‌ شه‌وقتێ
 له‌سه‌ر قورنان خوێندن نه‌ما، وازی لی‌بێنن، چونکی دلتان ناگای له‌ خوێندنه‌که‌ نامێنێ، نه‌و
 کاته نه‌خوێندن باشتره‌ له‌ خوێندن.

کتاب النکاح

باسی ژن هینان

۱۱۳۳: ۴۶۷۵ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلْتُمُ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي
 أَصُومُ وَأُفْطِرُ وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي.

(تەرجەمه)

ده‌گێڕنوه له نه‌نه‌س ﷺ سێ چینه نه‌صحاب هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رﷺ، عه‌لی کوری
 نه‌بو تالب و عبداللهی کوری عه‌مری و کوری عاص وه‌ عه‌سمانی کوری مه‌ضعون له‌وان بوو،
 ده‌رباره‌ی خواپه‌رستی پێغه‌مبه‌ر پرسیاریان له‌ دایکی ئیمانداران کرد گۆیا خواپه‌رستی‌یه‌که‌یان
 به‌که‌م زانی پاشان گوتیان ئیمه‌ له‌کوێ و پێغه‌مبه‌رﷺ له‌کوێ، خودا فەرمووی: ﴿لِيُغْفَرَ لَكَ
 مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾.. پاشان یه‌کێکیان گوتی: من به‌شێوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی هه‌موو
 شه‌و نوێزه‌ ده‌که‌م، یه‌عنی به‌بێ شه‌ویك باز بکه‌م، نه‌وی تریش گوتی: من سال هه‌مووی
 به‌روژوو ده‌هم بێ له‌دوو جه‌ژنه‌و سێ روژی جه‌ژنی قوربان(ایام التشریق)، نه‌وی تریش گوتی:
 بپرای بپرای(به‌قه‌طعی) ژن نابینم.. پاشان پێغه‌مبه‌ر ته‌شریفی هاته‌ لایان، فەرمووی: نه‌وه
 ئیوه‌ن واتان گوتوه‌ وه‌ واتان گوتوه‌، واللّه، ده‌نا من به‌بێ شك و گومان له‌ئیوه‌ زیاتر له‌ خودا
 ده‌ترسم وه‌ زیاتر له‌ئیوه‌ به‌ته‌قواتر و به‌دین ترم، به‌لام به‌روژووش ده‌هم و ده‌شی‌شکێتم، وه
 نوێزیش ده‌که‌م و راش ده‌کشیم و ژنانیش ده‌بینم، ئنجا هه‌رکه‌سی‌یکیش رینگاو ره‌وشتی من به‌ر

بدا به جهه تی رك لی بوونه له من نییه، یه عنی موسولمان نییه، چونکی کلمه ی شه هادهش له پینگاوه و هوشتی پیغه مبه ره ځای.

(ش): زور پای جوړه جوړ هیه که ژن هینان له خواپه رستی یه (عبادات) ه، هه نه فیه کان گوتویانه له خواپه رستی یه. سونه تیکي وایه پیغه مبه ره ځای ته نکیدی له سهر کړدوه، شافعیه کانیش گوتویانه له خواپه رستی یه. هه تا له شهر چی وه سیط گوتراوه نه صی امام الحرمین له سهر نه میه ژن هینان له ویستی مروث خوږه تی یه عنی له (شه هواته) و ښاره زووی نه فسه، له عبادات نییه.

له په رتوکی (الام) ی نیمامی شافعی هه رای له سهر نه میه به به لگه ی نایه ت که ده فرموی (زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ... الخ) له هه دیسیش هاتوه ده فرموی: (حُبُّ إِلَيَّ مِنْ دُليَاكُمْ الطَّيْبُ وَالنِّسَاءُ) واته له دونیای نیوه دوو شتم لای خوږه ویست کراوه بیتنی خوش و نافره ت. نه وه ویش گوتیتی: ژن هینان نه گهر به نی یه تیکي باش بڼ مبه ست له ژن هینانه که پاکبونی له خراپه و سونه ت به چی گه یاندنی پیغه مبه ره و یان بو نه وه بڼ مندا لیکي باش و صالحی لی په یدا بی، نه مبه یان خواپه رستی یه و عبادته هه تا بو پیای خه ساویش.

۱۱۳۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَلْت لَاقٍ فَاخْتَصِي عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذَرِي.

(ته رجه مه)

ده گپ نه وه له نه بو هره یه ځای گوتی: به پیغه مبه ره م گوت: نه ی پیغه مبه ره ی خودا، من نه و جه و اتم، جعیل، له زینا خوم ده ترسیم، هیچیش نی یه ژنی پڼ بینم؟ پیغه مبه ره ځای قسه ی نه کړد، دووباره گوت، دیسان قسه ی نه کړد، دیسان پیتم گوته وه، دیسان قسه ی نه کړد، نه مجاره ش پیتم گوته وه، فرموی: نه ی نه بو هره یه، نه و قه له می که نه حوالی توی پڼ نووسراوه له له و ح له توش بوونی زینا و شتی تریش که به سهرت بڼ تووشت هه ره ده بڼ، شجا له سهر نه م حاله ی که ده زانی هه موو شتی که به قه زاو حوکی خودایه، خو ت به سیته یا واز له خو ت بیتنه.

(ش): نه مر لیتره بو ترساندن و ته هدیده له سهر ته رکي خه ساندن، هه ره کو نه و شته ی پروی دابی (نه مری واقع) له م نایه ته که ده فرموی: (وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) یه عنی نه کی خو ت به سیته ی.

۱۱۳۵: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ نَزَلَتْ وَادِيَا وَفِيهِ شَجَرَةٌ قَدْ أَكِلَ مِنْهَا وَوَجَدْتَ شَجَرَةً لَمْ يُؤْكَلْ مِنْهَا فِي آيَتِهَا كُنْتُ تُرْمَعُ بِعِيْرِكَ؟ قَالَ:

فِي الْيَمِينِ لَمْ يَرْفَعْ مِنْهَا، تَغْنِي أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَزَوَّجْ بَكْرًا غَيْرَهَا.

(تدرجه مه)

ده گیترنهوه له دایکی نیمانداران حهزهرتی عائشه (خوای لی دازی بئ) گوتی: گوتم نهی پیتغه مبهری خودا ناگادارم بکه، نه گهر له شیوێک دابسهزی له وه پیتکی هه بئ لی خورابئ، چاویشت به له وه پیتک کهوت لی نه خورابئ، له کامه له وه پ ووشتری خوتی لی ده له وه پیتنی؟ پیتغه مبهری ﷺ فهرمووی: له وه له وه پیه نه خوراوه. مه بهستی عائشه نه مه بو پیتغه مبهری خوا ﷺ بئ له حهزهرتی عائشه له دایکه کانی نیمانداران هه چیانئ به کچینئ نه هینا (یه عنی پیتوینسته فهرقی بکری له گه له نهوانی تر).

۱۱۳۶: عَنْ عُرْوَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ عَائِشَةَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: أَلَيْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ وَهِيَ لِي حَلَالٌ.

(تدرجه مه)

ده گیترنهوه له حهزهرتی عائشه (خوا لی رازی بئ) پیتغه مبهری ﷺ داخوازی حهزهرتی عائشه له حهزهرتی نه بیه کر کرد، نه بیه کر گوتی: بئ شک من هه برای تو، پیتغه مبهری ﷺ فهرمووی: تو برای منی له نایینی نیسلام که نایینی خودایه، وه له کتابی خودا که قورانه، چونکه فهرموویته: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) یه عنی برابیه تیه که مان له نایینه له ره چه له ک (نه سه ب) نه یه. هه تا لیم حهرام بئ، به برابیه تی دینیش لیم حهرام نابئ، به لکی نه کچه تی تو بو من حه لاله.

۱۱۳۷: عَنْ عَائِشَةَ، دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ؟ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجِعَةً، فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي وَقُولِي اللَّهُمَّ مَجِّلِي حَيْثُ حَبَسْتَنِي.

(تدرجه مه)

ده گیترنهوه له حهزهرتی عائشه (خوای لی دازی بئ) پیتغه مبهری ﷺ ته شریفی فهرمووه لای ضوباعه کچی زویه بری کوری عبدالمطلب، فهرمووی: نهی ضوباعه! لی وه شاهیه به موئ حه ج بکه؟ نه یی گوت: واللّه من نه ساغم، فهرمانی بئ کرد حه ج بکه وه شه رتیش بکه بئ نهی خودایه جینگای ته حه مولی من له نه حهرام، نهو جینگایه که منت لهوئ حه پس کرد، به هوی نه ساغی که نه توانم پیتوینستی به کانی حه ج (مناسک) جئ به جئ بکه مه به هه مو مه ده کانی. ضوباعه ژنی میقدادی کوری نه سو ده بوو.. (نه مه له عهینئ واده لئ)، (رای جوژاوجوژ

هده له دروست بوونی نهم مهرجه، لای قسه‌ی دیاری امامی شافعی دروسته، نیمامی نه‌حمه‌دیش له‌سهر نهم قسه‌یه لای نیمامی حنه‌فی و مالک نهم مهرجه بۆ به‌جی‌گه‌یاندنی حه‌ج که‌لکی نیه، ده‌بی له‌سهر نیحرامی خۆی پروا هه‌تا هه‌موو پتویستی‌یه‌کانی حه‌ج جی‌به‌جی ده‌کا نابیی ته‌حه‌لول بکا) هه‌ندی له زانایان نهم حه‌دیه‌شیان کردوته به‌لگه له‌سهر اعتبارنه‌کردنی که‌فانه‌ت و هاوشانی له نه‌سه‌ب و په‌چه‌له‌ک، چونکی میقدادی کوپی عه‌مری شعله‌به‌ی کوپی مالیکی کیندی بوو به سه‌به‌ب ته‌به‌نی ده‌خرايه پال نه‌سوده‌ی کوپی عه‌بدی یه‌غوئی کوپی ده‌هیی کوپی عه‌بدی مه‌نافی کوپی زوهری زه‌هری، واته به کوپی نه‌و داده‌ندرا، پاشان له جاهیلیه‌ت موخاله‌فه‌ی کردوه پتچه‌وانه جوولایه‌وه، ضویاعه‌ش له به‌نی هاشم بوو نامۆزابوو له‌گه‌ل پتغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لام له‌وانه‌یه خۆی و سه‌رکرده‌کانی اسقاطی که‌فانه‌تی خۆیان کردبێ.

۱۱۳۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرُبَّتْ يَدَاكَ.
(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بوهوره‌یره ﷺ پتغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: عه‌ده‌تی خه‌لکی وا رۆیشه‌تووه ژن ماره ده‌کرێ له‌به‌ر هه‌بوونی یه‌کی‌ک له‌چوار خه‌سه‌له‌ت که له ژنه‌که‌دا هه‌بێ، یه‌کی‌یان مالی هه‌بێ به‌لکی به‌هۆی مالی خۆی پتویستی زۆری به‌مێرده‌که‌ی نابیی له داواکردنی پتویستی‌یه‌کانی خۆی له مێرده‌که‌ی وه به‌لکی منالیکیشی ده‌بی له‌پاش خۆی ماله‌که‌ی بۆ مناله‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه. دووهم: ناوو شه‌ره‌فی هه‌بێ له‌لایه‌ن باب و باپیر و خزه‌کانی. سێ‌یه‌م: جوان و شیرین بێ، چونکی جوانی له‌هه‌موو شتی‌ک هه‌ر پتویسته به‌تایبه‌تی له شافه‌ه‌ت که شه‌وو رۆژ له‌گه‌لی‌دای: چواره‌م: له‌خواترس و به‌دین بێ.. ئینجا به‌ژنی دیندار زه‌فه‌ر به‌هه‌ دوو ده‌سته‌ت خۆلاوی بێ که مایه‌ی هه‌ژاریه.

(ش): له ژنی دیندار به له‌فۆی زه‌فه‌ر نه‌دای فەرموو هه‌تا بزانرێ که دین له‌سهر هه‌مووی په‌سه‌ندتره، یه‌عنی نه‌گه‌ر ژنی‌ک هه‌بێ دیندار بێ به‌س، ژنی‌کی‌ش هه‌بێ دیندار نه‌بێ به‌لام ده‌وله‌مه‌ند بێ و جوان بێ و خاوه‌ن پێ و جی بێ، دینداره‌که هه‌لبۆیره چونکه نیعه‌مه‌تی‌کی زۆر گه‌وره‌یه بۆ دونیاو قیامه‌ت، چونکی له‌دوایی هه‌یه‌سی‌کی درێژ له کوپی عومه‌ر ده‌گێڕنه‌وه به مه‌رفوعی ریاوایه‌ت کراوه (لأمة سوداء ذات دین افضل).

۱۱۳۹: عَنْ سَهْلٍ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ يُشْفَعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَمَعَ.. قَالَ: ثُمَّ سَكَتَ، فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشْفَعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ لَا يُسْتَمَعَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا.

(تدرجه مه)

ده گيرنمه له سه هلی کوری سعادتی ساعدی نه نصاری ﷺ، گوتی: پیاویکی ده وله مه ند به لای پیغه مبهرد ﷺ دا رت بوو، راست و راست به نه صحابی گوت: نیتو چی ده لیتن ده رحیق بهم پیاوه؟ پئیان گوت: نه مه پیاویکی باشه شایانی نه وه به نه گهر ژن داخواری بکا پئی بکن وه نه گهر تکاش بکا تکای قبول بکن، وه نه گهر له نه غومنه نیک قسه بکا گوئی ده ده نی.. سه هل گوتی: پاشان قسه ی نه کرد، پاشان پیاویکی هه ژاری موسولمان به ویدا رت بوو، فهرمووی: نه دی لهم پیاوه چی ده لیتن؟ پئیان گوت: نه مه هه ژاره لی ده ده وه شیتته وه نه گهر ژن داخواری بکا پئی نه ده ن، وه نه گهر تکاش بکا تکای قبول نه کری وه نه گهر قسه ش بکا له نه غومنه نان هیچ که سیک گوئی نه داتی، پیغه مبهرد ﷺ فهرمووی: نه مه پیاوه هه ژاره پر به غارد له به کیتی وه کوو نه مه پیاوه ده وله مه ند به شتره.

(ش): به گوتی نه وه ی که نه مه پیاوه له به کیتی وه کوو خوی ده وله مه ند به شتره وایسه وای بگه به نی که هه موو هه ژاریک له ده وله مه ند به شتره، به لکو نه گهر به دین تر بن.

۱۱۴۰: عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ.

(تدرجه مه)

ده گيرنمه له نوسامه ی کوری زهید ﷺ پیغه مبهرد ﷺ فهرمووی: له پاش خوم جیم نه هیتشت فتنه و امتحانیک له چینی ژنان به زهره رو زیانتر بو پیاوان (چونکی ناقصات العقلن، پیاوانیش ناچار ده کن به شتی وای که می دین و عه قلی تیا هه بن، به لکی له سر داواکردنی دنیا وایان لی ده کا خوایان به هیلک بدن).

۱۱۴۱: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَأَهُ فُلَانًا يَعْلَمُ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ، نَعَمْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ.

(ترجمه مه)

ده گیتړنمونه له حمزه رته عانشه (خوای لی دازی بڼ) گوتی: گوتم له دهنګی پیاوړیک بو داوای ماوه دانې ده کرد که بیتنه ژووری له خانووی (حفصه) منیش گوتم: نهی پیغه مبهری خودا نه مه پیاوړیک له ده درګه ی خانووی حفصه ددها داوای ماوه دان ده کا. فرموی: وای بو ده چم نه مه فلانه بو مامی شیری حفصه داوای نیزن و ماوه دان ده کا، عانشه گوتی: فلایش له زیان بوايه که مامی شیریم بوو نه هاته لام، پیغه مبه ریش ﷺ فرموی: به لڼ وایه، شیر خواردن حرام ده کا هرچی که نه سب (نزیکی خزمایه تی) حرامی ده کا، چونکی شیرده ره که ده بیتنه دایکی شیری. میترده کوشی نه بیتنه باوکی. نجا اصول و فروعی هردو وکیان (واته خزمه کانی باوک و دایکی و مېنداله کانی هردو وکیان) و خوشکه کان و برایه کانی هردو وکیان له شیر خواردو و حرام ده بی، چونکه ده بیتنه پلک و پور و مام و خالی شیری.

۱۱۴۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَتَزَوَّجُ ابْنَةَ حَمْزَةَ قَالَ إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ.

(ترجمه مه)

ده گیتړنمونه له عبداللہی کوړی عباس ﷺ علی کوړی نه بوطالب به پیغه مبهری گوت: بوجی کچی حمزه ی مامت له خوت ماره ناکه ی؟ له شیرینترینی کچه کانی لاوچاکی قوړه یشه، فرموی: کچی حمزه کچی برای له شیریه، لیم حرامه. (ش): حمزه رته علی له وانه نهی زانیسی که شیریان پیکه وه خواردووه، یاخو وای زانیسی که دروسته بو پیغه مبه ر که بی هیتن.

۱۱۴۳: عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، فَقَالَتْ: أَوْتَجِبَ ذَلِكَ؟ إِنْ ذَلِكَ لَا تَحِلُّ لِي، قُلْتُ: فَإِنَّا نَحَدِّثُ أَنَّكَ تُرِيدُ أَنْ تُنْكِحَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ؟ قَالَ: بِنْتُ أُمِّ سَلَمَةَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رَبِيبَتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي، إِنَّهَا لَابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ تَوَيْسَةً.. فَلَا تَعْرِضْنِ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا أَخَوَاتِكُنَّ.

(ترجمه مه)

ده گیتړنمونه له دایکی نیمانداران نومی حبیبه، ره مله ی کچی نه بوسفیان، صه خری کوړی حهرب، ره زای خواوهندی عالهمیان لی بڼ، گوتی: گوتم: نهی پیغه مبهری خودا، خوشکی من حمزه له خوت ماره پکه، پیغه مبه ریش ﷺ فرموی: نایا پیت خوښه نه مه بکه م؟ گوتم: به لڼ، چونکی من خومن و نیم هیچ هووی ترم نه بی، وه به به شداربوون له خوښه کانی شم خوشکی

خۆم له هه مو كه سىك پى خوشتره، پىغه مبهردى فهرمووى: كۆكردنه وى دوو خوشك له زىتر نىكا حى يهك پىاو حه لال نى يه، پىتم گوت: نىمه قسه مان بۆ ده كرى تۆ ده ته وى دوو ده كچى نه بوسه له مه له خۆت ماره بكه. پىغه مبهردى به لای سه رسو پرمان فهرمووى: كچى نومه سه له مه وى خىزام؟ پىتم گوت: به لى، فهرمووى: نهم كچه نه گهر داى كى شى خىزانى من نه بوايه نه وىش به خىو كراوى من نه بوايه، له من ههر حه لال نه بوو ماره بكه، چونكى كچى برائى شىر يه، ئوبيه جارى يه نه بوله هه ب شىرى به من و نه بوسه له مه داوه، ئنجا بۆ ماره كردن كچى خۆتان و خوشكه كانى خۆتان پىشكه شى من مه كهن يان داوام لى مه كهن كه ماره يان بكه (يه عنى نه ئومى سه له مه ناره زوو بكا كچى نه بوسه له مه پىتم نه تۆيش نهى ئومى حه بيه ناره زوو بكه خوشكت پىتم).

١١٤٤: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَائِشَةُ الظُّرْنَ مِنْ إِخْوَانِكُنَّ فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ.
(ترجمه)

ده گىزنه وه له هه زه رته عانشه (خوای لى زازى بن) پىغه مبهردى چوه لای دىتى پىسا وىكى لا دانىشتبوو، پى ناخوش بوو، روى پىرو زى گۆرا، هه زه رته عانشه فهرمووى: نه مه برائى شىر يه، پىغه مبهردى فهرمووى: به باشى ته ماشا بكه، برايه كانى شىر يان كىتن، چونكى لى حه رام بوون به شىر ناسه لمى ندرى (ثابت نابى) الا مه گهر به شىر يك نه بى پارى زگارى ژبانى مناله شىر خۆره كه بكا له هىلا كىوونى برسپه تى، يه عنى مناله كه له ته مه نىكى و بى هىچى ترى پى نه خورى كه پى بۆ شىر نه بى.

(ش): نىمامه كان و موجه هیده كان به وه رگرتن له م حه دىسه پىرو زه له و شىر يه ده بىته هۆى حه رام بوونى ژن له پىاو كه ماره بكا راي جىا جىا يان هه يه، لای نىمامى شافعى و جمهور نه بى شىر كه له پىش ته و او بوونى ته مه نى مناله كه بى كه بى به دووسال، نه بى پىنج جارىش بى، لای نىمامى حه نه فىش نه بى له پىش ته و او بوونى دو سال و نىو بى، لای نىمامى مالك نه بى له پىش ته و او بوونى دووسال و چهند رۆژىك بى.. لای زه فر نه بى له پىش ته و او بوونى سى سال بى. به شىر خواردنى يهك جار ته صرى نكاح ثابت نابى (واته ژن له پىاو حه رام نابى كه ماره بكا)، لای نىمامى مالك و نه بو حه نىفه و مه زه بهى نه محمد نه بى.

١١٤٥: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَخْوَعِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ قَدْ أْذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتَعُوا فَاسْتَمْتَعُوا.

(ترجمه)

دهگيرنهوه له جابري كورې عبدالله و له سهلمه كورې نه كوه، گوتيان: له له شكريك پيغه مېرګه هاته لامان، فرموي: نيزن درا بسو نيسوه نكاحي موعه بكن، يه عني ژن ماره كړدن بسو كاتيكي ديارى كراو، نينجا سوود له م جوړه ژن ماره كړدنه وهرگرن.

(ش): هم حديسه مهنسوځه به نيجماع لای روافض نه بن (واته هم حديسه كاري پي ناكړئ له سر راي گشتي هم موو زاناكاني شريعتي نيسلام و ياراني پيغه مېر له لاپه نهو كه سانه نه بې كه بهرهلستي راي نه هلي سونهت ده كن).. هم ماره كړدن موعه حرامه. له جعفرى كورې محمد پريار كرا له م نكاحه، گوتى: زينايه.. بيري جوړاو جوړ هيه له وهى كه ده بې له م جوړه ژن ماره كړدنه ده بې حد دهرى كړئ، نيمامى شافعى گوتيتي حد ددى له سر نيه با بش زاني هم. جوړه نكاح و ماره كړدنه پوچ و فاسده. له بر راي جوړاو جوړى زانايان شوي هيه، به لام ماري و نه سب و عيده سابت ده بې.. له حاشيه نه بسو سود له سر په رتوكي (كنز) لای نيمامى حنه فيش حد د و په جى له سر نيه.

١١٤٦: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنِّي وَهَبْتُ مِنْ نَفْسِي فَقَامَتْ طَوِيلًا فَقَالَ رَجُلٌ زَوْجُهَا إِن لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ قَالَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ تُصَدِّقُهَا قَالَ مَا عِنْدِي إِلَّا إِزَارِي فَقَالَ إِذْهَبْ فَالْتَمِسْ وَلَوْ خَائِمًا مِنْ حَدِيدٍ، وَمَا تُصْنَعُ بِإِزَارِكَ إِنْ لَبِستَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ، ماذا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ مَلَكُوكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، وفي رواية قَدْ زَوَّجْتُهَا عِنْدَ الْأَكْثَرِ.

(ترجمه)

دهگيرنهوه له سه هلي كورې ساعدى نه نصارى گوتى: ژنيك خوى به هبه پيشكه شى پيغه مېرګه كړد، به م تهرزه گوتى: بكه به يه كيك له دايكاني نيمانداران.. پياوړك لهو نه جوړدنه بې هوه وى پيغه مېر هه ست پي كړد له قبول كړدنې، پي گوت: نهى پيغه مېرې خودا، له منى ماره بكه.. پيغه مېر فرموي: چيت لايه بېكه يه صداق و ماري؟ گوتى: هيچم لا نيه، فرموي: بچو لای كه س و نه هلي خوت شتيكي بسو پهيدا بكه، با نه گوستيله يه كى ناسنيش بن. پياوه كه پوي و هاتوه، گوتى: والله هيچم پي پهيدا نه بوو، هتا نه گوستيله يه كى ناسنيش، به لام هم په شته مالهى نيامم هيه كه خوم پي داپوشيوه، به م تهرزه له پشتم هتا چوكمى داپوشيوه، نيوه ده ده مئ. پيغه مېرګه فرموي: چي له په شته مالى تو بكا، نه گهر تو له برى بكهى بسو نهو هيچ ناميتنئ، نه گهر نهو يش له برى بكا بسو تو هيچ ناميتنئ سترى عوره تى پي بكهى.. پياوه كه ش دانيش،

(ش): نیمامه‌کان دهرباره‌ی نهمه قسه‌ی جؤراوجؤریان هه‌یه. لای مالکیه‌کان نه‌گهر له‌گه‌ل قسه‌نه‌کردن به‌لگه‌و قهرینه‌ی کراحت (زۆرلی‌کردن) هه‌بێ یان به‌دیارکه‌وت، ماره‌ ناکرێ.. لای شافعیه‌کانیش به‌دیارکه‌وتنی به‌لگه‌ی زۆرلی‌کردن ته‌نسیری نی‌یه، نیلا مه‌گهر له‌گه‌ل گریانکه‌ی هاوارهاوار هه‌بێ.

۱۱۴۸: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبُكَرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له‌ هه‌زره‌تی عائشه (خوا‌ی لی‌دازی بێ) گو‌تی: گو‌تم نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! به‌ یه‌قین کچ شه‌رم ده‌کا بۆ ماره‌کردن په‌زنامه‌ندی خۆی ناشکرا بکا؟ فه‌رمووی: رازی‌بوونی کچ قسه‌نه‌کردنیه‌تی.

بۆ زانایان له‌م جینگایه‌ قسه‌ی جیا‌جیا هه‌یه، به‌شی‌وه‌یه‌کی دوورودرێژ، به‌رێک که‌وتنی هه‌موویان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ دروست نی‌یه ماره‌کردنی بی‌وه‌ژنی عاقله‌و بالغه‌، واته‌ ژنی‌ک که‌ عاقل بێ و ته‌مه‌نی ته‌واو بێ، به‌ نیزنی ناشکرای خۆی نه‌بێ.. کچی گچکه‌ش به‌ رێک که‌وتن له‌لایه‌ن هه‌موویانه‌وه باوکی ماره‌ی ده‌کا.

به‌لام بی‌وه‌ژنی که‌ هه‌شتا ته‌مه‌نی ته‌واو نه‌بێ پای جؤراوجؤر هه‌یه، لای مالک و نه‌بو‌حه‌نیغه‌ باوکی ماره‌ی ده‌کا وه‌کو کچ، لای نیمامی شافعی و نه‌بو‌یوسف و عه‌مد (خوا‌لی‌یان رازی‌بێ) باوک پێ‌ی ماره‌ ناکرێ، نیلا مه‌گهر کچینی نه‌مابێ به‌ چوونه‌لای-واته‌ جووت بوون- نه‌که‌ به‌ رینگایه‌کی تر، چونکه‌ له‌ ژنی‌ک که‌ چوونه‌ لای و له‌گه‌لی جووت بووسن (مو‌طونه‌)ی بی‌وه‌ژن با گچکه‌ش بێ نه‌و هه‌یایه‌ی که‌ له‌ کچ دا هه‌یه نامیتێ. به‌لام کچێک که‌ که‌س نه‌چوو‌یتته‌ لای، ته‌مه‌نیشی ته‌واو بێ، باوک ماره‌ی ده‌کا، له‌پاش نه‌و شه‌ولیای تریش ماره‌ی ده‌که‌ن..

پاشان له‌ ئیزن خواسته‌وه‌ی کچێک که‌ کچینی مابێ ته‌مه‌نیشی ته‌واو بێ پای جؤراوجؤر هه‌یه، هه‌دیس ده‌لاله‌ت ده‌کا که‌ زۆرکردن بۆ باوک نی‌یه له‌سه‌ر کچێک که‌ کچینی مابێ و ته‌مه‌نی ته‌واو بێ که‌ نه‌یه‌وێ ماره‌بکری ماره‌ی بکا، نهمه‌ مه‌زه‌به‌ی نیمامی هه‌نه‌یه. لای نیمامی مالک و شافعی و نه‌حه‌مد ماره‌ی ده‌کا به‌لام به‌و مه‌رجه‌ دیارکراوه‌ی که‌ شافعی دیاری کردوه به‌ به‌لگه‌ی اعتباری مه‌فهومی مخالف له‌ هه‌دیس (الْقَبُّ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا) چونکه‌ نهمه به‌ اعتباری مه‌فهوم (واته‌ ده‌گه‌یه‌نی نهم هه‌دیسه‌) که‌ وه‌لی کچی که‌ کچینی مابێ زیاتر خاوه‌ن مافه‌و لی‌وه‌شاهه‌تره‌ له‌ماره‌کردنی. نیمامی شافعی با‌پیری‌شی وه‌کو باوک حساب کردوه دا‌یناوه به‌ وه‌لی. نیمامی هه‌نه‌فی گو‌تیتێ: هه‌موو خاوه‌نی‌ک (وه‌لی)

کچینکی پښ ماره ده کړئ که پټوه ژن بڼ و ته مهنی بچوک بڼ. پاشان هم کچه وه کو ته مهنی گه وړه بوو بوی هیه هم ماره کړنه قبول بکا یان نه کا. لای نیمامی مالک له ماره کړدن پټوه ژنیک که ته مهنی بچوک بڼ وه صی وه کو باوک وایه نه ک (وله لیه کانی تر)، چونکه باوک وه صی تمعین کړدوه له جیگای خوی. حه نبله کانی ش گوتوویانه: بۆ باوک هیه زور له کچ بکا له ماره کړدن له هم موو نهو کیوانه ی که کچینیان مابڼ، به لام نه گهر له ته مهنی که متر له نۆ ساله ماره کرابڼ بۆ کچه کان هیه هه لېوژن که گه وړه بوو بیان سوئ هم ماره کړنه قبول ده کمن وه نه گهر نه یانه سوئ ده توان قبولی نه کمن. به لام نه گهر نۆ سال زیاتر بڼ ته مهنه کانیان یان له نۆ ساله ماره کرابڼ، بۆ یان نی یه هم ماره کړنه قبول نه کمن.

۱۱۴۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لَامْرَأَةٍ تَسْأَلُ طَلَاقَ أَخِيهَا لِتَسْتَفْرِغَ صَفْحَتَهَا فَإِنَّمَا لَهَا مَا قَدَّرَ لَهَا.

(تدرجه مه)

ده گټې نه وه له نه بوو هره ږه ^{عليه} فرموی: حه لال نی یه بۆ هیچ نافره تیک له پیاو تیک داوای ته لاق دانی ژنی خوی لی بکا که خوشکی خوی شی بڼ له ره چه نه (نه سب) یا له نایڼ یا له شیری بۆ نه وی قاپ و قاچاغی ژنی پیاو که به تال بڼ له خوار دنه کانی پیاو که بۆ نافره ته که ی که داوا ده کا یینیتته وه. (یه عنی ژنه که ی خوی ته لاق بدا شو شوی پی بکا). چونکی بۆ شو نافره ته ی داوای ته لاق دانی خوشکه که ی ده کا هر نه مهنه هیه که له سهره تاوه له نه زل بوی دان دراوه ته قدیر کراوه.

(ش): حه نبله کان گوتویانه: نه گهر پیاو که مهر جی کړد بۆ نافره ته که هوی یه که ی ته لاق بدا ماره کړنه که راسته، لای هندی کانی ش که (نه ظه ره) نادروستو ناصه حیحه. کوم لیک نه مهبان هه لېوژدوه ماره کړدن نافره تیک به شهرتی ته لاق دانی ژنی خوی لای نه ظه ری قسه ی نیمامی نه حمد راست نی یه، لای نیمامی شافعی راسته به ماره یی ویک چوو (مهر المثل) مهرجه که هیج نی یه، به جی بگه یه نی یا به جی نه گه یه نی.

نجا له سهر قسه ی نه وانه ی که ده لټن ماره کړنه که راسته نه گهر قسه ی خوی به جی نه گه یاند له ته لاق دانی ژنی خوی نافره ته که بوی هیه فسخی ماره کړدن و نکاحی خوی بکا.

۱۱۵۰: عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ. فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهْوُ.

(تەرجەمە)

دەگىرنەمە لە ھەزرەتى عائشە (خوای لی رازی بێ) كە عائشە خۆی كچە تیویكى بى باوكى ھەبوو، دایە پیاویكى ئەنصارى و پىتى بەخشى. لە پەرتووکی (أسد الغابة) دەلى: نىوی فارغە بوو، كچى ئەسەدەى زرارە بوو، پیاو كەش نىوی نبط بوو كۆرى جابرى ئەنصارى.

ئىنجا ھەزرەتى عائشە خۆى جھازى بۆ كرد وە بۆشى گواستەو، پاشان وەكوو گەراو، پىتە مەھرە ﷺ فەرمووی: ئەى عائشە لە ئەسبابى گەمەو دڵ خۆشكەرى موباح و ھەلال چىتان بۆ كرد (وەكو دەفە) چونكى خەلكى مەدینە ئەسبابى خۆشى و دڵخۆشكەریان پى خۆشە.. بۆچى جارىەكت لە گەل نەنارد دەفەى لی بڤدايو شیعری بۆ بھوتندایەو.. عائشە فەرمووی: منیش پىم گوت: چى بھوتندایەو: فەرمووی بیگوتایە:

(أَتَيْنَاكُمْ أَتَيْنَاكُمْ، فَحَيَّاَنَا وَحَيَّاكُمْ وَلَوْلَا الْخِنْدَةُ السَّمْرَاءُ، مَا سَمَّيْتُمْ فَتِيَاكُم)

واتاكەى: بۆتان ھاتىن، بۆتان ھاتىن، سەلام لە ئىمەو سەلام لە ئىو.. ئەگەر گەمەبۆر نەبوايە لاوەكانتان قەلەو نەدەبوون.

منیش دەئىم: اللهم صل على صاحب الخلق العظيم والقلب الرحيم والنور المجسم محمد وعلى آله أجمعين.

واتاكەى: دانەرى ئەم پەرتوو كە دەلى: خودايە برێژە پەھمەت لەسەر خواوێنى پەووشتى بەرز و گەورە دلى بە مېھرەبانى پۇناگى گەورە، كە ئەویش عەمەدەو خودايە پەھمەت برێژىتە سەر خزم و كەس و يارانى ئەو.

جا بىر لە پەووشتى شىرىنى ئەم پىتە مەھرە بکە بە خۆى و خىزانە بەرێژە كەى خۆى بۆ كچىكى تۆكەرى مالى خۆيان و ھەژارىكى ئەنصارى چى بەزەبى و رێزگرتن و مېھرەبانىە كيان پىشان دا و چى شەرعى كىشان بۆ ئىمە جى ھىشت.

١١٥١: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قَدَّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا.

(تەرجەمە)

دەگىرنەمە لە عبدەلله ی كۆرئى عەباس ﷺ گوتى: پىتە مەھرە ﷺ فەرمووی: ھا ناگادار بە ئەگەر يەكێك لە ئىسلام بە مەبەستى جووت بوون كە دەچن بۆ لای خىزانى خۆى بلى: ئەى خودايە من بيارێز لە شەيتان وە شەيتانىش لادە لەو منالەى كە بە ئىمەى دەبەخشى.. پاشان خودا داىبانى لەو جووت بوونە يا ھوكمى كردبى بەبوونى منالێك، شەيتان بە قەتەى بە

هَلْ خَلَّاهُ تَانْدَن وَ فەریب دان زەرەر بەو منالە ناگەینی.

۱۱۵۲: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوێه لە عبداللە ی کۆری عومەر رضی اللہ عنہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەکو یەکیکتان بانگ کرا بۆ سەر شیوی بووک با بۆی بجێ.

(ش): فەرمان نەگەرچی بۆ پتێستە (جوبە)، ھەر وەکو جھووری عێراقیان گوتویانە، چوونە سەر ھەر داوھتیک پاشی بانگ کردن واجبە، بەلام مالکی و ھەنەفیەکان و ھەنبەلیەکان کۆمەڵی شافعی گوتویانە: لە بانگی سەر شیوی ژن گواستنەوێه نەبێ بەجێگەیان دانی ھیچ داوھتیک واجب نییە، بەجێگەیان دانی داوھتەکانی تر سونەتە.

۱۱۵۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَأَتَاهُنَّ خُلَفَاءُ مِنْ صَلَاحٍ وَإِنْ أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الصَّلَاحِ أَغْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثَقِيمُهُ كَسَرَتْهُ وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوێه لە ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: ھەرکەسێک باوھەرتکی تەواوی بە خودا و بە رۆژی قیامت ھەبێ، با جیرانی خۆی ئەزیزەت نەدا (نزیکترینی جیرانانیش ئەو دوو مەلانیکیە (فریشتە)ن کە نووسەرن بۆ چاکە و خراپە، بە کردنی گوناھانیش با ئەوانیش ئەزیزەت نەدا) .. وە داوای فەرمانی منیش بکەن دەرھەق بە ژنان (واتا من ئەمرتان پێدەکەم دەرھەق بە ژنان باش بن و قبولی وەسیەتی من بکەن) چونکی ئافرەت دروست کراون لە پەراسوان، وە خوارترینی بەشەکانی پەراسووش لای سەر و ھەیتی، ئنجما ئەگەر پەراسوو راست بکەیم وە دەشکێنی، وە ئەگەر ھەر لەسەر خوارەکە ی خۆی وازی لی بێنی و نیسدارە ی لەگەڵ بکە ی، سوودی لی وەردەگری .. ئنجما من ئەمرتان پێدەکەم دەرھەق بە ژنان باش بن (چونکی مادام بەشی سەر و ھە ی بەصلەکیان کە خوارین ئنجما کە ژنیش لەم خوارە دروست کراو ی خوارە کە سروشتی یە شتی سروشتیش قابیلی گۆران نییە).

۱۱۵۴: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، كُنْتَ لَكَ كَأَبِي زَرَعَ لَأُمِّي زَرَ، حَدِيثٌ أَمْ زَرَعَ مشهورة تركناه ولعدم رفعه الى النبي صلى الله عليه وسلم أيضاً من عائشة.

(ترجمه مه)

ده گيتړنوه له حمزه رتي عائشه خوى لى دازى بى گوتى: نيغتخار و شانازيم كرد به مال و دهوله مهندي باوكم له زه مانى جاهليت همدارهمزار وه قيه زيرى هه بوو يه معنى (مليؤنيك). پيغه مبريش ﷺ فرموى: نهى عائشه قسه مه كه، من بى تو له خصوص چاكمو باشيم ده رحق به تو، وه كو نه بو زهرع ده رحق به نومي زهرع، له گيتړانه وه يه كى تر به زيادى فرموى: به لگى باشتريشم، چونكى نه بو زهرع نومي زهرعى ته لاق دا، من تو ته لاق نادم (عائشه گوتى: دايك و باوكم به قوربانت بى تو باشتري له نه بو زهرع).

حديسى نومي زهرع يشم له بهر دوو شت نه نووسى، يه كى يان زور دريژ بوو، دوو هم حمزه رتي عائشه رهمى نه كړد وه كه بلى پيغه مبريش ﷺ واى فرموى.

۱۱۵۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَمَا أُلْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِنَّ فَإِنَّهُ يُؤْذَى إِلَيْهِ شَطْرُهُ.

(ترجمه مه)

ده گيتړنوه له نه بو هره يره ﷺ پيغه مبريش ﷺ فرموى: حلال نه يه بى نافره رتي به ميړد رڼووى سونهت بگري ميړد شى موجودو حازر بى به نيزنى ميړده كى نه بى. وه نابى نيزنيزش بدا هيچ كه سيك بيته رڼووى به نيزنى ميړده كى نه بى، وه به بى نه مري ميړدى هر چى خدريش ده كا به خير له مالى ميړدى، نيوى پاداشته كى ده گيتړنه وه بى ميړده كى. (ش): نه مه ده لالت ده كا حرامه بى رنى به ميړدى ساغ و ناماده (موجود) بى نيزنى ميړده كى رڼووى سونهت بگري لاي جمهور نه گهر چى نه وه وى له مده جوع گوتيتسى نه صحابي نيمه گوتويانه مده كروهه (په سند نه يه)، به لام راسته كى قسه ي جمهوره، به لگه يان هيناو ته وه همدى له مالكيه كان به مدهديسه بى مده زه بى خويان كه گيتړانه وه رڼووى واجبه له سر كه سيك رڼووى تطوع بشكيتنى به نه نقه ست، چونكى نه گهر بى پياوه كه هه بى تيكدانى رڼووى رنه كى به جوت بوون، رنه كه پتويستى به نيزنى پياوه كه ناك، وه نه گهر تيكدانى رڼووه كه ش به به تال كړدنه وه به جوت بوون له گه ليان نيزنى پياوه كه هيچ مده غنايه كى نه يه، مادام به تال كړدنه وه رڼووى بى ميړد حرامه، شكانديشى به عه مد و نه نقه ست قه زاي ده وى. مالكي ده لالت به ده ليلى نه مدهديسه واجبه قه زاي رڼووى سونهت نه گهر بى عوزر بى شكيتنى.

۱۱۵۶: عَنْ أَسَمَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَةً مَن دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ، غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ، وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَةً مَن دَخَلَهَا النِّسَاءُ.

(ترجمه مه)

ده گيرنده له نوسامه کوری زهید علیه السلام پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودی: شوی میعراج، یا له خمه راوه ستام له سر ده روازی به هشت، دیتم به عمومی (به شیوه کی گشتی) نهوانی که چونه نیتو به هشت هزاره کانی نیماندار بوون، خاوهنی سامان و دهوله مهنده کانش له پیش ده روازی به هشت به بهندکراوی راگیرابوون، به لام نهلی ناگر له پاش حساب فرماینان بز ده رجسو بز ناگر چوون. له سر ده رگی ناگریش راوه ستام، دیتم به شیوه کی گشتی نهوانی چونه نیتو ناگر طانغی ژنان بوون.

(ش): له بر غه له بهی ناره زووی نه فسانیه یان جوولانه ویه یان به پیچه وانه ی فرمانه کان کردنی نهو کارانه ی نه ی یان لی گراوه دیارکوت به شی زوری نهلی به هشت هزاره کانن وه به شی زوری نهلی ناگریش ژنن.

۱۱۵۷: عَنْ أَسْمَاءَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ نُفُوسٍ زُورٍ.

(ترجمه مه)

ده گيرنده له نه سهای کچی حزه رتی صدیق (خوا لیان رازی بی) گوتی: خوم بهم شیوه به قسم له گمل پیغمبر کرد وه کو نهوی له وی نه بی: گوتم نهی پیغمبر خودا! نافرته تیک هموی هیه، نه گمر شانازی به شتیک بکا له سر هموی به کی، گزیان نه شته میتردم به منی داوه، که چی پیشی نه دابن، نایا گوناھی ده گاتی؟ پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودی: خوه لکیش به شتیک که پی نه دابن وه کو که سیکه دوو جلکی ساخته ی له بر بی... به عنی جلکی خوی نه بی بز خو جوانکردن خواستبیتیه وه، واته نهو که سه ی جلکه کی داوه سی و نهوی ده بهری کردوه همدوویان دروژنن.

۱۱۵۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ.

(ترجمه مه)

ده گيرنده له نه بوهره علیه السلام پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودی: خودای گه وره غیره ده نوبتی،

غیرهت به مهعنا رقبوونهویه لهسهر بهشداربونی خه لکی تر لهو کاروبارانسهی تایبته(موخته صه) بهخوی، رق بوونهوهو تۆلهی خودای گه ورهش له بهر نهویه که پیایو نیماندار نهو شته دهکا که خودا حرامی کردوه.

۱۱۵۹: عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: لَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِخْ إِخْ قَالَهُ لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ، فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أُسِيرَ مَعَ الرَّجَالِ.

(تهرجه مه)

ده گيترنهوه له نه سمانی کچی نه بویه کر(خوا لیبیان رازی بڼ) گوتی: زویه بیری کپوری عهوام منی له مه که ماره کرد، نهی بوو له عارد هیچ مالیک، وه کو ووشت و زوی بو کشتوکال، وه کوو بهندهو جاریه، ته نیا ووشتیک بو ناوکیشان، نه سپیکیش بو سواری هه بوو. منیش ناوم بو ده کیشا و نه سپه کم بو ناوده دا، وه دهولکی ناوم بو ده دوریه وه هه ویریشم ده کرد، به لام باش نهم ده زانی نان بکه م، هه ندی ژنی-ته نصاری-جیرانمان هه بوو، منیان خوش ده ویست، نانه که بیان بو ده کردم.. بو نالیکی نه سپه کهش دوو میل ریتگا (یه عنی ههشت هه زار شه قار) ده ریشتم ناوکه خورماد ده هیناوه، له باخچه خورمایه کی بهنی نه صیر که پیغه مبه رﷺ له مالی-فدی- واته غه نانم و ده سکوت به زویه بیری دابوو، روژیک له باخچه که هاتمه وه، ناوکه خورمایه کام لهسهر سهر بوو، له ریتگا گه دیشتمه پیغه مبه رﷺ، کومه لیکي نه صاحبیشی له گه ل بوو له نه نصاریه کان، بانگی کردم، پاشان بو یخ کردنی ووشته کهی خوی فهرمووی: آخ، هتا له پاش خوی سواریم بکا، منیش شهرم کرد له گه ل پیایوان برۆم، خه یالی غیرهتی زویه ریشم کرد که له خه لکی تر به غیرهت تره، پیغه مبه ریشﷺ زانی شهرم ده کم وازی لی هینام و رویشتم.. ننجا وه کوو هاتنه وه، چیرۆکه کم بو زویر گپراوه، گوتی: والله هه لگرتنی ناوکه خورمایه کام پی ناخوشت بوو له سواریوونت له پاش پیغه مبه رﷺ، نه سمانه گوتی: ننجا له مه شه قهت و ماندوو یونه رزگارم هه نه بوو، هتا نه بویه کر نوکه ریکي بو ناردم، خزمهتی نه سپه کهی له یقه کردم وه، گویا جاریه ک بووم نازادی کردم.

۱۱۶۰: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي، قَالَتْ: فَقُلْتُ مَنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ لَا وَرَبَّ مُحَمَّدٍ، وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قُلْتُ لَا وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ، قَالَتْ: قُلْتُ أَجَلٌ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ.

(تەرجەمە)

دەگىرەنمە لە ھەزرەتى عائشە (خوای لی رازی بىن) گوتى: پىغەمبەر ﷺ پىنى گوتم: من
 ھالى تۆ دەزام وە کوو لە من رازی بى، ھالى رىق بوونەوشت لە من دەزام، منىش پىنم گوت:
 لە کوئى ئەمە دەزانی؟ ھەرمووی: وە کوو لە من رازی بى تۆ دەلتى نە بە خودایى ھەم، وە کو لە
 منىش نا قایل بى دەلتى نا بە خودایى ئىبراھىم.. پىنم گوت: راست ئەکەى، ھەرمایشى تۆیە،
 واللہ ئەى پىغەمبەرى خودا، لەبەر زۆر خۆشەويستىم دەرحەق بەتۆ تەمک ناکەم لەنیو دلى خۆم
 تەنیا ناوەدیارە کەت نەبى بەزمان.. ناوەکەى تریش دەگۆریم بە ئىبراھىم کە بە اعتبارى ھەر
 و باطن نزیکتىن خەلکى تری لە ئەو وە کو ئایەتى مەجیدەو پیرۆز دەھەرمووی (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
 بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ) کە ھەمە، یەعنى لە ھالى تووڕەبوونىش دلى لەتۆ جودا
 نایستەو ھەروە کو شاعیر گۆتەنى:

(إِنِّي لَأَمْنَحُكَ الصَّدُودَ وَإِنِّي قَسَمًا إِلَيْكَ مَعَ الصَّدُودِ لَأَمِيلُ)

۱۱۶۱: عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ
 عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمَو؟ قَالَ: الْحَمَوُ الْمَوْتُ.

(تەرجەمە)

دەگىرەنمە لە ھەقەبەى كورى عامرى جوھنى ﷺ پىغەمبەر ﷺ ھەرمووی: ئەكەن بچنە لای
 ئافرەتان بە تەنیا بىن مەھرەم لە خانوتەكدا بن.. پاشان پیاوتەك لە ئەنصار پىنى گوت: ئەى
 پىغەمبەرى خودا، خەبەرمان پىن بە دەرحەق بە خەمى مێرد، غەبرى باوك و ئەولاد وە کو براو
 برازاو نامۆزا، ھوكم چلۆنە؟ ھەرمووی: خەمى مێرد مردنە، یەعنى گەشتى خەمى مێرد بە
 ئافرەت وە کو گەشتى مردنە، چونكى یا ھىلاك و لەناچوونى دىنى تىابە، یا لەناوچوونى
 رووحى تىابە لەبەر جودا بوونەوى لە مێردى كە غىرەتى قبوولى نەكرد تەلاقى دا.

۱۱۶۲: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ
 فَتَنْتَعَهَا لِرُؤُوسِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا.

(تەرجەمە)

دەگىرەنمە لە كورى موسعود ﷺ پىغەمبەر ﷺ ھەرمووی: بە ئافرەتەك نەچىتە لای
 ئافرەتەك لە يەك لباس، پاشان وەصفىش بەكا بۆ مێردەكەى خۆى بە تەرزىكى وا گۆزا
 مێردەكەى ئەماشای دەكا، بەم تەرزە بلى ئەمەندە قەلەووە بەژن و بالاى وایەو چارى وایە،
 چونكى ئەمە ھەرىب دانى مێردەكەى تە بۆ ژنى بێگانە.

۱۱۶۳: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَطْنَالَ أَحَدُكُمْ الْغَبِيَّةَ فَلَا يَطْرُقُ أَهْلُهُ لَيْلًا.. وَعنه ايضاً: قَالَ إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ حَتَّى تَسْتَجِدَّ الْمُغِيْبَةَ وَتَمْتَشِطَ الشَّعْثَةَ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له جابری کورپی عبدالله ی ئەنصاری رضی اللہ عنہ گوتی: پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: وەکو یەکیکتان تووشی سەفەرتکی درێژ بوو، پاشان وەکو گەراوه، با بەشەو نەچیتە لای ئەهل و عائەلە (خێزانی) خۆی، چونکی خۆیاک کردنەووە و پازاندنەووەی ئافەرت بۆ پیاوی خۆی کاسرتکی شەرعی و بەجێیە. خێزانیش لەم کارە شەرعیە بێ ناگایە، بۆیە دیسان لە جابیر دەگێرنەوه، پێغه مەبەر ﷺ فەرموویتی: وەکو بەشەو چووێ ناو شار، لە عەینی شەو مەچووێ لای خێزانت، هەتا مووێ کانی پیسی لادەباو پرچەکانی گرژ و شێوای شەدەکا.

کتاب الطلاق

باسی بەردان (تەلاق دان)

۱۱۶۴: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَرَّةٌ فَلْيُرْجِعْهَا ثُمَّ لِيَمْسُكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدَ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ فَلَكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له عبدالله ی حەزرتی عومەر رضی اللہ عنہ خێزانی خۆی کە نامنەوی کچی غیفار بوو لە حەیزدا بوو تەلاقی دا، حەزرتی عومەریش لەم تەلاق دانە پرسیاری کرد لە پێغه مەبەر ﷺ، پێغه مەبەر فەرمووی: فەرمانی پێ بکە بێ هیئتەوه ژێر نکاحی خۆی، پاشان با دەوام بکا لە ژێر نکاحی هەتا پاک دەبیتەوه، پاشان دەکووتە حەیز پاشان پاک دەبیتەوه، پاشان ئەگەر هەموەسی هینا با هەر لە ژێر نکاحی ئەو دەوام بکا. وە ئەگەر هەموەسیشی هینا لە پاک بوونەووەی پاشی لە پێش جوت بوون (جماع) با تەلاقی بدا، ئنجا ئەم پاک بوونەوانەییە ئەو عیدە ی کە خودا فەرمانی کردووە ژنیان تیا تەلاق بدرن، بەم تەرزە فەرموویتی: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَسْرِضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ یەعنی لەم حەدیسە پێرۆزە ناشکرا بوو مەبەست و مۆراد لە قروە کە عیدە ی تەلاقی ئافەرتە سێ پاک بوونەووەی پاش تەلاق درانە، مەبەستی ش لە عیدە لە نایەتی (لطلقوهن لعدتهن) چاک بوونەووە، لامی (لعدتهن) ییش بۆ کات دیارکردنە، یەعنی لە کاتی پاک بوونەویان تەلاقیان بەدن، ئەمە تەلاقی سونید، تەلاقی کورپی عومەر رضی اللہ عنہ چونکی لە حەیزدا بوو بەدی بوو.

۱۱۶۵: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، لَقَدْ غَذَّتْ بِعَظِيمِ الْحَقِّي بِأَهْلِكَ، قَالَ لَا بَنَةَ الْجَوْنِ.
(ترجمه مه)

ده گيرنده له حه زه ته عانشه (خوای لی دازی بێ) گوتی: وه کو نعمانی کوری جونی کندی عمرزی پیغه مبهری کرد که کچه کدی له خووی ماره بکا، له پاشان باوکه کدی به خویشی بو پیغه مبهری رهوانه کرد، پیغه مبه ریش ﷺ لی بیه نزیك کهوت، کچه که چونکی له نه زهل له نه هلی شه قاوه ت بوو، گوتی به خودا خۆم له تو ده پارێزم. پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: به زاتیتکی گه وره خۆت له من پارازت، بجۆوه مالتی باوک و که سه کانی خۆت.
(ش): نه مه کنایه ته له ته لاق، نه گهر مورادی ته لاق دان بووین به پای هه موو لایه ک، نه گهرنا ناکه وێ.

۱۱۶۶: عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَبِي نَفْسَكَ لِي، قَدْ غَذَّتْ بِمَعَادٍ، يَا أَبَا أُسَيْدٍ إِكْسِهَا رَازِقِينَ وَأَلْحِقْهَا بِأَهْلِهَا.
(ترجمه مه)

ده گيرنده له نه بوئوسه يد ﷺ گوتی: نه عمانی کوری جهونی کندی هاته خزمه ت پیغه مبه ره ﷺ که یه کێك بوو له ميره کانی عه ره بستانى وولاتى یه مه ن، پێى گوت: زۆر حه زده گه م نومیسه ی کچی خۆم لی ماره بکه م، که شیرین و لاوچاک ترینی کچه کانی عه ره بستانه، پیغه مبه ریش ﷺ ماره ی کرد، نه بوئوسه ییدی ساعدی له گه ل هه نارد، نومه یه ی کچی نه عمانی جهونی گوێزه توه له نیو هۆزی به نی ساعیده ی دابه زاند، کچه کانی به نی ساعیده هاته لای کدیف خۆشی خویان نیشان دا، باسی جوانی نه ویان ده کرد له نیو خۆیان، پیغه مبه ره بو لای کچه که ته شریفی فهرموو، فهرمووی خۆت هبه ی من بکه (واته خۆت به من بیه خشه)، بو دل دانه وه دل خوش کردنی کچه که وای فهرموو، نه گهرنا بو پیغه مبه ره ﷺ دروست بوو له خووی ماره بکا به بێ نیزی نه که و به بێ نیزی باوکی، چونکی ته نیا ره غبه تی پیغه مبه ره ﷺ کافی بوو بو صه ته تى نکاح)، کچه که یش گوتی: قه ت مه لیکه -واتا شازن- نه نفسی خو ی به کرمانجی خو ی ده به خشی؟ پیغه مبه ریش ده ستی پرۆزی خو ی بلند کرد بو ساکن بسوون و نارام کرد نه وه به سه ری دابیتى، گوتی: به خودا خۆم ده پارێزم، پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: به حافظ و مه عاذیتکی گه وره خۆت پاراست. له لای ژنه که هاته ده رێ، فهرمووی: نه ی نه بوئوسه یید، دوو رازقیه ی له بهر بکه (رازقیه که تانیتکی زۆر فساخر و نایابه و سپیه یه) بیه وه مالتی باوکی، هه ره وه کو تو ش هیتات.

(ش) کچه که له م قسه ی کردی زۆر په شیمان بووه، نه ما سوودی بو نه دا، چونکی لای وابوو

نه گهر هم قسميه بکا خۆشهويست تر ده بښ، که چي نه يزاني له بهر سېقه تې قه له مې نه زه لي به کفرې مالي د نياو قيامه تې کوز بڼه (واتا: له نه زه له هم ژنه روحې به کافرې دروست کرابو).

١١٦٧: عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تُرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةَ، لَا حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَكَ وَتَذُوقِي عُسَيْلَهُ.

(ترجمه مه)

ده گيړنه وه له حمزه رته عائشه (خواي لي د ازی بښ) گوته: ته ميمه ي کچي وه هبي ژني ريفاعه ي قوره يطي (يه معني له هوژي قوره يظه بو) هاته خدمت پيغه مېر ځي پي ي گوت: نه ي پيغه مېري خوا، ريفاعه به قه طعيکي کولي مني-واتا به ته واوي مني- ته لاق دا، له پاش نه شو م به عبدالرحماني کورې زویر کردوه، ناله ته که ي عبدالرحمانيش وه کو رايه لي بي ته ورته يخي نه ترافي لباس له شل و خاوي، يه معني ناتواني له گه لم جووت بي (جماعي بي ناکړي).. پيغه مېر ځي فهرمووي: ممکنه به وي بگه پي يه وه لاي ريفاعه، که ميړدي پيشووته، نابي بگه پي يه وه لاي نه وه هاته ههنگو تنوکه ي تو نه چيوي عبدالرحمان، تو يش ههنگو تنوکه ي نه و نه چيوي، يه معني هاته له زه تي (جامع) له يه کترې ورنه گرن به بزيووني گزي ناله ت يه معني (حه شفه) نابي بگه پي يه وه.

(ش) عبدالله ي کورې عه باس ځي گوته يي له زه مني پيغه مېر د ا ځي وه له زه مني نه بو به کر و دوو ساليش له زه مني خه لافه تي حمزه رته عومر که سيک به يک جار سي به سي ژني خوي ته لاق بديا به يک ته لاق ده ژمرا، پاشان عومر فهرموي: ده بينم خه لک په له ده که نه له کار يک پيويستي به له سه ره خوي هيه بژ نه وان له و کاره، که وايه منيش له سه ره په له کردنه که ي نه وان په له کردنه که يان ده پوښم. له پاش رواندنې عومر ته لاق سي به سي به يه کجاريش بي هه رسې ده که وي لاي جمهور موته فقه علي يه-واته هه موو لايه که له سه ره نه مه ر يک که وتون-.. پاشان کو کردنه وي هه رسې ته لاق به يک جار له خاوي ني نافره ت-لاي شافعي راسته له بهر فهرمووده ي خودا (لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ) إِذَا طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ) نه مه واده گيه ني که موباحه (راسته).

له خيش له مالکيه کانه گوته يي: خستني دوو ته لاق مه کرو هه (په سندن يه)، خستني سي يانيش قه ده غه يه، يه معني خستني يه کيک دروسته. وه کو زه مني پيغه مېر و نه صاحب. که که ليمه ي-وشه ي- سي ته لاق يان به کار ده يينا، نه گهر بشيان کردبا يه هه يه که ته لاق ده کهوت، لاي هه نه فیه کانيش بدعيه يه معني داهيتانه که- چونکي ته لاق بوي متعده هه تا پي ي بکري ژنه که ي پينته وه، نه گهر په شيمان بڼه، که وايه جه لال ني يه بوي رتيگاي گه رانه وي

ژنده کی له خوی بږی.

۱۱۶۸: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتُرْدِينَ عَلَيْهِ حَدِيقَتَهُ؟
قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: أَقْبِلِ الْحَدِيقَةَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً.

(ترجمه مه)

ده گټړنه وه له عبدالله ی کورې عه باس ﷺ گوتی: جه میلې خوشکی عبدالله ی کورې
نږدی هاته خرمهت پیغه مېرې ﷺ گوتی: نهی پیغه مېرې خودا! ثابتي کورې قه یسی
نه نصاری که میړدی منه، هیچ گلېی و گازاندهم لی نی یه نه له دین نه له نه خلاق، به لام
زورم پې ناخوشی کفرانی حدقی میړدی خوم له دینی نیسلام (چونکی زور رقی له ثابتي میړدی
ده بووه، هه روه کو عاده تی شافره تی جوان و شیرین وایه شوخی به سر میړدی ده کا و
موعاشره و رابواردنی له گه لا ناخوشه)، پیغه مېرېش ﷺ فدرمووی: نهو باخچه ی به صداق و
مارېی دابوویه تو. دهیده یه وه، گوتی: به لی، دهیده مه وه، پیغه مېرېش ﷺ به لای پړنیشانان نه ک
به لای وجوب و به سرده سه پانندن فدرمانی به ثابت کرد باخچه کی لی قبول بکه ته لاقی به.
(ش): نه مه به لگه و ده لیلی مشروعه تی (خلعه) که جود ابوونه و میړده له ژنی خوی به
توله یه کی (عوض) بگه رېته وه بز میړده که به له فظی (خلع) یه معنی دارنېن یا به له فظی ته لاق.

۱۱۶۹: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَبَّاسٍ: يَا عَبَّاسُ أَلَا تَعْجَبُ مِنْ
حُبِّ مُغِيثٍ بِرَبْرَةٍ وَمِنْ بُغْضِ بَرِيرَةَ مُغِيثًا، فَقَالَ: لَوْ رَأَيْتُهُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي؟
قَالَ: إِنْ مَا أَشْفَعُ، قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي بِهِ.

(ترجمه مه)

ده گټړنه وه له عبدالله ی کورې عه باس ﷺ گوتی: میړدی به ریرې جاریه ی هزرتی عائشه
نیوی (مغیث) بوو، وه کو هزرتی عائشه به ریرې نازاد کرد و بوو به حوړه فسخی نکاحی
خوی له (مغیث) کرد، (چونکی نه گهر میړد بهنده (عبد) بې و ژن نازاد بې، نافر ته که بزوی
هده فسخی نکاحی بکا، ننجا عبدالله ده فدرمووی: خوم ته ماشام ده کرد (مغیث) له شوینی
به ریرې ده گهړا، فرمیسه که کانی به سر ریشی دا ده ریشیت. پیغه مېرېش ﷺ فدرمووی: نهی
عه باس، نه ری تو سهرت مسوړ نامینن له خوشه ویستی (مغیث) ده رحق به ریرې، وه پک
بوونه وې به ریرېش له (مغیث).. نه ری چما نابې بوی بهیده وه، به ریرې گوتی: نهی پیغه مېرې
خودا، نه ری تو فدرمانم پې ده کی؟ فدرمووی: فدرمانت پې ناکه م، به لکی به شیوه ی (عدمی
وجوب) تکا ده کم، به ریرې گوتی: من هیچ پیوستیم به نهو نی یه.

(ش): لهم هديسه زاندرا درويسته تكاي حاكم له خه صمی غالب-واته لای خاوهن به لگه و ده لیل تکا بکا لو لای بن به لگه و ده لیل- له پاش به دیار که وتنی حق و راستی له مهیدانی مو حاکه ممو دادوه ری، نه گهر تکاشی نه گیرا نابن پین عاجز بن، وه نه گهر پیایکی موسولمان گرفتاری خو شه ویستی نافرته تیکی موسولمان بوو نابن عهیی لی بگیری مادام هیچ کاریکی وای نه کرد بن عهیی لی بگیری.

۱۱۷۰: عَنْ سَهْلٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا.

(ترجمه مه)

ده گيرنه وه له سه هلی کورې سه عدی ساعدی ﷺ گوتی: پيغه مبهري ﷺ فهرمووی: من و پاوه ستاو به مه سالتی (په رژه وهندی) هه تیو له به هشت به ینمان وه کو به ینی شم دوو نه نگوستیه، به نه نگوستی شه هاده و نه نگوستی ناوه ند، له گدل نه ختی جودا بوونه وه له به ینیان ناماژه ی (اشاره) فهرموو، یه عنی دهره جهی ههر دوومان له یه کتر نزیکه.

۱۱۷۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: مَا أَلْوَأْنَهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ، قَالَ: هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَلِّ ذَلِكَ، قَالَ: لَعَلَّ نَزْعَهُ عِرْقٌ، قَالَ: فَلَعَلَّ ابْنَكَ هَذَا نَزْعَهُ عِرْقٌ.

(ترجمه مه)

ده گيرنه وه له نه به وهره يره ﷺ گوتی: ضه مضمی کورې قه تاده هاته خزمه ت پيغه مبهري ﷺ پنی گوت: نهی پيغه مبهري خودا، من تازه کوریکم بووه، ره شه، منیش سپیم، بدل رکم لی ده بیته وه، وه نه ترسم له من نه بن... پيغه مبهري ﷺ فهرمووی: تو ووشرت هیه؟ گوتی: به لن هه یتم، فهرمووی: په نگیان چی یه؟ گوتی: په نگیان سوره. فهرمووی: هیچ ووشتی بوریان تیا یه؟ گوتی: با، فهرمووی: مادام په نگی ووشره کانت سوره، شم په نگی شینه ناسمانیه له کوړی هات؟ ضه مضم گوتی: له وانه یه یه کیک له باب و باپیږی دایرنی بنی له په نگی سوز، په نگی بوری (په مادی) خوی پی دابی، پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی: له وانه یه کوړه کدی تویش یه کیک له باب باپیرانی دایرنی بی له په نگی تو که سپی یه، په نگی په شی خوی پی دابی.

(ش): لهم هديسه وهرده گيری قه ده غه یه بلنی شمه کورې من نی یه له بهر نه وهی هه ندی نیشانه ی زه عیغه، به لکی پتویسته لی کولینه وه یه کی باش بکا. بم تهرزه بیینی که ژنه کدی

ماوهی سالتیک، ښجا له پاش ته و او بوونی سالتیک چاوه پړی پړت بوونی سه گیتی ده کړد، وه کوو سه گیش پړت ده بوو کشپلیکی ده هاویشتی (گوتیا تازیه راگرتنی سالتیکم وه کوو هاویشتنی نهم کشپله پی ناسانه)، ښجا نابې کل له چاو بکا هتا چوار مانگ و ده پوژ نه چی.

(ش): عیده ی ژنانیش له پيشدان به تايه تی (وَصِيَّةٌ لَّا زَوَاجَهُمْ مَّتَاعًا إِلَى الْخَوَلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ) سالتیک بوو، به لام به نايه تی (يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) نهم کړا، نهم ناسخه نه گهر چی له خویندنی قورنان له پيشدايه واتا (مقدمه)، به لام له هاتنه خواره وه درهنگه.

باب النفقات

(باسی نه فقهه کان)

۱۱۷۴: عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُلْفِقَ الْمُسْلِمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَأَنَّ لَهُ صَدَقَةً.

(ترجمه مه)

ده گيړنه وه له نه بوهوره يره ﷺ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: نمو که سہی سہعی و هاتوچوډه کا بو پیدا کړدنی رزقیک که بیداته بیوژن و هه ژار، له پاداشدا وه کو که سیکه له غه زادا له ریځگی سهرکو تنی دینی خودا یا وه کو که سیکه به شهو ههر له نوژدایې نه پوژیش ههر به پوژوو بی.. گومان لهم گيړانه وه یه ده که ریته وه بو شهوی گيړایتی یه وه.

(کتاب الاطعمه)

باسی خوارنه کان

۱۱۷۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُدْتُ فُشْرِبْتُ، ثُمَّ قَالَ: عُدْتُ، فَعُدْتُ فُشْرِبْتُ حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقِدْحِ.

(ترجمه مه)

ده گيړنه وه له نه بوهوره يره ﷺ گوتی: برسی بوونیکسی زور به سهرمدا زال بوو (چونکی به پوژوو بوو هیچی ده ست نه کهوت نیفتاری پی بکاته وه، مایه وه بو پوژیتر) ښجا گوتی: که یشته عومهری کوری خه تاب، پیتم گوت: نایه تیکم له قورنان بو بخوینه وه له سوره تی (آل عمران) سوودت لی وهری گرم (یه عنی به بیرم بینه وه)، هه زره تی عمر چوه مالی خوئی، نایه ته که ی به من گوت، منیش نه ختی پویشتم له برسان تاقه تم نه ما که وتم، کاتیک دیتم پیغه مبه رﷺ له سهرسهرم راوه ستاوه، فهرمووی: نه ی نه باهوره يره: پیتم گوت: لبيک، یه عنی له

خزمهت راوه ستاوم، دهستی گرتم، پاستی کردم، وهستی کسرد زۆرم برسی یه، بۆ جینگای خۆی ته شریفی کرد، نه مری فرموو: کۆتکه شیریکی گهوره یان بۆ هیتنام، خواردمهوه، پاشان فرموی: نهی نه بهوهره یه، نه جار هیش، نه جار هیش شیره کهم خوارده وه، دیسان فرموی: نه جار هیش، نه جار هیش خواردمهوه. خلاصه له سه ره فرمانی پیغه مبه ره ﷺ به سێ جار نه مه ندهم خوارده وه هتا وورگم پاست بۆ وه، وه کو باسکه تیری بێ په ر پاست بوم، هیهج کوو راییم نه ما، پاشان گه یشتمه جه زه ته عومره، حیکایه تی زۆر برسی بوونی خۆم بۆ گێراوه، و گوتم: خودای گه وه بۆ لابر دنی ته وورمی برسیه تیم یه کیککی له تو باشتی له سه ره دانام نهی عومره، والله به پاستی من داوای خویندنه وهی ئایه تیکم له تو کسرد که منیش له تو باشترم ده زانی، عومره ش به رامبه ره گازانده ی نه بهوهره یه گوته: تۆم بهردایه وه بۆ خواردن، له مینگه لیک ووشترم پێ خوشتر بوو، به لام شتیک که له ده ست چوو په شیمانی زیاده.

۱۱۷۶: عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طُعْمَتِي بَعْدُ.

(ته رجمه)

ده گێر نه وه له عمری کوپی ابوسلمه، عبداللهی کوپی عبدالله الاسد ﷺ گوته: منال بوم له ژیر چاوه دیری تو و پیغه مبه ره دابوم (چونکی دایکی که ام سلمه بو له پاش نه بوسه له مه بووه یه کیک له دایکانی نیمانداران) دهستم له سه ره سینی خواردن په پیره ی نه ده بی نه ده کرد، پیغه مبه ره ﷺ فرموی: نه ری کوپه، بلن بسم الله الرحمن الرحيم، به ناوی خودای به خوشنده ی میهره بان، وه به دهستی راستیش بچو، وه له پیش خۆیش بچو.. شنجا له و کاته وه خواردنی من بهم ته رزه یه.

(ش): ضیفی نه ره له هه رسێ برکه (فه قه ره) بۆ نه ده به واته په سنده کردنه، لای شافعی له برگی ناوه نه نه بۆ پتویسته (و جوب)، له به ره هاتنی هه دیس ده ره حق به عه زایی نه و کسه ی به دهستی چه پ خواردن ده خوا له په رتوکی (رساله) و له په رتوکی (ام) وای فرموه.

۱۱۷۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ.

(ته رجمه)

ده گێر نه وه له نه بهوهره یه ﷺ پیغه مبه ره ﷺ فرموی: خواردنی له تیری دوو که سان به شی سێ که سان ده کا بۆ پێ را بواردن و نیده ره کردنی، خواردنی سێ که سانیش به سه بۆ نیده ره ی

۱۱۷۸: عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه که عبدالله ی کوری عومەر رضی اللہ عنہ عادی وایو خواردنی نەدەخوارد هەتا فەقیریکیان بۆ دەهینسا لەگەڵی دەخوارد، پۆژیک پیاویکیان هینسا زۆری دەخوارد، بە خزمەتکارەکی خۆی گوت: جاریکی تر نەمە مەینە، خۆم گویم لی یوو پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئیماندار دەخوا لە وورگێک، یەعنی بۆ تیریوونی وورگێک، کافر دەخوا بۆ تیریوونی حەوت وورگان.

(ش): قورعوبی لە مدعنای ئەم حەدیسە گویتی شەهەواتی خواردن حەوتن، یەعنی حەوت شت ناره‌زوی خواردن دەکا: (۱) ناره‌زوی سروشت، (۲) ناره‌زوی نەفس (۳) ناره‌زوی چاو، (۴) ناره‌زوی دەو، (۵) ناره‌زوی گوێ، (۶) ناره‌زوی لووت، (۷) ناره‌زوی برسێتی. ئەم ناره‌زوویان پێیستە بۆ ئیماندار تەنیا بۆ نەهێشتنی برسێتی دەخوا، بەلام کافر بۆ نەهێشتنی ناره‌زوی هەر حەوتیان دەخوا، ئەم وورگانە بۆ وێنە هینانەوێه.

(قاضی عیاض) پێش نەقلی کردووە لە ئەهلی تەشریح کە پێخۆڵی مەوۆف حەوتن: (۱) مەعدە واتە گەدە، سێبانی تریش تەنگن، بەستراونەتەو بەگەدە کە بە پێخۆڵی باریک ناسراون، سێبانی تریش نەستورن، واتە پێخۆڵی نەستور. پێخۆڵە کوێرە و، قولون و موستەقیم و دەرەوی کۆم، شنجای چونکی کافر زۆر سووپە لەسەر خواردن هەتا هەر حەوتیان پێ نەکا چاری لەخواردن تێر نابن، ئەمە حوکمیکی وایە بەشی زۆری کافر دەگرتەو، چونکی کەم وادەبێ کافری کەم خۆرو ئیماندارێ زۆرخۆر، بەلام بە شەرح پێیستە هەرکەس خۆی بپاریزێ لە زۆرخواردن بە هەوەسی خۆی با هەرچەندە خۆشی زۆرخۆرش بێ (کلوا واشربوا ولا تسرفوا) ئەم حەوت نەندامە ی کە ئەهلی تەشریح باسیان کردووە راستن.

۱۱۷۹: عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا أَكُلُ وَأَنَا مُتَكَبِّرٌ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه لە ئەبوجوھەیفە وەهەبی کوری عبدالله سەوانی، گوتی: لە خزمەت پیڤەمبەر ﷺ دانیشتبوم، مەپێکیان بە کولای بۆ نارد، پیڤەمبەر ﷺ لەسەر ئەژنۆ بە جوانی دانیشت، عەرەبیکی بادینەشینیش لەوێ گوتی: ئەم تەرزه دانیشتنە چییە؟

پیغمبر ﷺ فرمودی: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَنِي كَرِيماً فَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّاراً عَنِيداً)) یعنی خودا بهراستی منی گیتراوه به نه‌هلی که‌رم و نه‌خلاق، منی نه‌گیتراوه به نه‌هلی زولم و عناد(واته ستم و سه‌بره‌قی). من خواردن ناخزم له‌حالی پال‌که‌وتن و له‌سر لات‌نیش‌تیک..
لی‌ره وهرگیا مه‌کروهه خواردن به پال‌دانه‌وه، چونکی به‌راستی نه‌م جوره خواردنه نه‌بریتی پاشایه‌کانی‌عه‌جه‌م بوو بز خزه‌له‌کیش و خیز به‌گه‌وره‌زانه‌کان و به‌ده‌عیه‌کانیش چاو له‌وان ده‌کمن، به‌خودا. خزم ده‌پاریزم له‌صفات و نه‌حوالی به‌ده‌عیه و خیزه‌گه‌وره‌زانه‌کان.

۱۱۸۰: عَنْ عَائِشَةَ، رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الثَّلْبِيَّةُ مُجِمَّةٌ^(۶) لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ تَذْهَبُ بِبَغْضِ الْحُزَنِ.

(تەرجه‌مه)

ده‌گیت‌نه‌وه له‌حه‌زهره‌تی عانشه(خوای لی‌رازی بی); پیغمبر ﷺ عاده‌تی وابوو نه‌گه‌ر یه‌کیتک له‌خرمه‌کانی وه‌فاتی بک‌ردایه، ژنیش کزیوونایه‌وه له‌مالی مردوو‌ه‌که، پاشان وه‌کو قه‌له‌بالقی تیک ده‌چوو وه‌ژنه‌کان برۆ‌یشت‌نایه، ته‌نیا که‌س و خرمنی مردوو بمایه‌وه، فرمانی ده‌کرد یه‌ک(بوره‌مه): واته مه‌نجه‌ل‌یککی له‌بهرد دروست ک‌راو) عه‌له‌بی که‌له‌نارد و شیر و هه‌نگ‌وین لی‌ده‌نرا، له‌پاشان تی‌گوشیش دروست ده‌ک‌را، عه‌له‌بیه‌که‌یان به‌س‌ردا ده‌کرد، پاشان به‌نافره‌ته‌کانی که‌س و کاری مردووی ده‌فرموو: بخۆن له‌م خواردنه، گویم له‌پیغمبر ﷺ بوو فرموو: ته‌لبینه‌که نه‌م خواردنه‌یه، حه‌سانه‌وه به‌خشه بز س‌ر دل‌ی ناساغ و هه‌ندئ غه‌میش لاده‌با.

۱۱۸۱: عَنْ حُذَيْفَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيَابَجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آنِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ.

(تەرجه‌مه)

ده‌گیت‌نه‌وه له‌حوزه‌یه‌فی ک‌ری یه‌مان ﷺ گوئی: بیستم له‌پیغمبر ﷺ فرمووی مه‌به‌ستی قسه‌کردن بوو له‌گه‌ل‌پیاوان و نه‌ژن و نه‌می‌ردان، نارمووشی له‌بهر مه‌کمن و جلگه‌کی به‌شی زۆری له‌نارمووشی بی له‌بهر مه‌کمن. وه‌مه‌شخۆنه‌وه نه‌وه‌ی ده‌خوریت‌ه‌وه له‌باده‌وه به‌رداخ‌ی زیر و زیو. وه‌خواردنیش مه‌خۆن له‌قاب و له‌نگه‌ری و سینی زیر و زیو، چونکی نارمووش و زیر و

^۶ مُجِمَّةٌ: به‌واتا- مریحه: حه‌سانه‌وه به‌خشه.

زیو بۆ کافرانه له دنیا وه تایبه ته بۆ نيمه له رۆژى دواى (ناخيرهت) له تۆلى تەرك كردمان له دنیا.

۱۱۸۲: عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكَ دَعَوْتَنَا خَامِسَ خُمْسَةِ وَهَذَا رَجُلٌ قَدْ تَبَعَنَا فَإِنْ شِئْتَ أَذْنْتُ لَهُ وَإِنْ شِئْتَ تَرَكْنَاهُ قَالَ بَلْ أَذْنْتُ لَهُ.
(تەرجەمه)

ده گێڕنهوه له نهبومه سعودى نه نصارى ﷺ گوتى: نه بو شعيبى نه نصارى كورپكى گوشت فروشى ههبوو، به كوره كەى خۆى گوت بۆ ده عوه تى پيغه مبه ر ﷺ خوار ديتكم بۆ دروست بكه، كه پيغه مبه ر ﷺ پيئجه مى پيئجيان بى، ئينجا له سەر نەم ژماره ديارى كراوه، پيغه مبه رى داوه ت كرد، پياوئيكيش طوفەيلى (مشه خۆر) بوو به گه ليان كهوت، پيغه مبه ر ﷺ فەرمووى: تۆ نيمه ت ده عوه ت كرد كه من پيئجه مى پيئجه مان بى، نەم پياو هيش به گه لمان كهوت، ئنجا تۆ موخه يه رى، نه گەر هه زت لى يه ئيزنى بده با پړوا، نه گەر هه زيش ت لى يه وازى لى بيه نه بابى. نه بو شو عيب گوتى: ئيزنى ده ده م بابى.

(ش): له م جوړه هه ديسه وا زاندره هه ركه سيك بى ئيزنى خاوه ن ده عوه ت بۆ ده عوه تيك چوو خاوه نى موخه يه ره له به ينى ئيزندان و واز لى هينانى.

۱۱۸۳: عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، امشوا نَسْتَنْظِرُ لَجَابِرٍ مِنَ الْيَهُودِيِّ، ثُمَّ قَالَ: أَيْسَنَ عَرِيْشَكَ يَا جَابِرُ؟ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: افْرُشْ لِي فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا جَابِرُ جُدْ وَأَقْضِ، فَوَقَفَ فِى الْجَدَاذِ فَجَذَذَتْ مِنْهَا مَا قَضَيْتُهُو فَضَلَّ مِثْلُهُ، فَنَخَرَجْتُ حَتَّى جِئْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَشَّرْتُهُ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ.
(تەرجەمه)

ده گێڕنهوه له جابرى كورپى عبدالله ي نه نصارى ﷺ گوتى: جوله كه يه ك هه بوو له مه دينه هه موو سالتك پيشين پاره ي به سەر خورما ده دامى، هه تا وه قتى خورما لى ده كرتيه وه. جابريش نەم باغەى هه بوو كه له سەر پيئگای بىرى رومه بوو، له شارى مه دينه دا. سالتك له به رگرتن پاش كهوت، قەرزى جوله كه يش له كاتى ديارى كراو كه كاتى رينيسى خورما بوو پاش كهوت، جوله كه يش گوتى: هه قى خۆم هه ر ده وى، هه رچه ندى داواى مۆله تى لى كرد هه تا سالتكى تر مۆله تى نه دام، هه تا به راده يه ك خه به رى دايه پيغه مبه ر ﷺ به نه صحابى فەرموو: با پړۆين داواى مۆله ت بكه ين بۆ جابر له جوله كه، جابر ده لئى: له نيتو دارخورمايه كان هاتنه لام، پيغه مبه ر ﷺ هه ر له گه ل جوله كه دا بو بۆ اقناعى قسه ي له گه ل ده كرد، جوله كه يش هه ر

دهیگوت: اباقاسم مؤلّتی ناده، پیغه مبه‌ریش وه کوو نهم ره قیه‌ی لی‌دیت هه‌لستا نه‌ختی له‌ناو خورمایه‌کان گه‌را دووباره هاته‌وه گژ جووله‌که، دووباره جووله‌که اقناع همر نه‌بوو، منیش که‌منی روتهم بژ پیغه مبه‌ر هیتا. له پیتشم‌انا، نه‌ختیکی لی‌خوارد، پاشان فهرمووی: که‌پزه‌کەت له کوئی‌یه نه‌ی جابر؟ منیش خه‌به‌رم پیتدا، فهرمووی: شتیکم بژ راخه له که‌پزه‌که، منیش شتیکم بژ راخست، چوو له‌سەر پاکشا که‌میک خه‌موت، دووباره هه‌لستاوه، منیش گولمیک تر روتهم بژ برد، نه‌ختیکی خوارد، دیسان قسه‌ی له‌گه‌ل جووله‌که‌که کرد، هیچ که‌لکی نه‌بوو نیقناع نه‌کرا.

هه‌لستا چاوئیکی له‌و خورمایانه کرد که به داره‌کان وه‌بوون، پاشان فهرمووی: نه‌ی جابر، خورمات بپزه و حه‌قی جووله‌که بده له‌کاتی برین راوه‌ستا، منیش ده‌ستم به برینی خورما کرد هه‌تا حه‌قی جووله‌که‌م به‌ته‌واوی دا، نه‌مه‌نده‌ی تریشی زیاد مایه‌وه، منیش چووم مسوژده‌م به پیغه مبه‌ر ﷺ وه‌کو خه‌به‌ری نهم کاره‌سه‌رسو پیه‌نه‌رم پت‌پاگه‌یاند، فهرمووی: به‌زمان نیع‌تراف ده‌که‌م به‌دلیش باوه‌ر ده‌که‌م به‌بێ گومان من پیغه مبه‌ری خودام، بۆیسی وای فهرموو چونکی نه‌و میقدار خورمای که به داره‌کانی‌وه دیت به‌شی نیوه‌ی حه‌قی جووله‌که‌شی نه‌ده‌کرد، که‌چی حه‌قی جووله‌که‌شی دا هه‌نده‌ی نه‌ویش ماوه.

۱۱۸۴: عَنْ سَعْدٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةً لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ.
(ته‌رجه‌مه)

ده‌گپ‌نه‌وه له سه‌عدی کوپی نه‌بووه قاصد ﷺ پیغه مبه‌ر ﷺ فهرمووی: سه‌هینان هه‌ر که‌سێک له‌پیتش هه‌موو خواردنیک حه‌وت دانه خورما له نه‌وعی (عه‌جوه) بخوا زیانی پت‌ناگه‌یه‌نی له‌و رۆژه‌دا نه‌ ژه‌هرێک و نه‌ جادوئیکیش.

۱۱۸۵: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحُ يَدَهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا.
(ته‌رجه‌مه)

ده‌گپ‌نه‌وه له عبدالله‌ی حه‌زه‌رتی عبباس ره‌زای خودایان لی‌تس گوتی: پیغه مبه‌ر ﷺ فهرمووی: وه‌کو یه‌کیکتان خواردنیک خوارد، با ده‌ستی خۆی نه‌سپ‌یته‌وه هه‌تا خۆی ده‌یل‌یتسه‌وه، یاخۆ یه‌کیکی تر بۆی ده‌لی‌یتسه‌وه (چونکی هیچ که‌سێک نازانی خیروبه‌ره‌کەت له کامه به‌شیک خواردن دایه).

۱۱۸۶: عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُودَعٍ وَلَا مُسْتَفْتَى عَنْهُ رَبَّنَا.

(تدرجه مه)

ده گيتړنډه له نه بونيمامه - صدها کورې عه جلان ﷺ گوتې: وه کو پتغه مېهر ﷺ له پاشي نان خواردن سفره ی له پيش هه لده گيرا، نهم سوياس و ستايشه ی ده کرد، ده يگوت: بؤ خودايه سوياس و ستايشی زور پاک و به بهر ده کت و به زنده کی و به بی کیفایه ت و بهس لی کردن. له لایهن نیمه وه بؤ سوياس و ستايشه کانی خودا وه به بی تهرک کرانی ستايش و به بی نیستغنا له حده و سوياس، نه ی خاوه ن نیعمه ت و به ختوکه ر و په روه رده کمری نیمه.

۱۱۸۷: عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَّغَ مِنْ طَعَامِهِ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَّأَنَا وَأَرْوَأَنَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ.

(تدرجه مه)

له ريوایه تیکي تریش ريوایه ت کراوه له نه بونیمامه - صدهای کورې عه جلان ﷺ پتغه مېهر ﷺ له پاش نان خواردن ده يگوت: سوياس و ستايش بؤ خودا بی که به تیری کیفایه تی نیمه ی داوه، وه له خوار دنده ویش تیری کردوینه، به بی کیفایه ت و بهس لی کردن له لایهن خودا بؤ نیعمه ته کانی له سر نیمه وه به بی جه حد (بی نه زانین) و کوفران و ینکاری نیمه ش بؤ نیعمه ت و چاکه ی خودا در حقه به نیمه.

(کتاب العقیقة والصید والذبائح)

باسی قوریانی منال بوون و ډاو و کوشتی

۱۱۸۹: ده گيتړنډه له سملانی کورې عامری ﷺ پتغه مېهر ﷺ فرموی: له گهل له دایک بوونی کور قوریانی (عقیقه) بؤ کورپان دوو مهر بؤ کچانیش مهر ټک بکوژنه وه، وه مروه کانیشی لابهن له رږږی هه فته می له دایک بوون.

۱۱۸۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: لأَفْرَعٍ وَلَا عَتِيرَةَ، وَالْفَرْعُ أَوَّلُ التَّاجِ كَانُوا يَذْبَحُونَهُ لِيَطْنُوا غَتِيَهُمْ، وَالْعَتِيرَةُ فِي رَجَبٍ.

(تدرجه مه)

ده گيتړنډه له نه بوهوره يره ﷺ پتغه مېهر ﷺ فرموی: هيچ فدره ع نی یه وه هيچ عتیره ش نی یه له نایینی نیسلام. فدره ع: به یه که م بیتجوی ووشتر یا مهر دلین که زابن. بؤ

بوته‌کانیان ده‌یان کوشتنه‌وه .. (عه‌تیره)ش حیوانیت‌کیان ده‌کوشتنه‌وه له ده‌پوژ پینش هاتنی مانگی ره‌جه‌ب بۆ بوته‌کانیان و گۆشته‌که‌یان ده‌خوارد و پیسته‌که‌یان ده‌هاویشته سهر دارنک، ههرکه‌سیک به چاولی‌کردن (ته‌شه‌بوه) نه‌مانه بکا واتا چاو له کافران بکا کافر ده‌بی.

(ش): ته‌فسیری فهره‌ع و عه‌تیره له‌لایهن پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیشاره‌یه وه‌بال عیله‌تی نه‌هی یه‌عنی کوشتنه‌وی فهره‌ع نه‌گهر به نیه‌تی بوته‌کان نه‌بی به‌لکو بۆ خودایی شتیکی باشه.

حه‌تا نه‌وه‌ی گوتیتی: نیامی شافعی وای گوتوه فهره‌ع و عه‌تیره. باشن له‌بهر هه‌دیسی نه‌بوداود و نسانی وه‌کو پرسیار له‌پیغه‌مبه‌ر کرا له‌فهره‌ع فهرمووی (الفرع حق) به‌لام به شهرتیک بۆ خودایی.

(کتاب الذبائح والصيد)

باسی کوشتی و راو

١١٨٩: عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَصَابَ بَحْدَهُ فَكَلَهُ وَمَا أَصَابَ بَعْرَضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ، مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ، فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ زَكَاةً، وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كَلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ، فَخَشِيتُ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ، وَقَدْ قَتَلَهُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له عوده‌ی کورێ حاته‌می کورێ عبداللهی طانی که له‌سالی گرتنی مه‌که‌که موسولمان بوو، له فقه‌ی عیراق و شه‌ره‌کانی هه‌زره‌تی عه‌لی ناماده‌ بوو، باوکی ناسراو بوو به سه‌خی و به‌خشنده، وه هه‌تا سالی ٦٨ کۆچی ژیا. له ته‌مه‌نی سه‌د و بیست سالی وه‌فاتی کرد، گوتی: له حوکمی نیچیرتکی به (مه‌راض) بکوژری پرسیم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ، (مه‌راض) دارتکی تیغ له‌سه‌ر یه‌ک لا گێراوه، تایبه‌ت بووه به سوارانی راوکه‌ر له‌و کاته بۆ کوشتنی نیچیر، هه‌یش بووه له هه‌یج سه‌رتیک تیغی له‌سه‌ر نه‌بووه، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی وای راست کردووته‌وه له‌م زه‌مانه به زمانی کوردی پێی ده‌لێن (جلیت) به‌لام له‌هه‌یج سه‌رتیک تیغی نی‌یه، نیستاش که له‌سالی ١٣٧٢ هه‌زار و سی‌سه‌د و هه‌فتاودوو هیجری (کۆچی) داین، له‌بهر نه‌مانی ته‌راو و پرمبازی سواران به‌لکی به سه‌ده‌یه‌کیش پێش نیستا جلیت ناوه‌که‌ی نه‌بی هه‌یجی تری نه‌ماوه).

فهرمووی ههر نیچیرتکی به‌لای تیژ کوژرابی هه‌لاک، وه هه‌رچی به‌لای پانایی کوژرابی نه‌مه‌ حوکمی کوژراوی بۆ نیه هه‌لاک نی‌یه خواردنی، به‌لکی نه‌مه‌ پێی ده‌لێن (وه‌قیذ) هه‌روه‌کو حیوانیتک به‌به‌رد کوژرابی وایه. هه‌روه‌کوو نایه‌ت ده‌فه‌رموی به تیغ نه‌کوژرابی به‌لکی به‌به‌رد یا به‌دار کوژرابی.

پاشان له نیچیری تاژی لیم پرسی، فدرمووی: هر نیچیریکی تازه‌ک‌ی تۆ بۆی گرتی
 یه‌عنی نه‌ی خوارد، بیخۆ، چونکی گرتنی سه‌گی راو کوشته‌وه‌یه بۆ نیچیر، وه نه‌گه‌ر تۆیش
 چی سه‌گیتکت پین بوو یان چهند سه‌گیتکت پین‌بوو، به‌لام سه‌گیتکی تریشی‌یان له‌گه‌لدا بوو. وه‌کوو
 تیت به‌ردا، پاشان تریشته‌ه‌بو که سه‌گه‌ک‌ی بیگانه له‌گه‌ل سه‌گه‌ک‌ی تۆ گرتیتیان وه
 کوشتیتیشی، یه‌عنی چه‌قووی پین‌پانه‌گه‌یشته، که بکوژریته‌وه، مه‌یخۆ، چونکی تۆ وه‌کوو تیت
 به‌ردا بسم الله‌یت هر له‌سهر سه‌گی خۆت کرد له‌سهر سه‌گه‌ک‌ی بیگانه‌ت نه‌کرد.

(ش): لیره زاناو ئیمامه‌کان رای جیاجیایان هه‌بوه، نایا گوتنی بسم الله مه‌رجه بۆ حه‌لال
 بوونی خواردنی یا مه‌رج نی‌یه. لای ئیمامی شافعی و ریوایه‌تیک‌ی ئیمامی مالک و
 قسه‌په‌سندی ئیمامی نه‌حمه‌د بسم الله گۆتن سونه‌ته، لای قسه‌ی راجع (په‌سندی ئیمامی
 نه‌حمه‌د بسم الله کردن واجبه، چونکی لهم هه‌دیسه‌ی عوده‌ی گوتنی بسم الله ی کرده هۆی
 حه‌لال بوون.

ئنجانوه‌اندی که لایان سونه‌ته نه‌گوتنی بسم الله قسه‌ی‌ناکا، به‌لام نه‌بوجه‌نیفه‌و مالک و
 جمهور گوتویه‌نه به‌سه‌هو-واته له‌بیرچوون- دروسته نه‌گوتنی بسم الله.

زانیشمان لهم هه‌دیسه له‌کاتی تێبه‌ردان نابێ سه‌گی بیگانه‌ی له‌گه‌ل دابین، به‌لام به
 مه‌رجیک نه‌گه‌ر بیگانه‌که سه‌ربه‌خۆی به‌ره‌للا بویو یاخۆ له ده‌ست که‌سیک به‌ره‌للا کرابوو
 ده‌ست کوژی دروست نه‌بو، به‌لام نه‌گه‌ر به موحه‌قه‌قی (مسوژگه‌ری) له‌ده‌ست که‌سیکی وا
 به‌ره‌للا کرابوو ده‌ست‌کوژی راست بوو، واته موسولمانی نیری عاقل و ته‌مه‌ن ته‌واو (بالغ) بو
 دروسته‌ خواردنی.

پاشان نه‌گه‌ر تانجی هه‌ردوو راوکه‌ره‌کان پیکه‌وه به‌یه‌ک جار تێبه‌ردان، نیچیره‌که به
 یه‌کسانی (مساوات) ئی هه‌ردوو یانه، نه‌گه‌ر نا کامه‌ی پیتشان تێبه‌ردا هی نه‌وه.

١١٩٠: عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَإِنْ وَجَدْتُمْ
 غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا غَيْرَهَا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صَدَّتْ بِقَوْلِكَ
 فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فُكُلٌ وَمَا صَدَّتْ بِكَلْبِكَ الْمُعْلَمُ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فُكُلٌ وَمَا صَدَّتْ
 بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعْلَمٍ فَأَذَرَكْتَ ذَكَاتَهُ فُكُلٌ.

(ته‌رجه‌مه)

ده‌گێڕنه‌وه له نه‌بوئمه‌له‌به‌ی خوشنی ﷺ گوتی: گوتم: نه‌ی پتفه‌مه‌به‌ری خودا، ئیمه‌ به‌نی
 خوشنی که هۆزیکه له هۆزه‌کانی قوزاعه‌ی نه‌هلی کتاب له وولاتی شام، نایا بۆمان دروسته
 له قاپ و قاچاغی نه‌وان شت بچوین؟ عاڵ: که‌یشمان بۆ راو ده‌ست ده‌دا، واده‌بێ به‌ تیروکه‌وان

بۆ راو ده چم، واش ده بئ تاغی ده بسم، وا ده بئ تاغی یه که فیره راو کراوه، واش ده بئ فیر نه کراوه، له مانه کامه ی بۆ من حه لاله بیخۆم؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: نه ما نهو شته ی که له قاپ و قاچاغی نه هلی کتاب دایه، نه گهر شتیکی ترتان غهیری نهو ده ست ده که وی له قاپ و قاچاغی نه وان مه خۆن، نه گهر غهیری قاپه کانی نه وان هیچی ترتان ده ست نه که وت، بیان شۆن و له نیتواندا بخۆن.. وه ههر نیتجیریکی به تاغی فیرکراو بگری له کاتی تی به ردانیش گوتیتت بسم الله بیخۆ، نهوی به تاغی فیره کراویش گیرابن به کوشتنه وه یشی راگه یشتی بیخۆ. (ش): نه م حه دیسه ده لیله و به لگه یه بۆ نیما می نه حمه د و نه وانسه ی حوکیان به واجب بوونی بسم الله کردوه له کاتی کوشتنه وه.

۱۱۹۱: عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَسَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبٍ مَاهِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ، نَقَصَ كُلُّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطَانِ.
(تهرجه مه)

ده گێرنه وه له عبدالله ی حه زره تی عومه ر ﷺ گوتی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ههر که سیک سه گیک رابگری بۆ پاراستنی مه ر و مالاتی خۆی نه بئ و بۆ راو نه بئ، نینجا راوه به راز بئ راوه که رویشک بئ، ههر چی بئ، که می په یا ده کا ههر رۆژیک له خیره کانی دو قیراط، یه عنی دو به ش له به شه کانی چاکه. له حه دیسی نه بو هورهیره له باسی موزاره عه قیراط رۆن کرایه وه.

۱۱۹۲: عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ فَكُلْ، وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ.

(تهرجه مه)

ده گێرنه وه له عوده ی کوری حاتم به گێرانه وه یه کی تر به زیاده له سه ر گێرانه وه ی پیشوو، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: نه ی عوده ی، نه گهر تیرت هاویشته نیچیر و بزویشته کرد، پاشان له پاش رۆژیک یان دوو رۆژ دۆزیته وه، غهیری جی تی تیره که ی تۆ نه بئ هیچ برینی تری نه بو، بیخۆ.. وه نه گهر که وته ناو ناو مه بخۆ، چونکه له وانیه به ناو خنکابن، به لām به موحه قه قی زاندره به ناو نه خنکاوه به لکی به تیره که مه ردوه، با یه که روژیش مه ردبئ لانی جمهوری شافعیه کان حه لاله.

۱۱۹۳: عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسَالَ: مَسَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوْءِ كَحَامِلِ الْمَسْكِ وَنَافِعِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُخَذِّبَكَ وَإِمَّا أَنْ تَتَنَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَنَافِعُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُخْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له ئەبو موسای ئەشعەری (عبداللە ی کوری قەیس) گوتی: پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: وتێنو مسالی هەمنشین باش و بەد وەکو کەسێکە مسکی هەلگرتبێ وە فووکەری کورە ی ناسنگەر، چونکی ئەو ی مسکی هەلگرتووە وەکوو چووبە لای، یاخۆ بەخۆرایێ هەندێ بێنی خۆشت پێو دەکا، یاخۆ، نەختیکی لێ دەکری، یاخۆ ئەگەر بەخۆراییش هەندێ بێنی خۆشت پێ نەدا یان تۆش لێ نەکری، هەر نەبێ کە چووبە لای بێنیکی خۆشت بۆ دێ، یەعنی مۆتلەقەن رەفیقی باش سوودەک و فائەدەییکی بۆت هەر دەبێ... بەلام فووکەری کورە ی ناسنگەر وەکوو چووبە لای یان شەکت بە پرۆشکان دەسووتێنێ، یاخۆ بێنیکی ناخۆشت پێ دەدا، یەعنی زەرەر و زیانیکی لێ رەفیقی بەد هەر دەبینی، هەرنەبێ بەدناوی لای خەلکی، راستی فەرموووە خودا دەفەرموێ (و کوئوا مع الصادقین).

(ش) بەم حەدیسە پێرۆزە استدلال کراوە ئەگەرچی مسک پۆرگێکە لە خوێن، وەکو گری لە ناوکی مامزی تاتار دەبێ، بەلام بە خوێن پیس نابێ، وەکو شیر و مەنی بەرە گوبێن گۆراوە، ئەگەرچی لەخوێنیش پاكن، هەر وەکوو قورنانی مەجید دەفەرموێ (مِنْ بَيْنِ لُزْبٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ).

(کتاب الاضاحی)

باسی قوربانی

۱۱۹۴: عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُضْبَحَنَّ بَعْدَ ثَلَاثَةٍ وَبَقِيَ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ... فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالَ: كُلُّوا وَأَطْعِمُوا وَادْخُرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له سەلەمە ی کوری ئەکووع ﷺ پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: هەر کەسێک لە نێو قوربانی کوشتەو، نەمێنێ لە گۆشتی قوربانیە کە ی لەپاش رۆژی سەیم لە کاتی کوشتنەو وە هیچ شتێک... پاشان وەکوو سال سووواوە، کاتی کوشتنەو ی قوربانی داها تەو، عەرزیان کرد: ئە ی پێغه مبه‌ری خودا، نێمسایش وەکوو پار لە گۆشتی قوربانی بە خاوی و بە کولای هیچ

به زه خیره هه لئه گرین؟ فهرمووی: بخۆن وه بشدنه هه ژارو به زه خیره ش به خاوی و به کولآوی بۆ خۆتان هه لیگرن، چونکی سالی پیتشوو قه ده غهم کردن له هه لگرتن بۆ زه خیره سالیکی سهخت بوو خه لکی له تن گانه دا بوون، مه به ستم یار مه تی هه ژاران بدهن.

(ش): صیفه تی نه مر له (کلوا و اطعموا) بۆ ماوه دان و نیباجیه، بۆ واجب بوون نی یه.. لای جمهور سونه تیکی په سندرکراوه مونه که ده یه لای شافعی فهرزی کفایه یه. خاوه نی کتیبی کفایه که حه نه فیه گویتی: واجبه له سه ره هه موو موسولمانیکی جی نشین و هه بوو دهوله مه ند له رۆژی جه ننی قوربان له جیاتی خۆی و منالی بچووکی قوربانی بکوژیته وه، چونکی لای نیمامی نه عزم و محمد و زفر و لای دوو له ریوایه تی که له نه بو یوسف کراوه قوربانی واجبه. لای شافعیه کان و مالکیه کان و حه نبه لیه کان سونه ته.

(کتاب الاشربة)

باسی خواردنه وه کان

۱۱۹۵: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يُتْبَ مِنْهَا حُرْمَهَا فِي الْآخِرَةِ.

(تهرجه مه)

ده گێر نه وه له عبدالله ی هه زه ته ی عومره رضی الله عنه گوتی: پیغه مه به رضی الله عنه فهرمووی: هه ره که سیك شه را بی خواردنه وه له دنیا له پاشانیش تۆ به ی لی نه کرد بی، بی به ش ده بی له رۆژی دوایی (ناخه ره) له شه را بی به هه شه.

(ش): ننجا یا له به ره به حه لال زانی نی چونکی کافر ده بی هه ره ناچیه به هه شتیش، چه جایی له شه را بی بی به ش ده بی.

یاخۆ ده چیه به هه شه، چونکی به حه لالی نه زانی وه، به لام له نایاب ترین و فاخرترین خواردنه وه ی به هه شه که (خه مر) به سه ری نیایه (والخمر لذة للشاربین) بی به ش و مه حرومه.. به لام ئاره زووی خواردنه وه یش ناکا له به هه شه وه هه سودیش به وه که سه نابا که ده ی خواته وه، به لکی حالی وه کو حالی خاوه ن پایه کانه له به رزی و په ستی، یه عنی چلۆن هه ز له پایه ی نه وه که سه ناکا که له خۆی به رزتره، به م ته رزه هه ز له خواردنه وه ی (خه مر) یش ناکا له به هه شه، قورطویی وای گو توه.

وه ره ده گێری له م هه دیسه پی رۆزه تۆ به گونا هی را به ردوو داده پۆشی با زۆریش بی.

۱۱۹۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَفِي رَوَايَةٍ: وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَهُ ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَنْبُلَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له ئەبوهورەیره رضی اللہ عنہ گوتی: پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: زیناکەر زینا ناکا مەگەر کاتی زینا نێمانی تەواو نێیە (چونکی لە درەختی باوەری کە هەفتاوە ئەمەندە لقەییە لقی حمیای کەمە)، یەعنی ئەگەر شەرمی لەخودا بکردایە زینای ئەدەکرد... وە دزینش دزی ناکا مەگەر لەکاتی کە دزی دەکا بەتەواوی نێماندار نێیە، شەرابخۆریش ئارەق ناخواتەوه، مەگەر لەوهختی خواردنەوهی شەراب نێماندار نێیە.. (لەریوایەتێکی تریش) بەناشکرا لەپێش چاوی خەلکی پیاویکی بە قەدرو بەشەرەف رەزێلی ناکا مەگەر لەو وەختی کە رەزێلی دەکا نێمانی نێیە.

۱۱۹۷: عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له حەزرەتی عائشە (خوای لیلازی بێ) گوتی: پرسیار لە پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم کرا لە حوکمی خواردنەوهی ئەبێزێ هەنگوین، چونکی خەلکی یەمەن دەیان خواردنەوه... فرموی: ھەر شەرابێک مەستی بەدا حەرامە.

(ش): بەو مێقدار (ھەند)ە ی کە خواردبێتی بەوھیش مەستی نەکردبێ، چونکی ئەبەوداود و نسانی کە ئێبنی حەبانیش راستی کردووتەوه لە جابر کە پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: (مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ) واتە ئەو شەرابە ی زۆری پیاو سەرخۆش بکا کە مەگەشی ھەر حەرامە. شافیعیەکان و مالکیەکان و حەنبەلیەکان و جەھور لەسەر ئەم قسەیین، لای حەنەفیەکانیش شەرابی مێوژ و خورما نی تریش وەکو کولائ و توند و تیژ بوو حەرامە، بەلام حەد واجب ناکا ھەتا بە کردووە (فعلاً) سەرخۆش نەکا. بەحەلال زانینی ئەمانەیش کوفر نێیە.

بەلام ئەو شەرابە ی لە ناوی ترییە کەم و زۆری حەرامە، ئەوی بە حەلالیشی بزانی کافر دەبێ، ئەوی دەشی خواتەوه حەدی لەسەر پێویست و واجبە با سەرخۆشیشی نەکردبێ.

۱۱۹۸: عَنْ أَبِي غَايِرٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِيَكُونَ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرْ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرُوحُ عَلَيْهِمْ

بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ: ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا، فَيَبَيِّنُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعَلَمَ وَيَمَسُخُ
آخَرِينَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

(ترجمه مه)

ده گیترنهوه له نهبو عامری نه شعری، عبدالله ی کوری هانی، که هتا زه مانی عبدالملک
ابن مروان زیاده، گوئی لی بو پیغه مبهردی فهرمووی: له نومه تی من په یا دهنی چند
قهومیك زینا و نارموش و شراب و نالاتی لهو له عب(واته نامیره کانی گه مو گاتنه) به
حلّال ده زانن وه دایش ده بن چند قهومیك له تنیشت کیوکی بهرز، شوانیان مهر و ووشر
و مالاتی نهوان سبهینان ده باته لهو، هتواران دهیان هیتیتسهوه، به عنی خودا مالتی زوری
پیداون، له گهل نهوش ده روزه که ریک ده چیته لایان بو پتویستی یه ک پتی ده لئن: سبهینی
بگه رتیه لامان. خودا به شو عه زابیان ده نیرتیه سهری و کیوه که به سهر هه ندیکاندا
ده روختنی، نهوانی تریش هه ندیکیان نه کا به مه یون و هه ندیکیان نه کا به بهراز هتا رژی
قیامت.

(ش): لای هه ندی زانایان به شیوه کی راست و حه قیقی لای هه ندیکانیش بهر و وشت و
هلس و کومت و نه خلاق و رهفتار و کردار.. شهرقای معنای پتیشوی هه لباردوه، واتا
به راست و حه قیقی ده بنه مه یون و بهراز.. نووسهری نه م دیرانهش (واته دانهری نه م
په رتوکه) معنای دووه می هه لباردوه، چونکی مه سخ به شیوه ی راست و حه قیقه ت هتا
رژی قیامت برانده نهوه، کلمه ی نه زه لیش له سر نه مه یه نومه تی محمد(که هه لگرانی نایی
نیسلا من) وه کو خودا فهرموویتی: (وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِرَأَمَا وَاجِلٌ مُسْمًی)،
ننجا نهوانی استدلالیان به م هه دیسه کردوه له سر گرته وه ی کلمه ی مه سخ به نومه تی
عمدیش وه کو نومه تانی پتیشو به لگه کانی شه رعی قبولی ناکا بورهان و به لگه ی عه قلیش
قبولی ناکا، چونکی زاووزی له نه توه کانی مه سخ کرابن واته وه رگه رابنه سر شیوه ی
هه یوانات، له سن رژی زیاتر نه ژیاون، جا هه لباردنی دانهری نه م په رتوکه بو معنای دووه و
هه لته بوردنی نه م معنایه ی شیخی شهرقای بو چوه، له بهر هتری عباره تی هه دیس بو
هه لگرانی گه لی معنایه.

۱۱۹۹: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَيْرٌ مِنْكَ وَأَنْ تَقْرُضَ عَلَيْهِ غُودًا.

(ترجمه مه)

ده گیترنهوه له جابری کوری عبدالله ی نه نصاری گوئی: نه بو حومه یه عبدالرحمانی

ساعدي هاته خزمهت پيغه مبهري ﷺ له نه قيعه وه كه نورتيكه له وادي العقيق، پيغه مبهري ﷺ پاواني كردبوو، بۆ له وهري مالاتي حەيوانات و نازەل. له كۆتكتيكا هەندى شيرى بۆ پيغه مبهري ﷺ هينابوو، پيغه مبهري ﷺ فەرمووى: بۆچى سەرت دانە پۆشيبوو، نەگەر بە راهيشتنى دارتيك بوايه له سەر پانايى كۆتكه كه.

(ش): حيكهت و مەبهست له دانانى شتيك له سەر قاپ نەگەر دارتيكيش بى بسم اللهى له گەلدايه، شەيتانەكان بە دانانى ئەم شتە دەزانن بسم اللهى لى گراوه نجا نزيكى نابن.

١٢٠٠: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمَ الصَّدَقَةُ اللَّفْحَةُ الصَّفِيُّ مِنْحَةٌ وَالشَّاةُ الصَّفِيُّ مِنْحَةٌ تَغْدُو بِإِنَاءٍ وَتُرْوَحُ بِآخِرٍ.

(تەرجەمه)

دەگێرنەوه له ئەبوهورەيره ﷺ پيغه مبهري ﷺ فەرمووى: خيى باشە ووشتى بە شيرى بۆاردەو باش بەدۆخۆر بۆ ماوه يەكى ديارى كراو بيده هەژارتى.. خيى باشيشە مەرى بە شيرى بۆاردەو كە سەبينان جامە شيرتيك دەداو هيتواران جامە شيرتيك دەدا بەدۆخۆر بۆ ماوه يەكى ديارى كراو (موهقهت) بيده يە هەژاران.

١٢٠١: عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنْ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي شَنَةِ وَإِلَّا كَرَعْنَا.

(تەرجەمه)

دەگێرنەوه له جابري كورې عبداللہى ئەنصارى ﷺ گوتى: پيغه مبهري ﷺ چووه لای ئەبو نەطیعمى كورې بتهانى ئەنصارى، حەزەرەتى ئەبويه كرىش لە گەلیدا بوو، فەرمووى: ئەگەر لات هەيه ناوتىك شەوى بێت لە كۆنە ديمكەيه كدا، پيمان بەدە بخۆينهوه، ئەگەر نا دەپۆين، هەروا دەمى خۆمان لە ناوتىك دەنيين بێت قاپ و فافۆن دەى خۆينهوه. پياوه كەى ئەنصاريش گەرا لە باغە كەى خۆى دۆزىيەوه، عەرزى كرد: ئەى پيغه مبهري خودا، ئاوه هەيه، بەلام تەشريف بفرەموون بۆ بن كەپرە كەى باغە كەمان. هەردوو يانی برده بن كەپر، ئاوه كەى لە كوتكتيكا كرد، مەرپە دابەستوتيكيشى لەمالتى بوو بەسەر ئاوه كەى دا دۆشى، پيغه مبهري ﷺ پيشان خواردیەوه، پاشان ئەبويه كرىش خواردیەوه.

(ش) لەمە زاندرە خواردنەوى شيرى تتيكەل لە گەل ئاوى سارد لە وولاتى گەرم بەسوودە.

وَإِلَّا كَرَعْنَا: بفتح الراء أي شربنا من غير إناء ولا كف بل بالغم. (شرقاوي)

۱۲۰۲: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِنْاءٍ الْفِضَّةِ إِنَّمَا يُجْرَجُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ.

(ترجمه مه)

ده گيرنده له نومی سه له مەدی دایکی نیمانداران (خوای لی پازی بێ) گوئی: پیتغه مبهه ﷺ فەرمووی: هەر که سێک ده خواته وه له قاپی زیو، به راستی هەر ناگری دۆزهخ به پراکیشان ده خاته نیتو زگی خۆی.

(کتاب المرضی)

باسی نه خوشان

۱۲۰۳: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الثُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ.

(ترجمه مه)

ده گيرنده له نه بوسه عید سه عیدی کوپی مالکی خودری وه له نه بهوهرهیره (عبدالرحمن کوپی سه خر) (خودا لی یان پازی بێ) گوئیان: پیتغه مبهه ﷺ فەرمووی: تووشی هیچ موسولمانیک نابێ مالدیوونیک وه نه هیچ ناساغییک له به دن و قالبی خۆی، وه له دهروونی خۆی تووشی هیچ غه مناکیه کیش نابێ له سه ر کاروباری دواپۆژ وه تووشی غه میش نابێ له سه ر کاری رابردو وه تووشی هیچ نه زیه تیش نابێ و تووشی غه می زۆریش نابێ که غه م دایبۆشی، هه تا تووشی دپکیک نابێ که له قالبی راجووبی نیلا مه گه ر خودا ستر ده کا به هەر یه کیک له م کاروبارانه له گونا هه کانی.

(ش): له م هه دیسه پیروژه زاندره موسولمان له سه ر به سه ردا هاتنی کاره سات پاداشتی بۆ ده نوسری به پیتجه وانو (خلافی) نه و که سانه ی که ده ئین پاداشت و سزا (شوآب و عقاب) له سه ر نه وه یه که په یدای ده کا له سه ر کاره سات نییه، چونکی کاری عه بد نیه. به لām له سه ر نارام گرتن و پێ رازی بوون به م کاره ساته پاداشت هه یه. به لām که ی نه م موخالفانه مه ردوده چونکی سه بر و خۆ راکرتن و رازی بوون کاریکن هه دیس نایان گریته وه (خارجن)، ممکنه زیاده له سه ر پاداشتی کاره ساته که له سه ر رازی بوون و نارام گرتنی و سه بریش پاداشتیان بێ.

نیما بی غه زالی (خوای لی پازی بێ) مو صیبه ت (کاره سات) ده کاته سێ به ش: به شی (یه که م) مو صیبه تی پیای دیوو روو منافقه وه کو که وته ناو مو صیبه تیک ده رحه ق به خودای گه وه تووشی نارازی بوون و نیع تراض ده بی، مو صیبه ت بۆ نه و عقوبه ته.

(دووه) کارساتی پیاوی نیمانداری نارام گرتووه، نهگهرچی زوریش له بازار و عهزایش دابن پاکه لهوهی بهکاری خودا پازی نهی بهکاری خودا پازیه بۆ ئههه کهفارهتی گوناهه. . .

(سینهم) ناساگی و کارسات به نیعمهتیک دهزانی، ئنجا له موقابلهی ئهم نیعمهته سوپاس و ستایشی خودا دهکا بۆ ئهو کهسهش تهریفیی دهههجاته(بهززی پله)، جگه لهوهی خودا له خرابهکانیشی خوش دهی.

١٢٠٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا، فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكَفَأَ بِالْبَلَاءِ. وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ إِذَا شَاءَ.

(تدرجہ ۴)

ده گپټنمونه له نه بوهوره پټه پټغه مېرګه ښه رموي: صفه تي نيماندار دهر باره
رازي بووني به قه زواقه دهر وه کو صفه تي ده غليکي تازه به ناسکي له سر يک قاچ له عار د
هاتنېته ده ري، له هر لايک بايکي يو بې مهيل به ولادا بدا. پاشان وه کو هموايشي ناو نه غي
بوو راست و راست راده و ستي، به لام کاره سات و موصي به تيش يو نيماندار وه کو بايه يو
ده غلي تازه له گڼ هر به لايکدا خوي له گڼ نهو ريک ده خا. سوپاس و ستايشي خوداش
له سر نهو. حاله ده کا که تيديا، نجا هر چي بي.. پياوي بي نيمانيش وه کو داري (نهرزه -
شجرة الارز) چونکه زور توند و روق و نه ستوره، به لاي هيچ لايه مديل ناکا بهه ژي، به لکي
راست راوه ستاوه، نه گهر چي دريويه هتا خوداي گه وره ده شيکني هدر کاتيکي حوز بکا.
يه عني پياوي نيماندار خوداي گه وره له دنيا ناوري لي ده داته وه به به لايان، که بيته
که فاره ي گوناهان و ترفيعي ده رجات) و اتا به رزي پله کان لاي خودا) تا کاتيک که برديه وه
لاي خوي بکه ويته خوشي پاش مردن.. پياوي منافقيش خودا ناوري لي ناداته وه به به لايان
به لکي له دنيا ده خاته حسانه وه و استراحت، تا کاتي مردن نجا ده شيکني، نه گهر
سه د سال له خوشي دا بوي له دنيا دووسد نه مهنده شي بخديه سره لي به رامېر نهو ده دقيقه ي
که تيا شکاو فو تا، گوي يک ده دقيقه له زه تي له تهمني خوي نه دي وه.
خاصه: ده غلي تازه دهر چوي يک لقه.

١٢٠٥: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ التَّيَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَجَلُ
وَمَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ.

(ترجمه)

ارزه: داری سنویره نیره.

حات: دهوړتین.

ده گڼړنوه له عبداللہی کورې مهسعود ﷺ گوتی: له ناساغي خوی چوومه خزمهت پیغه مېر له شیده تی تا راده جفلی، عمرزم کرد، سهختی نهم تایه تی تو نایا له بهر زوری پاداشته؟ فرموی: بهلن، همو موسولمانیک نه زیه تیکی تووش بیی نیلا مه گهر خودا گوناھی نو هله دهوړتین وه کو هله وهرانی په لکی دار له جیاتی نه زیه ته که، به مخرجی صبر و شوکر. مېهست له (خطایا) گوناھی بچوکه به قدرینه ی حدیسی (الصلوات الخمس والجمعة الى جمعة ورمضان الى رمضان كفارة لما بینهن ما اجتنبت الكبائر).

۱۲۰۶: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَكَ.

(ترجمه)

ده گڼړنوه له عبداللہی کورې عباس ﷺ به یه که له په فغانی خوی گوت: بهرئ ژنیکت نیشاندهم له نه هلی به هشت بن، په فقه کی گوتی: بهلن، گوتی: نهم نافرته په شه هاته خزمهت پیغه مېر ﷺ پی گوت: من خوو ده گرم، هو شم له خوم نامیتن، قالبم به دیارده کهوئ، دوام بو بکه خودا لهم خووه شیغام بدا چاکم بکاتموه، پیغه مېر ﷺ فرموی: موخه یه رت ده کهم نه گهر حه زده کی خوت راگره له بهر نهم به لایو به هشت بو تو بن، وه نه گهر حه زیش ده کی دوامات بو ده کهم خودا شفات بکا.. نافرته که گوتی: خوم راده گرم، به لام قالبم به دیار ده کهوئ، دوام بو بکه قالبم به دیار نه کهوئ.. ننجا پیغه مېر ﷺ دعای بو کرد.

۱۲۰۷: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنْ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ عَوَّضْتُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ يُرِيدُ عَيْنَيْهِ.

(ترجمه)

ده گڼړنوه له نه بس ﷺ گوتی: گوتم لی سو پیغه مېر ﷺ فرموی: خودای گه وره فرمویتي: وه کو به نده یه کی خوم تووش کرد به لی ستاندنی دوو خوشه ویستی خوی که هردوو چاویتی، پاشان له بهر قه زاقه دهری خودا خوی راگرت، هیچ ناشکوری نه کرد، خودا له توله ی چاوه کانی به هشتی پی ددها.

به لام به مخرج چاوه ری توله کردنوه و پاداشتی پیای خوراگر و صابر له سر به لایان

لهلایډن خودای گهوره یه نه گهر شم نیه ته ی له ناو دل نه بڼ مه معلوم نی یه بوی ده بی.

۱۲۰۸: عَنْ عَائِشَةَ اَها قَالَتْ: وَآ رَأَساهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ذَاكَ لَوْ كَانَ وَآنا حَيًّا فَاسْتَفْهَرَ لَكَ وَادْعُوْكَ لَكَ. فَقَالَتْ عَائِشَةُ: وَآ تُكَلِّمُاهُ! وَاللّٰهِ اِنِّيْ لَأُظَنُّكَ تُحِبُّ مَوْتِيْ، وَلَوْ كَانَ ذَاكَ لَظَلَلْتُ آخِرَ يَوْمِكَ مُعْرِضًا بِنَفْسِ اَزْوَاجِكَ! فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ اَنَا وَآ رَأَساهُ! لَقَدْ هَمَمْتُ اَوْ اَرَدْتُ اَنْ اُرْسِلَ اِلَى اَبِيْ بَكْرٍ وَابْنِهِ وَاعْهَدْتُ، اَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ اَوْ يَتَمَنَّى الْمُتَمَنِّونَ، ثُمَّ قُلْتُ يَأْتِي اللّٰهُ وَيَذْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ اَوْ يَذْفَعُ اللّٰهُ وَيَأْتِي الْمُؤْمِنُونَ.

(تهرجه مه)

ده گپړنمونه له حه زره ته عانشه دايکی نيمانداران گوتی: پيغه مبه رﷺ ته شريفی له بهرې کردنی جه نازيه که له به قيع گه راوه، چاوی به من کهوت ژانده سر گرتبومی، هر ده مگوت وای سهرم من ده سرم، پيغه مبه ريش ﷺ فهرمووی: نه گهر تو بمری منيش زيندو بمر داوای لی بوردنت (مه غفرت) بۆ ده کم و دوعات بۆ ده کم.. حه زره ته عانشه فهرمووی: وای له خۆم بڼو چاغ و بڼ که سڼ، واللّه من وا ظمن ده بمر ده رهق به تو پيت خۆشه بمر، وه نه گهر من بمر ناخري نه وی رۆژي پی مردم به زاوايه ته ده چيه لای هندی نافرته کانت.. پيغه مبه رﷺ فهرمووی: به لکی له بهر ژانی سهرم، من وای سهرم (یه عنی تو) واز له خۆت بينه به منه وه خه ریک به من سهرم زور ژان ده کا، تو نامری له م زوانه له پاش من ده ميتسی)، به ته حقیق قه صدم بنترمه دواي نه بويه کر و کوره کی ته وصیه ی بکم به خه لافه ت له جیگای من دابنیش نه وه همرکه س بۆ خۆی بلې خه لافه ت بۆ فلان که س باشه، یه کيکی تر بلې بۆ فلان که س باشه، وه همتا نا کوکيش بېرې له به ينی نه وان که سان شاره زووی نا کوکی و خيلافيشان هيه، همرکه سڼ نه لې کاشکی من خه ليفه بوومايه. پاشان له دلی خۆم گوتم: خودای گه وره مانعه له به خشيی منصه بی به رزی خه لافه ت به غه يری نه بويه کر، وه نيمانداريش لی نا گه ريت غه يری نه بويه کر له جیگای پيغه مبه ر دابنیشی.

(ش): مه به ستي کوکر دنه وی کوړ له گه ل نه بويه کر له په يمان و عه د به خه لافه ت که هيج په يوه ندی و ده خلیشی به خه لافه ت نه بوو، له بهر دل وهرگرتن و استماله ی قلبی عانشه بوو، چونکی له گه ل هه بوونی سهرنیشان له گفت و گوی پيشو له به ينيان دلی نازوورده بوو، ننجا گویا پی دی ده لې: چلون من تو م خۆش ناوی و حه ز ده کم بمری، من بۆ خه لافه تيش له جیگای خۆم باوکی تو م هه لېوارد و اختیار کرد، وه بۆ مو شاره ره ش له کاروباری خه لافه ت برای تو م هه لېوارد (یه عنی باوک و براو و خزم و که سی تو مه حرم و نه هلی مو شوره تن بۆ من، نینجا

چلون ظهن ده‌بی من حمزم به مردنته.

۱۲۰۹: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضَرِّ أَصَابِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَأَعْلًا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَخِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي.

(تەرجه‌مه)

ده‌گپرنه‌وه له ئهنه‌س ﷺ پیتغه‌مبه‌ره ﷺ فهرمووی: با هیچ یه‌کیکتان به‌ئاره‌زوو داوای مردن نه‌کا له‌بهر زیان و زهره‌ریک (له‌ناساگی و هه‌ژاری و شتی‌تریش) تووشی بووبی، پاشان نه‌گهر زمانیشی ههر رانه‌وستا له پوره‌پۆر، با ئه‌مه‌ند بلی: ئه‌ی خودایا، بۆینه هه‌تا ژیان باشه بۆ من، و بیشم مرینه نه‌گهر مردنم بۆ باشه.

(ش): یه‌عنی لایق نی‌یه بۆ نیماندار که خه‌ریکی زاد و زه‌خیره په‌یدا کردنه بۆ پۆزی دوایی (ئاخیره‌ت) دو‌عای برینی ماوه‌ی په‌یدا‌کردنی زه‌خیره‌ی ئاخیره‌ت بکا که ماوه‌و موده‌ی ژیا‌نیتی له‌دو‌نیا.

۱۲۱۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَعَمَّدَنِي اللَّهُ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ، فَسَدَّدُوا وَقَارَبُوا، وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ، إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزْدَادَ خَيْرًا، وَإِمَّا مُبْسِئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتِبَ.

(تەرجه‌مه)

ده‌گپرنه‌وه له ئه‌بو‌هوره‌یره ﷺ پیتغه‌مبه‌ره ﷺ فهرمووی: کاری باش و تاعه‌تی هیچ که‌سێک که‌سی ناباته ناو به‌هه‌شت (یه‌عنی ئه‌صلی چوونه به‌هه‌شت به‌چاکه‌ی خودای گه‌وره‌یه، به‌لام ته‌فاوتی دهره‌جات به ته‌فاوتی نه‌عماله، واته نه‌گهر به‌راوردیه‌ک هه‌بن له پله‌کاندا به‌کرده‌وه‌یه) نه‌گهر نا لازم دی حم‌دیس له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ته ریک نه‌که‌وی که ده‌فهرمووی (سَلامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) یه‌عنی هه‌روونه ناو پله‌به‌رزه‌کانی به‌هه‌شت به سه‌به‌ب کرده‌وتان).

عه‌رزیان کرد: نه تۆش ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خودا؟! فهرمووی: نه منیش، به‌لام ئه‌مه‌نده هه‌یه خودا نه‌ک ئه‌صلی به‌هه‌شت به به‌خشینی مه‌رحه‌مه‌تی خۆی منی دا‌پۆشیوه. ئه‌صلی چوونه به‌هه‌شت به‌چاکه و احسانی خودایه، به‌لام به‌راوردی له‌نیوان پله‌کان به‌گه‌ریه‌ی ته‌فاوتی کار و کرده‌وه‌یه. نجا مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه چاکه بکه‌ن به ئیخلاص و دلسۆزی له‌و کارو کرده‌وه (یه‌عنی

به دهره جهینکی وا خوتان زور ماندوو مه کهن له خواپهرستی که له طاعت و خواپهرستی
بیزارو مهلول بن نهوکه بهتواوی واز له خواپهرستی بیتن وه سهریکیشی بۆ ته رکی تاعهت.)
هیچ یه کیکیشان ته مه ناو داوی مردن نه کا، چونکی یاخۆ پیاوی باشه خیرو چاکه بۆ خووی
زیاتر ده کا یاخۆ پیاوی خراپه داوی رازی بوونی خودا ده کا، بهلکی خودا له خراپه کانی عه فوی
ده کا به سه بهب تۆبه و له خوا پارانه وه.

۱۲۱۱: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ بَعْضَهُمْ:
أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ وَأَشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.
(تهرجه مه)

ده گێر نه وه له سه زه ته عائشه (خوای لی رازی بئی) پیغه مبه ر ﷺ وه کوو بجواپه لای
نه ساغیک، یا نه ساغیکیان بهیناباپه لای، نه م دو عایه ی به سه ردا ده خویند، شیده ت و سه ختی
لا به نهی خالق و به ختوکه ری نینسان. شیفای به خشه وه هه ر تۆ شیفاده ری، هیچ شیفایه ک نی به
به هیچ جو ریک شیفای تۆ نه بئی. شیفایه کی وا که به جی نه هیلئی هیچ نه ساغی به ک.
(ش): پیغه مبه ر ﷺ عاده تی وابوو دو عا بۆ چاک بوونه وه بکات، دو عای ده کرد بۆ چاک
بوونه وه ی ته واو بۆ بئی ده ی فرموو (شفاء لا یغادر سقما) یه عنی خودایا دو عای تایه تی نه م
ده رده ت لی نا که م به م ته رزه، نه گه ر نه م ده رده بروا و ده ردیک ی تر بیته جی، به لکی داوای چاک
بوونه وه ی ته واو (مطلق) ت لی ده که م له هه موو عیلله تیک، نه ک داوای چاک بوونه وه ی مو تله ق
که له یه ک ده ردیش بئی هه ر شیفایه.

(کتاب الطب)

باسی پزشکی

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۱۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
دَاءً إِلَّا أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ.

(تهرجه مه)

ده گێر نه وه له نه بوهوره یه ﷺ گو تی: پیغه مبه ر ﷺ فرمو ی: نه ی نار دوت ه خواری خودای
گه وه هیچ ده ردیک، مه گه ر له به را مبه ر نه و ده رمانیکیشی ته قدير کردوه.

۱۲۱۳: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: الشَّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ: شَرْطَةٌ مِخْجَمٍ وَشَرْبَةُ عَسَلٍ وَكَيْهٌ نَارٍ وَأَنْهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ.

(تەرجەمە)

دەگیرنەوێ لە عەبدوللای حەزەرەتی عومەر رضی اللہ عنہ گوتی: پێنەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: چاک بوونەوێ لە نەخۆشی لەسێ شتە: یەکەم لە لێدانێ کە لەشاخە بۆ خۆین گرتن، دووێ میان خواردنەوێ فێرە نەنگوینە بۆ ناسان کردنی نەخلاطی بەلغەمی، سێیەم یا داغ کردنیکە بە ناگر و نەهیش دەکەم نۆمەتی خۆم لە داغ کردن (یەعنی کە لە دونیاش تووشی عەزابی ناگر بێن) سوودی کە لەشاخیش موختەصە بە وولاتانی گەرم، وەکوو حیجاز مەسەلەن. بەلام لە ولاتانی گەرم خۆین گرتن بە نەشتەر باشتەر.

۱۲۱۴: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ؟ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ؟ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا، فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ.

(تەرجەمە)

دەگیرنەوێ لە ئەبوسەعیدی خودری رضی اللہ عنہ گوتی: پیاویك هاتە خزمەت پێنەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی گوت: بڕام زگی دیشی؟ فەرمووی: بچۆ هەنگوینی بدئ... چوو هەنگوینی دایئ، هاتەوێ عەرزێ پێنەمبەری کرد: هەنگوینم دایئ خراپتر بوو، فەرمووی: بچۆ هەنگوینی پێی بدە، هەتا سێ جار بەم دەستورە، هەر فەرمووی هەنگوینی پێی بدە، جاری چوارەم هاتەوێ گوتی: زگی زیاتر دیشئ، هەنگوینە کەیشم پێدا، فەرمووی: خودا راست دەکا کە فەرموویتی (فیه شفاء للناس)، زگی بڕای تۆ درۆ دەکا، بچۆ هەنگوینی پێی بدە، نەم جارەش دەرخواردی دا لە ژانەزگ قورتار بوو.

(ش): هەنگوین بۆ هەر دەردێک لە ساردی بێ شیفایە.

نەم پیاوێ هاتە خزمەت پێنەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ژان و دەردەکە بۆ لێبەر زۆری شتی پیس بوو، بۆیە پێنەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی دەرهێ ئەمری پێ دەفەرموو: هەنگوینی بدئ، ئنجا هەنگوینی بۆ هەر نەساغی یەکی کە لە سەرما پەیدا بویئ باشە، بەلام خودای گەورە ئەگەر بێفەرمووبایە (فیه الشفاء للناس) یەعنی لامی جنس و استغراقی بخستایە سەر شیفای، هەنگوین دەبووێ شیفای بۆ هەموو دەردێک هەرچی بواوە.

۱۲۱۵: عَنْ عَائِشَةَ، سَمِعَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السُّودَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنَ السَّامِ، قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ.

(ترجمه مه)

ده گيرنهوه له حزره تى عائشه (خوای لی پازی بی) گوتی: گوتم لی یو پیغه مبه رﷺ دهی فمرموو: نهم ره شکهی که له نان ده کرئ که به عهره بی پی دی ده لئین (حبه السوداء) به زمانی تورکیش قرجه ی پی ده لئین شیفایه و مایه ی چاک بوونه و هیه بۆ هه موو ده ردیک بۆ سام نه بی، پیم گوت: سام چی یه؟ فمرمووی: مردنه.

(ش): مایه ی چاک بوونه و هیه بۆ هه موو ده ردیک که له ساردی و شی و رطوبت پهیدا بوو بی، نهک بۆ نهم نه خوشیانیه که له گهرمایی پهیدا بوو بی، به اتفاق دکتوران ره شکه ته بیعه تی گهرمو و وشکه بۆ لابرندی با وه بۆ تایی سینه یه و بۆ به لغم به که لکه وه بۆ مه نه ذی گیراو وه بۆ بایی منعقد (گری دراو) والا که ره و هیه.

وه نه گهر بکوتری وه بکریته هه ویر له هه نگوین پاشان به ناوی گهرمیش بکریته شهرهت و بخوریته وه، ههر به ردیکی له میزدان هه بی نهیتا وینتسه وه، میزه که به ره لالا ده بی. وه نه گهر حهوت ده نک ره شکه بخریته شیري ژنیک نه وه ی تووشی یه ره قان (زه رتک) بوو بی له لووتی بکا یه ره قانی نامی نی.

۱۲۱۶: عَنْ أُمِّ قَيْسٍ قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعَطُّ بِهِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَيُلْدُّ بِهِ مِنَ ذَاتِ الْجَنْبِ.

(ترجمه مه)

ده گيرنهوه له نومی قه یسی کچی محسن نه سه دیه ی که له نافرته کانی موهاجیر و کوچ کردو بوو له مه که بۆ مه دینه، گوتی: گوتم لی یو له پیغه مبه رﷺ دهی فمرموو: نهم داری هیندی یه (عود هندی) به کار یین، چونکه بی شک ده زمانی حهوت ده ردی تیا به، وه کوو برمووتی له لووت ده کرئ له بهر گه رووینشان و مه لاشوو که و تن که به زووری تووشی مندا لان ده بی، وه کوو شهره تیش به ده می نه ساغه وه ده کرئ له پاش کولانی له نیو شاو له بهر ژانی ته نیشت و ذه روون و نه ویا به ی که له که له که توند بووه. باقی حه دیسیش له کتابی طه هاره (واته باسی پاک و خاویتی) رهت بوو... وه کوو گوتی چومه خزمهت پیغه مبه رﷺ کو پیکسی شیر خورم پی بوو، هیتشتا خواردنی پی نه ده خورا، میزیکي به سهر کو شیدا کرد، نه مری فمرموو ناویان بۆ هیتا کۆشی خۆی پشاند.

۱۲۱۷: عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ أُمِئِلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ، وَقَالَ: لَا تُعَذِّبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْقَمَزِ مِنَ الْعَذْرَةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ.

(تەرجەمە)

دەگێڕنەوه له ئەنەس رضی اللہ عنہ پێتغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: باشتەری نیو شتی که نێبوە بۆ خۆتان دەیکەن بە دەرمانی عیله‌تان، که‌له‌شاخەو سۆتکە‌ی بە‌حریە، چونکی سۆتکە که بە‌عه‌ره‌بی (قسط) ی پێ دە‌لێن و (کست) ی پێ دە‌لێن و عودی هیندیشی پێ دە‌لێن وە‌کو‌له‌ حە‌دیسی ئومی قە‌یسی لە‌پێش ئەم حە‌دیسه‌ رەت بوو سێ جۆری هە‌یه‌، هیندی و بە‌حری و شامی، باشتەریانیان سۆتکە‌ی بە‌حریە که شیرین و سپی و سووکە، خراپ‌ترینیان سۆتکە‌ی شامیە که رە‌شه‌و تالە).

و‌ه‌ فەر‌م‌بو‌وشی م‌نا‌له‌ ک‌انتان ع‌ه‌ز‌اب م‌ه‌دەن بە‌ م‌ل گ‌وش‌ینیان، لە‌بەر ک‌ه‌وتنی و ق‌ون‌یری م‌ه‌لا‌شو‌و، لازمی ن‌ی‌و‌ه‌ی تە‌دا‌وی گ‌ه‌رو م‌ه‌لا‌شو‌و بە‌ سۆتکە بە‌م تە‌رزە سۆتکە بە‌نا‌و ب‌س‌و‌ون‌ه‌وه‌ له‌ لو‌وتی ب‌ک‌ه‌ن.

۱۲۱۸: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانُ يَمُرُّونَ مَعَهُمُ الرَّهْطُ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، حَتَّى رَفَعَ لِي سَرَادَ عَظِيمٍ، قُلْتُ: مَا هَذَا؟ أُمِّي هَذِهِ؟ قِيلَ: هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ، قِيلَ: انْظُرْ إِلَى الْأَفْقِ، فَإِذَا سَرَادٌ يَمْلَأُ الْأَفْقَ، قِيلَ: هَذِهِ أُمَّتُكَ. وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ، هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتُمُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ... فَقَالَ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ: أَمِنْهُمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَمِنْهُمْ أَنَا؟ قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ.

(تەرجەمە)

دەگێڕنە‌وه له‌ ع‌ب‌د‌الل‌ه‌ ی ک‌و‌ری ع‌ب‌اس رضی اللہ عنہ گ‌وتی: پ‌ی‌ت‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی: ه‌ه‌ م‌و‌و ن‌و‌م‌ه‌ ت‌ه‌ ک‌ام ن‌ی‌ش‌ان‌دران، ن‌ن‌ج‌ا د‌ی‌تم ی‌ت‌ک ی‌ت‌ک د‌و‌د‌و‌و پ‌ی‌ت‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ر‌ه‌ت ب‌و‌ون، ه‌ه‌ر ی‌ه‌ ک‌ی‌ت‌ک ب‌ی‌س‌ت سی ک‌ه‌س‌ی‌کی له‌ ق‌ه‌وم‌ی خ‌زی له‌ گ‌ه‌ل‌د‌اب‌و‌و چ‌ل ک‌ه‌س ن‌ه‌ د‌ه‌ب‌و‌ون. د‌ی‌ت‌ی‌ش‌م پ‌ی‌ت‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ر‌ه‌ت ب‌و‌و ه‌ی‌چ ک‌ه‌سی له‌ گ‌ه‌ل ن‌ه‌بو‌و، ه‌ه‌تا ق‌ه‌له‌ ب‌ال‌غ‌ی و ر‌ه‌ش‌ایی ی‌ه‌کی زۆرم بۆ ب‌ل‌ند ک‌را‌و ن‌ی‌ش‌ام د‌را، گ‌و‌تم: ن‌ه‌مە چی ی‌ه‌؟ ن‌ایا ن‌ه‌مە ن‌و‌م‌ه‌تی م‌ن‌ه‌؟ گ‌و‌ترا: ن‌ه‌مە م‌وس‌ای‌ه‌و ق‌ه‌وم‌ه‌ ک‌ه‌یتی، گ‌و‌ترا: ت‌ه‌ م‌اش‌ای ل‌ای ن‌اس‌ان ب‌ک‌ه‌، و‌ه‌ ک‌و د‌ی‌تم چ‌او‌م ب‌ه‌ ر‌ه‌ش‌ایی ی‌ه‌ک ک‌ه‌وت ل‌ای‌ه‌ ک‌انی ن‌اس‌انی پ‌ر ک‌رد‌بو‌و، گ‌و‌ترا: ن‌ه‌مە ن‌و‌م‌ه‌تی ت‌و‌یه‌، و‌ه‌ د‌ه‌چ‌ن‌ه‌ ب‌ه‌ه‌ش‌ت‌ی‌ش له‌ م‌ان‌ه‌ ح‌ه‌ف‌ت‌ا‌ه‌زار ب‌ه‌ ب‌ی‌ ح‌س‌اب، ن‌ه‌و‌ان‌ی‌ش ن‌ه‌وان

کهسانن وه کو عادهت و نه ریتی زه مانى پيش هاتنى اسلام (جاهليت) به حيله و نه فسون و گرى
 نيدعاى چاك كرده وهى نه ساغان ناكهن و ته شانوم (رهش بينى) به ته يرو شتى و ناكهن، وه
 ته داوى چاك كرده وه به داغ ناكهن، ته نيا نوميديان هر له سر كهره و به خشينى خودايه ..
 له و نه نجومه نه (مه جليه) عوكاشه كورى ميحصه ن گوتى: نه رى من له وانم؟ نهى
 پيغه مبهري خودا؟ پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: به لى له وانى، يه كيتكى ترش راست بووه گوتى:
 نه رى منيش له وانم؟ پيغه مبهري ﷺ بۆ خاترى ته مه ع برينى نه وانى له م نه نجومه نه دانيشتبون
 له م وه لامى نه م پرسيا ره فهرمووى: بۆ نه م پرسيا ره عكاشه پيشى تسو كردى، يه عنى هيچ
 كهسى تر زياتر دريژهى نه داتى كه نه نيتى و نه سراره كانى خودا به ديار بجه م له هر كاتيك بۆ
 هر كه ستيك.

(ش): له هه ديسي روفاعه ي جو هنى لاي نيمامى نه حمه د له گه ل ته صيحي (ابن حبان)،
 پيغه مبهري ﷺ فهرموويتى: (وَعَدَنِي رَبِّي أَنْ يُدْخِلَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعِينَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ، وَإِنِّي
 لَأَرْجُو أَنْ لَا يُدْخِلُوهَا حَتَّى تَبُوءُوا أَتْمَ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَذَرَارِيكُمْ مَسَاكِينَ فِي
 الْجَنَّةِ). نه مه ده لالهت ده كا له سر نه مه كه مه زيهت و گه وره يى هه فتاهه زار به چونه
 به هه شت نه مه ناگيه نى كه نه م هه فتاهه زاره له وانى تر گه وره ترن، به لكى هيه له وانى كه
 كه ميك حسابى له گه ل ده كرى گه وره تره له وان .. لاي ترمذى و نسائى ناوه رۆكى (مضمون) ي نه م
 هه ديسي (عرض) له شهوى ميعراج بووه له مه دينه له پاش ميعراجى مه ككه، نه مه ش وا
 ده گيه نى ميعراج چهنه جارتيك بووه.

١٢١٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةٌ
 وَلَا هَامَةٌ وَلَا صَفَرٌ وَفِرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ الْأَسَدِ.
 (ته رجمه)

ده گيرنه وه له نه بوهوره يره ﷺ پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: له نه ساغه وه هيچ چونه
 نه خوشى يه كه نى به له يه كيك بۆ يه كيتكى تر، هيچ تطير و ته شونم (ترسان و رهش بينى) به
 بورجه كان، يه عنى هر شتيك به دياركهوت ياخو لاچو مه يكه نيشانه ي بن تالمى و به ده فري.
 هيچ گوزانى نيشقانى مردووانيش نى به بوويته جه سته كونده بويدك و بفرى. (چونكى
 له جاهليت-پيش هاتنى نيسلام-وايان ده زانى نه گهر كه ستيك بكوررايه و تۆله نه كرابوايه وه
 پروحه كه ي. نه بوو به ته يريك هر نه ي قاراند ده يگوت: تينوومه، نه ختن خوتنى قاتله كه ي خۆم
 پى بدن بيخومه وه، هه تا تۆله ي ده كرايه وه، ننجا ده وريشت و ده فري) هيچ
 شه نامه ت (به دينى) و گه ش بينى نى به بۆ مانگى (صه فر). وه پاكه له بهر پيسك و

گول(گورپی) وه کو پاگردنت له بهر شیر، چونکی خصوصی عیله تی گولی زیاد له هه مو عیله تان به نیرادهی خودا ده چیتته به کیتی تر و، ناچیتته به کیتی تر.

۱۲۲۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَمَنْ أَغْدَى الْأَوَّلَ.

(تەرجەمه)

ده گێرنه وه له نه بهوهرهیره ﷺ گوتی: عه ره بیتی بیابان نشین به پیتغه مبهری ﷺ گوت: نازام بۆچی ووشتره کانی من وه کو له ناو زیخ ده پۆن گۆیا مامزن، وه کو له لاراش ووشتریکی گورپیان دیتته ناوی ووشتره کانی من گروو ده کا، تۆیش ده فرموی: له عیله تان لێك گرتنه وه نیه؟ پیتغه مبهری ﷺ فرموی: نه دی ووشتره که ی پیتشو له کێ گرتوته وه؟ کێ تووشی کردوه؟ به عنی ووشتری به کهم نهویش له به کیتی تر نه ی گرتوته وه، هیچی پهیدا نه کردوه، هه موو به قه زاولقه ده ر و نیجادی خودای گه وره به.

نهم وه لاهمی پیتغه مبه ر له غایه تی به لاغت دایه، به عنی نه گهر ده لێن نهم ووشتری به که میش له ووشتریکی تری گرتوته وه، وای لی دێ وه کو زنجیره ی لی بێ، ننج و ه لاهمی تریان نامینێ، نه ونده نه بێ بلین کێ ووشتری پیتشوی گروو کرد؟ هه ر نهویش ووشتری دووم و نهواتی تری گرو کرد، که خالقیکه و کارتن که رتکه (مۆثر) هیچ په رستراو نی به نه و نه بێ، به وه لاهمیکی کورت و به لگه دار به به لگه و بورهانی قه تعی عه ره به که ی بێ ده نگ کرد.

۱۲۲۱: عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.

(تەرجەمه)

ده گێرنه وه له نه نه سی کوری مالکی نه صری نه نصاری ﷺ گوتی: پیتغه مبه ری ﷺ فرموی: تاعون شهیدبوونه واته هه ر که سیک به نه خووشی تاعون بری شهیده و له قیامهت له پایه و مه رته به ی شهیدانه.

۱۲۲۲: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اسْتَرْقُوا لَهَا فَإِنَّ بِهَا الظُّرَّةَ، قَالَهُ فِي جَارِيَةٍ فِي وَجْهَهَا سَفْعَةٌ.

(تەرجەمه)

ده گێرنه وه له نومی سه له مه ی دایکی نیمانداران (خوای لی پازی بێ) گوتی: پیتغه مبه ری ﷺ

له خانووی خۆی چاوی به کچیک کەوت نەخۆشی (سەفەحە)ی هەبوو، یەعنی لەرووی سۆزایی هەبوو پەشایی یاخۆ زەردایی بەسەردا هاتبوو، پێغەمبەر ﷺ فرمابوو: چارەو عیلاجی یەکیەک بکەن شتیک بەسەردا بخوێنن نەمە چاوازیەتی. یەعنی لەلایەن مەزھب یا لەلایەن جەن چاوی بیس کاری لی کردوو...

خطابی گویتی چاوی جن تیڙ و بهرپارتره له سهري نیتزو ږم... نه م هه دیسه دهلیل و بدلگه ی چاووزاره، هه روه کوو هه دیسکی تریش فردموویتی (العین حق).

۱۲۲۳: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ:
بِسْمِ اللَّهِ تَرَبُّهُ أَرْضُنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقَمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا.
(تدرجہ مدہ)

ده گيتړنه وه له حذر زهتي عائشه (خوای لي پازي بي) پټغه مېرمنه ﷺ له سهر نه ساغان و
برينداران و ژانداران نه نگوستي پيروزي خوځي ته پرده كړد به تفې خوځي له سهر عارديكي خو لاوي
داده نا، نه نگوستي پيروزي هندنكي له خاكه كه ه لده گرت، به سهر شو جياگايه ي داده هينا كه
نيش و نازاري هديه، وه نم دوعايه شي به سهر دا ده خوښد (معنا كه ي شي ته ميه) : به ناري
خودا خوځي عاردي نيتمه كه مه دينيه يا ههر عارديك ه بې، به تفې هندنك له نيتمه چاك
كه وهو شفا بده نه ساغي نيتمه، به نيزني خوداي به خټو كهرې نيتمه.

١٢٢٤: عن أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا الْقُلُوبُ، قَالُوا: وَمَا الْقُلُوبُ؟ قَالَ: الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ.

(تدريجہ مد)

ده گپړنه وه له نه بو هوږه يره ﷺ گوټی: بیستم له پیغه مبر ﷺ فەر مووی: هیچ به دبینی (تښه نوم) نه به هیچ شتیک، باشتړینی گه شیننی یه (فعله) یا خو مدعناي نه مهبه باشر له به دبینی گهش بینۍ یه، نه مدهش ته یه مون به قسه ی باشه.

پي یان گوت: فعل چي یه؟ فەر مووی: قسه یه کی باشه گوئی لی بی یه کیکتان که بی ینه وئ نیشیکي بکا قسه که نه وه بگه یه نی که نه جاتی بی له کاره که، وه کوو نه وه ی شتیکي بوئ، گوئی لی بی یه کیکت بانگ ده کا نه ی (واجد) واته خاوه نه بوون، یا نه ساغیک گوئی لی بی به کتک بلوئ نه ی (سلم) واته خاوه نه ندروستی.

(ش): له زه مانې پېښې نېسلا مېتې (جاهلیه) عاده تیان واپو نه گهر یه کټک به سه فېر بجو ویا به، ته بریکش له لای راستې بفریابه ته یه مونې یی ده کرد، ده ی گوت نه مه باشه یان

نهم سه فهره م باش ده بی، ده وامی ده کرد له سهر سه فهره که، وه نه گهر له لایی چه پی بفریایه
 پی خراب بوو له سه فهره که ده گه راوه، پیغه مبه ریش ﷺ له چه دیسی نیسماعیلی کوری
 نومه یی لای عبدالرزاق فهرموویتی: (ثلاثة لا یسلم منهن أحد: الطیرة والظن والحسد، فإذا
 تطیرت فلا ترجع) یه عنی به سه به ب نه وهی که به دین بی له وهی بترسی که کاره کت سهر
 نه گری، له سهری مه گه رتیه، به لکی بلی (اللهم لا یأتی بالחסنات إلا أنت، ولا یدفع السیئات
 إلا أنت، ولا حول ولا قوة إلا بالله) واتا: نهی خودایا کهس چاکه ناینی تۆ نه بی، و که سیش
 خرابه لانا دا ههر تۆ نه بی، وه هیچ چاره و هیزیک نی یه ته نیا به خودای گه وه نه بی.

۱۲۲۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنْ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا
 غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ.. فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرَمَتْ: كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا
 أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ بَطْلٌ؟! فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا هَذَا مِنْ
 إِخْوَانِ الْكُفَّانِ.

(تهرجه مه)

ده گپ نه وه له نه بوهوره پیره ﷺ گوتی: دوو نافره له هۆزی (هوه ذیل) که یه کتیکان ناوی
 نومی عه فینی کچی مه سروع بوو، نه و تر مه لیکه کی عویر بوو، به شەر هاتن، نومی
 عه فین به ردیکه بۆ مه لیکه هاویشته به وورگی کهوت حامله ش بسوو(واته سکی هه بوو)،
 منداله که ی ناو زگی کوشت، کیشه بیان کهوته لای پیغه مبه ریش ﷺ، فهرمووی: تۆله ی نهم
 منداله ی کوژراو له ناو زگی دایکی عویره که یه عنی جه سه دیکه، به نده بی یاخود جاریه بی.
 میردی نه می عه فینی قاتله (کوژره) که ناوی حه ملی کوری مالکی کوری نابغه ی حه ذلی
 بوو ﷺ، که تۆله ی کهوته سهر، گوتی: نه ی پیغه مبه ریش خودا! چلۆن تۆله ی کوژراوێک بدهم که
 نه هیچی خواردووته وه نه هیچیشی خواردووه وه نه قسه شیشی کردووه وه نه هیچ ده نگیشی
 لی ها تووه؟! کوژراوی وا هیچ تۆله ی نی یه.

پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: نوم حه مه لی کوری مالک ده رباره ی پازاندنه وه ی خوا به رستی به
 سه مع و قاقیه بۆ نیسپاتی کاری پر و پوچ له برای کاهینه نه (یه عنی ده یه وێ به به دیارخستنی
 قسه ره وانی خۆی حوکی شه رعی به تال بکاته وه).

(ش): پاشان پیغه مبه ریش ﷺ له بهر نه مه له لایه ن خوا وه فهرمانی پس کرابوو پوو له نه زانان
 وه ربگپیری و لی یان ببوری، سزای نه دا، به لام تۆله ی لی نه ستاند.

ننجا به راستی عباره تیکی پازایه وه ی له نه نجومه نی پیغه مبه ریش ﷺ به به ریه رچ
 دانه وه (موداخله) نه دا کرد، بهم ته رزه چوار کاری پابردوو (نه فعالی ماضیه ی مه نفیه له دوو

یه کتری به بن جیا کردند و ریز کرد و ده له گه ل اتحادی فاعل له هدر چواریان له سهر بنای ناخری
هه سرت بر گه (فه قهره) به پیتی (لام).

١٢٢٦: عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ
الْبَيَّانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَّانِ سِحْرٌ.

(تەرجەمه)

ده گێرنهوه له عبدالله ی هه زه ته عومهر ﷺ گوئی: زه بیریانی کوپی به دری کوپی امری
القیس کوپی خه له له گه ل عه مری کوپی سه نان له خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ کوپی یوه نه وه که له
نه سه ب و خزما یه تیش له که عبی کوپی نه سه ده ی کوپی زه یدی مه ناة کوپی ته میم کوچه نه وه.
له هۆزی به نی ته میم بوون، جیگایان له رۆژه لاتی شاری مه دینه بوو به لای غیراقه وه بوو.
هه ره که خوطبیه کی یان له ئاماده بوونی پیغه مبه ر ﷺ خوێنده وه له به دیارخستنی فه صاحته
و به لاغه تی یان عاله میان خسته ته عه جوب و سه سورمان، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: به راستی
له هه ندی به دیارخستنی پیوست جادوو هه یه، یاخو فه رموی: به جی گه یاندنی به یان و رۆن
کردنه وه ی پیوست به هه ندی عباره تی کورت و کوکه ره وه بۆ مه عنا ی زۆر جادوو هه (یه عنی
چلۆن له سحر هیزکی راکیشه ره هه یه چاوو دلان بۆ خۆی راده کیشی، له به جی گه یاندنی
داواکانیش به عباره ته کانی کورت و به رۆن کردنه وه تی گه یاندن، راکیشه ریک هه یه بۆ
راکیشانی دلان و ووردینی گۆنگر ته شبیهی به یان کراوه به سحر.

١٢٢٧: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُورِدَنَّ
مُعْرَضٌ عَلَى مُصْبِحٍ.

(تەرجەمه)

ده گێرنهوه له نه به وه ره ره ﷺ گوئی: فه رموی: ووشتری ناساغ نابدریته ناو
ووشترانی ساغ، چونکی زۆر واده بی عیله ته که یان ده چیه ساغه کان..
ئه م هه دیسه پیرۆزه که تاییه ت و موخته سه به ووشتر، موخته سه بۆ هه دیسی (لا عدوی
ولا طیره)، نه ویش که هه م هه دیسی نه به وه ره ره بوو به هه وت هه دیس له پیش نی ره په ت بوو
هه دیستی عام و گشت بوو له هه یواتان و ووشتر و نینسان، یه عنی گواسته نه وه ی نه خۆشی له
ووشتر هه یه له هه یوانات، هه ره که گواسته نه وه ی نه خۆشی کوپی به تی هه یه له نینسان که له
هه دیسی (لا عدوی) په ت بوو فه رموی (وَفَرَّ مِنَ الْمَجْذُومِ) نه وه ی له م هه دیسه نه وه ده گه ی
گواسته نه وه ی نه خۆشی و عیله ت له ووشتر و کوپی به تی نه بن له هه یچ شتی تر نی ره.

۱۲۲۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَآءُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا.

(تەرجەمە)

دەگیرنەوه لە ئەبوهورەیرە رضی اللہ عنہ گوئی: پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: هەرکەسێک خۆی فرەبدا لەسەر کێوێک و خۆی بکوژێ، ئەمە لەنێو ناگری جەهەنەم هەر خۆی فرەدەداتە نێو ناگر بە ئەبەدی و هەتاهەتایە.. مەبەست لە ئەبەدی زۆر مانەوایە.

و هەرکەسێکیش قوم لە ژەهر بدا و خۆی بکوژێ، ژەهرەکەى هەر بەدەستەوایە قومی لێدەدا لەنێو ناگری جەهەنەم هەتاهەتایە، واتە ماوایەکی زۆر.

و هەرکەسێکیش بە تیغێکی ناسن خۆی بکوژێ تیغەکەى هەر بەدەستەوایە لە وورگی رادەکرێ لەناو ناگری جەهەنەم بۆ کافر هەتاهەتایە، وە بۆ موسولمانیش هەتا زەمانێکی زۆر.

۱۲۲۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا وَقَعَ الذَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنْ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ شَيْءٌ وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ.

(تەرجەمە)

دەگیرنەوه لە ئەبوهورەیرە رضی اللہ عنہ گوئی: پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: وەکوو مێش کەوتە ناو قاپی یەکیکتان خواردنێک یان خواردنەوایەک کە تیا بێ تەواوی مێشەکە لە خواردنەکە یا لە خواردنەوایەکە هەڵبێنی پاشان فرەى بدا، چونکی لە لابالەکی شیفا هەیه لە لابالەکەى تریش دەرد هەیه.

(دانەر دەلێ): ئەمەلەبیش بە لابالی ژەهراوی ئەکەوێتە ناو شت، ننجاً واباشە تیا نقوم بکری تا ژەهر و شیفا موقابل بێ.

لەم حەدیسە وا زانراوە کەلاکی مێش با پیسێش بێ خواردن پیس ناکا، بزێی فرەمویتی کەلاکە لە خواردنەکە نقوم بکەن، با خواردنەکە بۆ خواردن ژەهراوی نەبێ.. پاشان ئەهەلی فروع قیاسی هەموو حەیاناتی بێخوێنیان لەمێش کردووە وەکو مێروولەو دوویشک و قرژال و کرم، ئەگەرچی کەلاکیان پیسە شت پیس ناکەن بە مردووش چ جایی بە زیندوویی.

(کتاب الباس)

باسی جلك

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۳۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا أَسْفَلَ مِنْ الْكَفَّيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِئِي النَّارِ.

(تەرجەمه)

ده گيرنهوه له نهبوهره پيغه مبهري ﷺ فهرمووی: نهوهنده جلكه ی له خوارترینی گوزینگان بئ له عارد بخش به شانازی یوه (افتخار) له ناگره یه عادی عاده تی نه هلی فه خر و نه هلی ناگره که جلكیان له عارد بخش.

(ش): نیامی شافی کوتیتی نه گهر بۆ شانازی کردن جلك دریۆ بکا حرامه، سزاو عقوبه تی هه یه، نه گهر نا په سند نی یه مه کروه.

۱۲۳۱: عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ عَبْدٍ قَلَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ، عَلَى رَغْمِ أَلْفِ أَبِي ذَرٍّ.

(تەرجەمه)

ده گيرنهوه له نهبوهره غفاری ﷺ کوتی: جاريك هاته خزمهت پيغه مبهري ﷺ جلكيتکی سپی له بهر بوو، خهوتبوو گه رامهوه... پاشان دووباره هاتهوه خزمهتی به خه بهر هاتبوو، فهرمووی: هر بنده یه ك گوتییتی لا اله الا الله له گه گه عهده رسول الله، پاشان له سه ر نهم عه قیده و بیروباوه بری موته قه ن به هر جۆره كه ده چینه به ههشت (له پیش ناگر یا له پاش ناگر تۆبه ی کردبی یا تۆبه ی نه کردبی، لای قسه ی په سند و راجع) منیش پیسم گوت: نه گهر زیناو دزیشی کردبی؟ فهرمووی: با زیناو دزیشی کردبی.. گوتم: با زیناو دزیشی کردبی؟! فهرمووی: با زیناو دزیشی کردبی، به خۆلای بوونی لووتی نه بوهر. (یه عنی بۆیه نه مهنده دووباره ی ده که یه دیا ره پیته ناخۆشه، خودا له دزی و زینای ئیماندار خۆشی، ئنجا له رقی تۆ که پیته ناخۆشه خوا لی یان خۆشی خودا لووتیش خۆلای ده کا و زه بوونست ده کا. ئنجا ده یان با ته به ههشت) ئینجا هه رجاره نه بوهر بۆ شکاندنی خۆی و پش خۆش بوونی به قسه ی پيغه مبهري ﷺ ده یگوت: (وإن رغم ألف أبي ذر) یه عنی با خۆلاییش بئ لووتی نه بوهر.

۱۲۳۲: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ ثَابِتٍ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ الزُّبَيْرِ يَخْطُبُ يَقُولُ قَالَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَيْسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له ئەبوو هەریرە رضی اللہ عنہ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: هەرکەسێک له پیاوان له دنیا نارمووش لەبەر بکا، له ئاخرەت لەبەرناکا با بشیجێتە ناو بەهەشت، بەلکو خودا اقناعی دەکا و جلکی نارمووشی لەبەر دەبا (لەدوایار له خۆشی پۆشینی جلکی نارمووشی سندس و استبرق ناوێند و بێ بەش دەبن) خودایان له نیعمەتانت بێ بەشمان نەکی.

۱۲۳۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدَةٍ لِيُخَفِّهَ جَمِيعًا أَوْ لِيُنْعِلَهُمَا جَمِيعًا.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له ئەبوو هەریرە رضی اللہ عنہ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: نەکەن یەکیکتان بپروا بەیەک لنگەپیتلار، یا هەردوو لنگەپیتلار لەپێ مەکەن پێکەوه، یا هەردوو لنگەپیتلار لەپێ کەن (چونکی له کەسی خاوەن پیاوێتی ناوەشیتەوه قاچیکێ بە پیتلار بێ قاچیکیش پێ خواست).

۱۲۳۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا تَنَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ لِيَكُنِ الْيَمْنَى أَوَّلَهُمَا تَنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له ئەبوو هەریرە رضی اللہ عنہ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: وەکوو یەکیکتان پیتلاری لەپێ کرد، با بە قاچی راست لەپێ بکا، وەکو لەپێشی داڕنی با بە قاچی چەپە دەست پێ بکا، با قاچی راست یەکیکیان پێ بۆ لەپێ کردن وە ئاخریان پێ بۆ داڕنین.

۱۲۳۵: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنِّي أَخَذْتُ خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْفَشُنْ أَحَدٌ عَلَى نَفْسِهِ.

(تەرجەمه)

دەگێڕنەوه له ئەنەس رضی اللہ عنہ گوێ: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەنگوستیلەیهکی دروست کرد له زیو بەسێ دێر محمد رسول الله لەبەر قاشەکی هەلکەنرا: دێری یەکەم (عمد) دێری دووهم (رسول) دێری

سَنِيَم (الله) ننجاً فەرمووی: من ئەنگوستیلەیه کم دروست کردوو لە زیو لە قاشە کم هەلکەندوو محمد پیغەمبەری خودایە، پاشان هیچ کەسێک مۆری خۆی نەقش نەکا لەسەر نەقشی مۆری من، بڵێن ئەمەیش سونەتیکە (چونکی نامەی پیوژی بۆ شاھ و ملوکان دەچوو دەبوا بە لەقەبێکی مەخصوص و تایبەتی بە شەئنی رسالەت پەناهی خۆی نیمزا بکری، نەگەر بە کێکی تیش ئەمە بکردایە گوژپین و التباس پەیدا دەبوو. (ش): لای شافعی وا باشە ئەنگوستیلە لە دەستی راست بکری..

١٢٣٦: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ.

(تەرجەمە)

دەگێڕنموە لە عبدالله ی کورێ عەباس رضی اللہ عنہ گوتی: پیغەمبەر ﷺ لەعەنتی لە پیاوی موخەنەت (نەژن و نەمێرد) کردوو وە لەو ژنەش کە جلکی پیاو لەبەر بکا و خۆی وەکو پیاو لیککا.. وە فەرموویتی: دەریان کەن لە خانووە کانتان.

(ش): مَحْنُث: موشتەقە لە (اغناس) بە مەعنا لەناو یەك شکان و تەكەسورە، ننجاً موخەنەت لە پیاوان ئەمە یە قەسەکانی نەرم بێن لە ئەندامەکانی تێك شکانێك و تەكەسورێك هەبێ، ئالەت و ئەندامێکی وای نەبێ بتوانی لەگەڵ ژندا جوت بێ (واتا جماع بکا). (مترجّلة)یش ئەم ژنە یە خۆی کردویی بە پیاو لە جلکی پیاوان دابی، بەم تەرمزە چەك و ئالاتی جەنگی هەلبگرێ و بەبێ سەرپۆش لەناو پیاو و نافرەتان بگەرێ سحاقیان لەگەڵ بکا. یەعنی سواری نافرەتان ببی-پان پانۆکیان لەگەڵ بکا- پیغەمبەر ﷺ بادیهی کچی غیلانی دەركرد لە مەدینە هەتا زەمانی حەزەرەتی عومەر لە دوا یی تەمەنی بە پیری بۆ دەروژەو سوال کردن هاتموە مەدینە.

١٢٣٧: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَفَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ.

(تەرجەمە)

دەگێڕنموە لە عبداللهی کورێ عومەر رضی اللہ عنہ گوتی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: موخالف و پیچەوانە بن لەگەڵ مەجوس، ریشتان بەردەنموە زۆری بکەن وە سیملەکانیشتان لە سۆرای هەردوو لا لیوتان پاک بکەنموە (یەعنی لیوتان تەواو دیار بێ) بەر سیملی خۆتان بکەن. (ش) مەبەست لە تموفیری ریش پڕ بەناو دەستە زیاد لە مە هەلقاچین باشترە.

۱۲۳۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له نه‌بوهوره‌یه ﷺ گوئی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: جووله‌که‌و دیان مووی سپی خۆیان په‌نگ ناکهن، ئنجا ئیوه موخالفی نه‌وان بن. (یه‌عنی په‌شتان وه‌کوو سپی بوو به‌ سۆر و زه‌رد په‌نگ بکه‌ن، به‌ په‌نگی په‌شی خاڵس مه‌منوعه‌ بۆ غه‌زا نه‌بن. یه‌که‌م که‌س که‌ په‌شی له‌ خه‌نه‌ گرت له‌ عه‌ره‌ب عه‌داڵته‌یه‌ک بێ.

۱۲۳۹: عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ.

(تەرجەمە)

دەگێرنەوه له‌ عه‌داڵته‌یه‌ی کوری عومهر ﷺ گوئی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: به‌راستی نه‌وان که‌سانه‌ی که‌ وێنه‌ی حه‌یواناته‌ی گه‌یاندان ده‌که‌شن عه‌زاب ده‌درێن پێشانیان ده‌گوترێ زیندوو بکه‌نه‌وه‌ ئه‌م وێنه‌یه‌ی که‌ دروستتان کردوونه‌.

(ش): به‌لام وێنه‌ی کێو و دار و په‌ز و باغ و شتی وا زه‌هری نی‌یه‌، بۆ زیاده‌ زانیاری به‌گه‌ڕێوه‌ سه‌ر هه‌دیسی ژماره‌ (۵۸۹) که‌ له‌ به‌رگی چواره‌م یلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌ له‌ گه‌ڵ هه‌دیسی ژماره‌ (۵۶۴) له‌ هه‌مان به‌رگ.

به‌رگی نۆیه‌م دوا‌ی هات

چاوه‌ڕێی به‌رگی ده‌یه‌م بن به‌ هیوا‌ی یه‌زدانی پا‌ک.